

Strasbourg 15.12.2015
COM(2015) 671 final

2015/0310 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

**Euroopan raja- ja rannikkovartiostosta
sekä asetuksen (EY) N:o 2007/2004, asetuksen (EY) N:o 863/2007 ja neuvoston
päätöksen 2005/267/EY kumoamisesta**

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Tällä ehdotuksella on tarkoitus perustaa eurooppalainen raja- ja rannikkovartiosto eurooppalaisen yhdenmukaisen valvonnan varmistamiseksi EU:n ulkorajoilla. Tavoitteena on hallita muuttoliikettä tehokkaasti ja varmistaa korkea turvallisuuden taso unionissa ja samalla suojata henkilöiden vapaa liikkuvuus unionin sisällä. Ehdotus kuuluu komission esittämään toimenpidepakettiin, jolla pyritään varmistamaan EU:n ulkorajojen suojaaminen aiempaa paremmin siihen liittyvässä komission tiedonannossa tarkoitetulla tavalla.

Euroopan unioniin kohdistui vuonna 2015 ennennäkemättömän suuri paine sen ulkorajoilla, sillä arviolta 1,5 miljoonaa ihmistä on ylittänyt rajan laittomasti vuoden 2015 tammi- ja marraskuun välillä. Euroopan unionin ulkorajat ylittäneiden eri ryhmistä koostuvien muuttovirtojen ja niiden edelleen liikkumisen laajuus osoittivat, etteivät unionin ja jäsenvaltioiden nykyrakenteet riitä tällaisista suurista virroista aiheutuviin haasteisiin vastaamiseen. Alueella, jolla ei ole sisäisiä rajoja, laitton maahanmuutto yhden jäsenvaltion ulkorajojen läpi vaikuttaa kaikkiin muihin Schengen-alueen jäsenvaltioihin. Muuttovirtojen merkittävä liikkuminen edelleen on johtanut siihen, että useat jäsenvaltiot ovat ottaneet rajatarkastukset uudelleen käyttöön sisärajoillaan. Tämä on aiheuttanut Schengen-alueen toimivuudelle ja yhtenäisyydelle merkittävää painetta.

Koko meneillään olevan muuttoliikekriisin ajan on ollut selvää, että sisärajan Schengen-alue on kestävä vain, jos ulkorajoja turvataan ja suojellaan tehokkaasti. Unionin ulkorajojen valvonta on yhteinen etu, joka on toteutettava yhtenäisten ja korkeiden unionin vaatimusten mukaisesti.

Kansalaisten huolta on lisännyt tämänvuotisten terrori-iskujen jälkeinen turvallisuustilanne. Rajojen avulla ei koskaan voida taata täydellistä turvallisuutta, mutta niiden rooli turvallisuuden ja tiedustelutiedon lisäämisessä ja tulevien iskujen estämisessä voi olla merkittävä. Tämä tehtävä on muuttunut yhä tärkeämmäksi, sillä terrori-iskuihin osallistuu yhä enemmän vierastaistelijoina. Tämän vuoksi kansalaisten luottamuksen kannalta on keskeisen tärkeää, että turvallisuutta ulkorajoilla lisätään.

Yhteinen matkustusalue on kestävä vain, jos ulkorajoja todella suojataan. Ketju on aina vain yhtä vahva kuin sen heikoin lenkki. Tämän vuoksi tarvitaan ratkaiseva askel kohti yhdenmukaisesti ulkorajojen valvontajärjestelmää. Tämä on mahdollista vain kaikkien jäsenvaltioiden yhteisenä toimena noudattaen yhteisvastuullisuuden ja vastuun periaatteita, jotka kaikki EU:n toimielimet ovat yhdessä asettaneet muuttoliikekriisin ohjaaviksi periaatteiksi.

Euroopan muuttoliikeagendassa todettiin, että on tarpeen siirtyä ulkorajojen yhteiseen valvontaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 77 artiklassa esitetyn, yhdenmukaisen ulkorajojen valvontajärjestelmän vaiheittaista käyttöönottoa koskevan tavoitteen mukaisesti. Puheenjohtaja Juncker ilmoitti unionin tilasta syyskuussa pitämässään puheessa, että komissio esittää ennen vuoden loppua asiaa koskevia kunnianhimoisia toimia, jotka koskevat täysin toimintakykyistä eurooppalaista raja- ja rannikkovartiostojärjestelmää. Tämä vahvistettiin myöhemmin komission vuoden 2016 toimintaohjelmassa¹.

Asetusluonnoksessa vahvistetaan Euroopan yhdenmukaisen rajavalvonnan perusperiaatteet. Siinä perustetaan Euroopan raja- ja rannikkovartiosto ja Frontexin perustalle rakentuva **Euroopan**

¹ COM(2015) 610 final.

raja- ja rannikkovartiostovirasto. Tämän asetusluonnoksen tavoitteena on saada aikaan yhdenmetympi EU:n ulkorajojen valvonta esimerkiksi osoittamalla Euroopan raja- ja rannikkovartiostolle enemmän toimivaltaa ulkorajojen valvonnassa ja palauttamisasioissa kuin mitä Frontexillä on tällä hetkellä. Tässä asetusluonnoksessa annetaan Euroopan raja- ja rannikkovartiostolle lisää toimivaltaa, jotta se voi tehokkaasti panna täytäntöön yhdenmetyä rajavalvontaa unionin tasolla. Näin voidaan poistaa puutteita kansallisen tason rajavalvonnassa ja reagoida Euroopan unionin ulkorajoille tänä vuonna saapuneiden kaltaisiin ennennäkemättömiin muuttovirtoihin.

Tämän lisätoimivallan osoittaminen Euroopan tasolla toimivalle Euroopan raja- ja rannikkovartiostolle on keskeisen tärkeää, jotta puutteet ulkorajojen valvonnassa tai ennalta-arvaamattomat muuttovirrat eivät vaarantaisi Schengen-alueen moitteetonta toimintaa. Muuttoliikekriisin mukanaan tuomiin haasteisiin ei voida vastata tyydyttävästi, jos jäsenvaltiot toimivat koordinoimattomasti. Euroopan raja- ja rannikkovartiostovirasto ja rajavalvonnasta vastaavat kansalliset viranomaiset – myös rannikkovartiostot hoitaessaan rajavalvontatehtäviä – ovat yhdessä vastuussa yhdenmetystä rajavalvonnasta. Yhdessä ne muodostavat **Euroopan raja- ja rannikkovartioston.**

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Tällä asetusluonnoksella vastataan Euroopan parlamentin ja Eurooppa-neuvoston kehotuksiin, jotka koskevat Euroopan unionin ulkorajojen tehokasta valvontaa. Eurooppa-neuvosto esitti lokakuussa 2015 selkeät suuntaviivat², joiden mukaan Euroopan unionin ulkorajojen vahvistamiseksi on työskenneltävä toteuttamalla toimia yhdenmetyn ulkorajojen valvontaohjelman perustamiseksi ja lisäämällä Frontexin valtuuksia eurooppalaisen raja- ja merivartiostojärjestelmän kehittämistä koskevien keskustelujen yhteydessä. Tämä koski myös nopeiden rajainterventoryhmien lähettämistä, jos Schengen-arviointien tai riskianalyysin perusteella osoitetaan tarve toteuttaa päättäväisiä ja ripeitä toimia yhteistyössä asianomaisen jäsenvaltion kanssa. Eurooppa-neuvosto katsoi myös, että Frontexin valtuuksia palauttamisen alalla olisi laajennettava antamalla sille oikeus järjestää omasta aloitteestaan yhteisiä palauttamisoperaatioita ja että sen roolia olisi vahvistettava matkustusasiakirjojen hankinnassa paluumuuttajille.

Komissio ehdotti Euroopan muuttoliikeagendassa, että jäsenvaltiot ja Euroopan unioni olisivat yhdessä vastuussa ulkorajojen valvonnasta. Euroopan muuttoliikeagendassa ehdotettiin tältä pohjalta muutoksia Frontexin oikeusperustaan sen roolin ja valmiuksien lisäämiseksi. Muita toimia, joita komission ehdotettiin toteuttavan, olivat myös Euroopan raja- ja rannikkovartioston perustaminen, Euroopan raja- ja rannikkovartiostoviraston roolin lisääminen palauttamisten järjestämisessä ja koordinoinnissa, virastojen välinen yhteistyö, viraston ja jäsenvaltioiden omaisuuden parempi hallinta ja uuden järjestelykeskuksiin (hotspot) perustuvan lähestymistavan käyttöönotto.

Komissio tekee tällä asetusluonnoksella osaltaan rajavalvonnasta tehokkaampaa ja luotettavampaa nostamalla vastuun ja solidaarisuuden kokonaan uudelle tasolle. Euroopan unioni on viime vuosien aikana luonut politiikan, jonka avulla jäsenvaltiot voivat rakentaa lujat ulkorajat ja pitää niitä yllä. Koska yhdenmetyä rajavalvontaa ei kuitenkaan panna strategisesti täytäntöön unionin tasolla, kansallisen tason täytäntöönpanossa on edelleen eroja jäsenvaltioiden välillä. Kuten komissio on todennut Euroopan maahanmuuttoagendassa, tämän vuoksi on tarpeen saada aikaan rajavalvontaa koskevat unionin standardit, jotta kaikki unionin ulkorajavalvonnan näkökohdat voidaan ottaa huomioon.

² Eurooppa-neuvoston kokous, päätelmät 15. lokakuuta 2015.

Tämä ehdotus perustuu aiemmalle rajavalvontapolitiikalle, johon myös Frontex kuuluu, mutta laadullisesti taso muuttuu. Frontex perustettiin neuvoston asetuksella (EY) N:o 2007/2004. Sitä on muutettu asetuksella (EY) N:o 863/2007³, jossa otettiin käyttöön nopeat rajainterventoryhmät, ja asetuksella (EU) N:o 1168/2011⁴, jolla tuotiin esiin Frontexin vastuu perusoikeuksien suojelussa. Tällä ehdotuksella lisätään merkittävästi viraston kykyä vastata nykyisiin tai tuleviin uhkiin ulkorajoilla lujittamalla jäsenvaltioiden toimia proaktiivisesti ja arvioimalla ja koordinoimalla niitä, kun ulkorajoilla toteutetaan asianmukaisia toimenpiteitä.

Ehdotuksella täydennetään olemassa olevaa lainsäädäntöä noudattamalla samanlaista lähestymistapaa kuin Euroopan rajavalvontajärjestelmän Eurosurin⁵ kohdalla. Siihen kuuluu yhteistyöhengen vaaliminen, tiedonvaihto ja työn koordinointi jäsenvaltioiden ja Euroopan raja- ja rannikkovartiostojen sekä kansallisten viranomaisten ja unionin virastojen välillä siten, että sitoumukset ovat konkreettisia ja sitovia. Perustana on myös Frontexin koordinoiman operatiivisen yhteistyön puitteissa suoritettavaa ulkoisten merirajojen valvontaa koskevista säännöistä annettu asetus (EU) N:o 656/2014⁶. Ehdotuksessa myös kehitetään ja lujitetaan nopeita rajainterventoryhmiä.

Ehdotuksella ja erityisesti haavoittuvuusarvioinnin käyttönotolla täydennetään asetuksella (EU) N:o 1053/2013⁷ käyttöön otettua Schengenin arviointimekanismia, jonka tarkoituksena on jäsenvaltioiden keskinäisen luottamuksen ylläpito. Siihen kuuluu tekninen ja oikeudellinen arviointi Schengenin säännösten oikean soveltamisen ja sisäraja- ja rannikkovartiostojen lakkauttamiseen tarvittavien olosuhteiden varmistamiseksi. Jos Schengen-arvioinnissa käy ilmi, että ulkorajalla on vakavia puutteita, komissio voi suositella Euroopan raja- ja rannikkovartiostojen ryhmien lähettämistä tai strategisten suunnitelmien esittämistä virastolle lausunnon saamiseksi. Tällä ehdotuksella ei ole vaikutusta toimenpiteisiin, joita voidaan hyväksyä Schengenin rajasäännösten 19 a ja 26 artiklan nojalla.

Haavoittuvuusarvioinnissa keskitytään ennaltaehkäisyyn, jotta voidaan välttää kriisitilanteet. Siinä arvioidaan jäsenvaltion operatiivisia valmiuksia ulkorajoilla. Tätä varten tarkastellaan kalustoa, kapasiteettia, resursseja ja valmiussuunnitelmia. Arvioinnin tekee virasto. Sen valvontaelin antaa neuvoja pääjohtajalle, joka päättää tarpeellisista toimenpiteistä. Jos jäsenvaltio ei noudata pääjohtajan päätöstä ja tämän tuloksena Schengen-alueen toiminta vaarantuu, komissio voi antaa täytäntöönpanopäätöksen, joka edellyttää viraston suoraa puuttumista tilanteeseen kentällä.

Tämä ehdotus rakentuu kyseisille olemassa oleville politiikkasäännöksille, jotka yhdistetään Euroopan raja- ja rannikkovartiostojen kohdalla. Näin perustetaan unionin tasolle Euroopan

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 863/2007, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2007, nopeiden rajainterventoryhmien perustamista koskevan mekanismin käyttöön ottamisesta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2007/2004 muuttamisesta mainitun mekanismin sekä vierailevien virkamiesten tehtävien ja toimivallan osalta (EUVL L 199, 31.7.2007, s. 30).

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1168/2011, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston perustamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2007/2004 muuttamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 1).

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1052/2013, annettu 22 päivänä lokakuuta 2013, Euroopan rajavalvontajärjestelmän (Eurosur) perustamisesta (EUVL L 295, 6.11.2013, s. 11).

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 656/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston koordinoiman operatiivisen yhteistyön puitteissa suoritettavaa ulkoisten merirajojen valvontaa koskevista säännöistä (EUVL L 189, 27.6.2014, s. 93).

⁷ Neuvoston asetus (EU) N:o 1053/2013, annettu 7 päivänä lokakuuta 2013, arviointi- ja valvontamekanismin perustamisesta Schengenin säännösten soveltamisen varmistamista varten ja toimeenpanevan komitean 16 päivänä syyskuuta 1998 pysyvän Schengenin arviointi- ja soveltamiskomitean perustamisesta tekemän päätöksen kumoamisesta (EUVL L 295, 6.11.2013, s. 27).

unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 77 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettu yhdenmukaisuus ulkorajojen valvontajärjestelmä.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Tämä ehdotus liittyy läheisesti seuraaviin muihin unionin politiikkoihin ja täydentää niitä:

- (a) **Euroopan yhteinen turvapaikkajärjestelmä**, jonka osana eniten tulijoita vastaanottaville alueille perustetaan muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmiä ja joka liittyy läheisesti kansainvälisen suojelun tarpeessa selkeästi olevien henkilöiden siirtämiseen;
- (b) **sisäinen turvallisuus**: Euroopan turvallisuusagendassa todettiin, että rajaturvallisuutta koskevat yhteiset, tiukat normit ovat välttämättömiä, jotta voidaan torjua rajat ylittävää rikollisuutta ja terrorismia. Tällä ehdotuksella edistetään sisäisen turvallisuuden korkean tason saavuttamista mahdollistamalla se, että virasto käsittelee rajat ylittävää rikollisuutta ja terrorismia koskevia seikkoja riskianalyyseissä ja se, että se voi käyttää sellaisten henkilöiden henkilötietoja, joiden epäillään osallistuneen terroritekoihin. Siinä myös säädetään, että virasto tekee yhteistyötä muiden unionin virastojen ja kansainvälisten organisaatioiden kanssa terrorismin torjunnan alalla. Asetusluonnoksen mukaan jäsenvaltioilla on velvollisuus antaa Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmille pääsy kansallisiin ja eurooppalaisiin tietokantoihin. Komissio tarkastelee mahdollisuutta antaa virastolle pääsy eurooppalaisiin tietokantoihin (esimerkiksi SIS ja Eurodac) ja harkitsee esittävänsä ehdotuksia näiden tietokantojen perustana olevien säädösten muuttamiseksi;
- (c) **unionin tullialan riskienhallintaa ja toimitusketjun turvallisuutta koskeva strategia**, jolla edistetään tulli-, lainvalvonta- ja turvallisuusviranomaisten välistä yhteistyötä ja tiedonvaihtoa roolien täydentävyyden varmistamiseksi, yhteisten riskinarviointiperusteiden kehittämiseksi ja riskejä koskevien tietojen vaihtamiseksi;
- (d) **meriturvallisuus ja -valvonta**, jota varten aloitetaan eurooppalainen yhteistyö rannikkovartiostojen tehtävien alalla Euroopan raja- ja rannikkovartiostoviraston, Euroopan kalastuksenvalvontaviraston ja Euroopan meriturvallisuusviraston välillä;
- (e) **unionin ulkosuhdepolitiikka**, sillä Euroopan raja- ja rannikkovartiostoviraston olisi helpotettava ja edistettävä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välistä operatiivista yhteistyötä esimerkiksi koordinoimalla sitä ulkorajavalvonnan alalla, lähettämällä kolmansien maihin yhteyshenkilöitä ja tekemällä kolmansien maiden viranomaisten kanssa yhteistyötä palauttamisasioissa, esimerkiksi matkustusasiakirjojen hankkimisessa.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Tämä säädösehdotus perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 77 artiklan 2 kohdan b ja d alakohtaan ja 79 artiklan 2 kohdan c alakohtaan.

SEUT-sopimuksen 77 artiklan 1 kohdan b ja d alakohdan mukaan unioni kehittää politiikan, jonka tarkoituksena on varmistaa henkilöiden tarkastukset ja tehokas valvonta ulkorajojen ylittämisen yhteydessä ja ottaa vaihteittain käyttöön yhdenmukainen ulkorajojen valvontajärjestelmä. Euroopan parlamentti ja neuvosto hyväksyvät tätä varten 77 artiklan 2 kohdan b ja d alakohdan nojalla tavallista lainsäätämisyksitystä noudattaen toimenpiteitä,

jotka koskevat ulkorajoja ylittäviin henkilöihin kohdistuvia tarkastuksia, sekä muita toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen yhdennetyn ulkorajojen valvontajärjestelmän käyttöön ottamiseksi vaihteittain.

SEUT-sopimuksen 79 artiklan 2 kohdan c alakohdassa Euroopan parlamentille ja neuvostolle annetaan valtuudet hyväksyä laittoman maahanmuuton ja luvattoman oleskelun suhteen toimenpiteitä, joita ovat esimerkiksi laittomasti maassa oleskelevien henkilöiden maasta poistaminen ja palauttaminen.

- **Toissijaisuusperiaate**

Tämän ehdotuksen tarkoituksena on toteuttaa EU:n ulkorajojen yhdennetty eurooppalainen valvonta siten, että muuttoliikettä hallitaan tehokkaasti ja turvallisuuden korkea taso unionissa varmistetaan ja samalla taataan henkilöiden vapaa liikkuvuus unionissa. Alueella, jolla ei ole sisäisiä rajoja, laitton maahanmuutto yhden jäsenvaltion ulkorajojen läpi vaikuttaa kaikkiin muihin Schengen-alueen jäsenvaltioihin. Sisärajan alue voi olla kestävä vain, jos sen ulkorajoja suojataan tehokkaasti.

Koska unionin ulkorajojen valvonta on yhteinen etu, joka on toteutettava korkeatasoisten ja yhdenmukaisten unionin vaatimusten mukaisesti, jäsenvaltiot eivät voi saavuttaa tämän ehdotuksen tavoitteita riittävällä tavalla, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla. Tämän vuoksi unioni voi hyväksyä toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti.

- **Suhteellisuusperiaate**

Asetusluonnoksen tarkoituksena on vastata uusiin haasteisiin ja poliittisiin realiteetteihin unionissa sekä muuttoliikkeen hallinnan että sisäisen turvallisuuden suhteen. Siinä vahvistetaan toimenpidevalikoima kattavaa rajavalvontaa varten. Sillä varmistetaan, että jäsenvaltiot toteuttavat ulkorajojen yhdennettyä valvontaa täysimääräisesti ja oikein, että asianmukaisia toimia toteutetaan, jotta voidaan välttää kriisitilanteet ja puuttua tilanteisiin ulkorajoilla aikaisessa vaiheessa, ja että unionin tasolla toteutetaan kiireellisiä toimia, jos tilanne silti muodostuu kriittiseksi ja siihen on puututtava suoraan kentällä. Kun otetaan huomioon ehdotuksen tavoitteet, Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

- **Toimintatavan valinta**

Ainoastaan asetuksen avulla saadaan aikaan yhdenmukaisuuden taso, jota tarvitaan ulkorajojen yhdennettyyn valvontaan. Lisäksi Frontex, joka saa uudeksi nimekseen Euroopan raja- ja rannikkovartiostoa, perustettiin asetuksella, joten sama säädöstyyppi on asianmukainen myös tälle ehdotukselle.

3. INTRESSITAHOJEN KUULEMINEN

Komissio on tätä ehdotusta laatiessaan käyttänyt hyväkseen Eurooppa-neuvostossa ja ministerineuvostossa sekä Euroopan parlamentissa säännöllisesti käytyjä keskusteluja rajavalvonnasta ja muuttoliikekriisin ratkaisemiseen tarvittavista toimenpiteistä. Rajavalvonnan tulevaisuudesta ja erityisesti Frontexin lujittamisesta keskusteltiin hiljattain ministerineuvoston kokouksessa 8. lokakuuta 2015.⁸ Eurooppa-neuvosto piti tämän jälkeen 15. lokakuuta 2015 kokouksen⁹, jossa esitettyjen suuntaviivojen mukaan Euroopan unionin

⁸ Oikeus- ja sisäasioiden neuvoston kokouksen päätelmät, 8. ja 9. lokakuuta 2015.

⁹ Eurooppa-neuvoston kokous, päätelmät 15. lokakuuta 2015.

ulkorajojen vahvistamiseksi on työskenneltävä esimerkiksi toteuttamalla toimia yhdenmukaisen ulkorajojen valvontaohjelman perustamiseksi ja lisäämällä Frontexin valtuuksia.

Frontex aloitti toimintansa 1. toukokuuta 2005, ja siitä lähtien sidosryhmien kanssa on käyty jatkuvasti keskusteluja Euroopan ja jäsenvaltioiden tasolla. Erityisesti keskusteluja on käyty Frontexin raportoidessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Virasto raportoi toiminnastaan jatkuvasti hallintoneuvoston kokouksissa sekä vuoden mittaan laadittavien erilaisten kertomusten kautta. Se on myös vaihtanut säännöllisesti tietoja unionin muiden virastojen, erityisesti Euroopan turvapaikanhakijoiden tukiviraston, Euroopan unionin perusoikeusviraston, Europolin sekä Euroopan oikeusasiamiehen, kanssa. Lisäksi on järjestetty useita keskustelutilaisuuksia kansalaisyhteiskunnan ja tiedemaailman edustajien kanssa.

Komissio toteutti vuonna 2014 tutkimuksen Euroopan rajavartiolaitosjärjestelmän toteutettavuudesta unionin ulkorajojen valvomiseksi. Tutkimuksen tulokset on otettu huomioon ehdotusta valmisteltaessa.

Komissio on varmistanut, että se ottaa kaikkien asianomaisten sidosryhmien näkemykset huomioon tarkastelemalla huolellisesti Frontexin ulkoisen arvioinnin tuloksia. Ulkoinen arviointi perustui asetuksen (EU) N:o 2007/2004 33 artiklaan. Se toteutettiin heinäkuun 2014 ja kesäkuun 2015 välisenä aikana, ja tarkastelun kohteena oli jakso heinäkuusta 2008 heinäkuuhun 2014. Frontexin hallintoneuvosto keskusteli loppuraportista 10. syyskuuta 2015 ja antoi suosituksia Frontexin perustamisasetuksen mahdollisista muutoksista. Tässä ehdotuksessa otetaan huomioon suurin osa suosituksista, jotka hallintoneuvosto antoi päätöksessään 28. lokakuuta 2015.

Komissio on ottanut huomioon myös Euroopan parlamentin mietinnön oikeusasiamiehen erityiskertomuksesta Frontexia koskevasta Euroopan oikeusasiamiehen oma-aloitteisesta tutkinnasta OI/5/2012/BEH-MHZ, sillä se on perustanut virastoa varten valitusmenettelyn.

• **Perusoikeudet**

Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ja erityisesti sen 18 ja 19 artiklassa esitettyjä periaatteita.

Tällä ehdotuksella suojataan perusoikeuksia, sillä asetuksessa vahvistetaan, että Euroopan raja- ja rannikkovartiovirastolla on tarpeen olla perusoikeusstrategia, perustetaan perusoikeuksia käsittelevä neuvoa-antava ryhmä, säädetään perusoikeusvaltuutetun roolin laajentamisesta ja otetaan käyttöön valitusmenettely, jossa Euroopan raja- ja rannikkovartiovirastolle voi esittää valituksen kuka tahansa henkilö, joka katsoo perusoikeuksiaan loukatun viraston toiminnan yhteydessä, tai muu väliintulija.

Tämä asetus on näin ollen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 ja 6 artiklan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan mukainen.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Euroopan raja- ja rannikkovartiovirasto perustetaan nykyisen Frontexin perustalle, ja sen tehtävänä on valvoa ulkorajoja yhdessä jäsenvaltioiden kanssa. Frontexille (jonka nimi muutetaan Euroopan raja- ja rannikkovartiovirastoksi) annettava rahoitus kuuluu jo valmiiksi unionin talousarvioon.

Viraston vuosien 2015 ja 2016 määrärahoja on lisätty vuonna 2015, jotta se voi hoitaa muuttoliikekriisiä. Erityisesti on kolminkertaistettu yhteisten Poseidon- ja Triton-operaatioiden rahoitus, laajennettu viraston jäsenvaltioille palauttamisasioissa antamaa apua ja

osoitettu tarvittavat varat hotspot-järjestelykeskusten toteuttamiseen. Budjettivallan käyttäjän vuodeksi 2016 hyväksymä lopullinen EU:n rahoitus oli 238 686 000 euroa.

Koska viraston on tarpeen jatkaa ulkorajojen valvontatyötään samalla teholla – myös etsintä- ja pelastustyön ja palauttamisasioiden aloilla – on välttämätöntä, että tulevaisuudessa Euroopan raja- ja rannikkovartiostoviraston vuosibudjetin perustana säilytetään vuoden 2016 rahoituksen taso.

Jotta virasto kuitenkin voisi toteuttaa tässä ehdotuksessa esitetyt uudet tehtävänsä riittävällä tavalla, viraston unionilta saamiin varoihin tarvitaan vuonna 2017 vähintään 31,5 miljoonaa euroa enemmän kuin vuonna 2016. Vuoteen 2020 mennessä tarvitaan 602 lisävirkaa ja vastaavat rahoitusvarat. Viroista henkilöstötaulukkaan sisältyviä virkoja on 329 ja ulkoisen henkilöstön toimia 273.

5. LISÄTIEDOT

• Seuranta-, arviointi- ja raportointijärjestelyt

Euroopan raja- ja rannikkovartiostovirastolla on useita velvoitteita raportoida toiminnastaan ja valvoa työtään. Sen on erityisesti laadittava konsolidoitu vuotuinen toimintakertomus, johon on sisällyttävä yhteisten operaatioiden ja nopeiden rajainterventioiden arviointi. Komission on tehtävä suuntaviivojensa mukaisesti kolmen vuoden välein arvio viraston vaikutuksesta, tuloksellisuudesta ja tehokkuudesta kaikessa toiminnassaan. Komissio toimittaa arvionsa tulokset Euroopan parlamentille, neuvostolle ja viraston hallintoneuvostolle. Tulokset on julkistettava. Lisäksi Euroopan parlamentti tai neuvosto voi pyytää viraston pääjohtajaa raportoimaan kyseisille toimielimille tehtäviensä suorittamisesta.

• Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset

Tässä ehdotuksessa vahvistetaan Euroopan yhdenmuettyä rajavalvontaa koskevat yleiset periaatteet, joiden tavoitteena on hallita muuttoliikettä tehokkaasti, varmistaa sisäisen turvallisuuden korkea taso Euroopan unionissa ja samalla taata henkilöiden vapaa liikkuvuus Euroopan unionissa.

Euroopan yhdenmuettyyn rajavalvontaan kuuluu kolmansissa maissa toteutettavia toimenpiteitä, yhdessä naapurialueiden kolmansien maiden kanssa toteutettavia toimenpiteitä, ulkorajoilla toteutettavia rajavalvontatoimenpiteitä sekä vapaan liikkuvuuden alueen sisällä toteutettavia toimenpiteitä, joihin kuuluu jäsenvaltion alueella laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttaminen.

Tässä ehdotuksessa perustetaan Euroopan raja- ja rannikkovartiosto, joka vastaa yhdenmuetystä rajavalvonnasta ja jonka valtuudet ovat kaikissa yhdenmuetyn rajavalvonnan kysymyksissä suuremmat kuin Frontexille annetut toimivaltuudet. Euroopan raja- ja rannikkovartioston muodostavat Euroopan raja- ja rannikkovartiostovirasto ja rajavalvonnasta vastaavat kansalliset viranomaiset, joihin kuuluu rannikkovartiosto sen hoitaessa rajavalvontatehtäviä. Euroopan raja- ja rannikkovartioston tehtävänä on toteuttaa Euroopan yhdenmuettyä rajavalvontaa jaetun vastuun periaatteen mukaisesti. Koska kaikki kansalliset rajavartiostot, joihin luetaan rannikkovartiostot niiden hoitaessa rajavalvontaan liittyviä tehtäviä, toteuttavat Euroopan yhdenmuettyä rajavalvontaa, ne kuuluvat samaan aikaan Euroopan raja- ja rannikkovartiostoon ja ovat kansallisia raja- tai rannikkovartiostoja.

Viraston uudeksi nimeksi tulee Euroopan raja- ja rannikkovartiostovirasto, mikä ilmentää Frontexin toimivaltaan tehtyjä muutoksia. Euroopan raja- ja rannikkovartiostoviraston päätehtäviä on luoda tekninen ja operatiivinen strategia yhdenmuetyn rajavalvonnan

täytäntöönpanemiseksi unionin tasolla, seurata rajavalvonnan tehokasta toimintaa jäsenvaltioiden ulkorajoilla, tehdä haavoittuvuusarviointoja ja varmistaa, että puutteisiin kansallisten viranomaisten ulkorajojen valvonnassa puututaan, antaa jäsenvaltioille lisää operatiivista ja teknistä apua yhteisten operaatioiden ja nopeiden rajainterventioiden avulla sekä varmistaa toimenpiteiden käytännön toteutus tilanteissa, joissa tarvitaan kiireellisiä toimia ulkorajoilla. Lisäksi sen tehtävänä on järjestää, koordinoida ja toteuttaa palauttamisoperaatioita ja -interventioita.

Euroopan raja- ja rannikkovartiovirastolla on oltava laaja ja kattava kokonaiskuva, jotta se voi määritellä, kykeneekö jäsenvaltio panemaan täytäntöön sovellettavan EU:n lainsäädännön ja onko jäsenvaltion rajavalvonnassa puutteita. Näin vältetään vakavien ongelmien syntyminen muuttovirtojen lisääntyessä ulkorajoilla. Tämän vuoksi tässä ehdotuksessa vahvistetaan seuraavat tekijät, joilla Euroopan raja- ja rannikkovartioviraston roolia lisätään Frontexiin verrattuna:

- Perustetaan seuranta- ja riskianalyysikeskus, jolla on valmiudet seurata Euroopan unioniin kohdistuvia ja sen sisällä liikkuvia muuttovirtoja. Keskuksella on kyky tehdä riskianalyysijä, joita jäsenvaltioiden on sovellettava ja jotka kattavat kaikki olennaiset yhdenmetyt rajavalvonnan näkökohdat, erityisesti rajatarkastukset, palauttamiset, kolmansien maiden kansalaisten laittoman liikkumisen edelleen Euroopan unionin sisällä sekä rajat ylittävän rikollisuuden, kuten laittoman maahanmuuton järjestämisen, ihmiskaupan ja terrorismin estämisen. Samoin tarkastellaan naapurialueiden kolmansien maiden tilannetta sellaisen ennakkovaroitusmekanismin kehittämiseksi, jonka avulla voidaan analysoida EU:hun kohdistuvia muuttovirtoja.
- Kenttätasolla toimivia viraston yhteyshenkilöitä lähetetään jäsenvaltioihin, jotta virasto voi varmistaa asianmukaisen ja tehokkaan seurannan paitsi riskianalyysin, tiedonvaihdon ja Eurosurin, myös kenttätason läsnäolon avulla. Yhteyshenkilön tehtävänä on edistää viraston ja jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja erityisesti tukea sellaisten tietojen keruuta, joita virasto tarvitsee haavoittuvuusarviointeihin, ja seurata jäsenvaltioiden ulkorajoillaan toteuttamia toimenpiteitä.
- Viraston valvontatehtävää lisätään ottamalla käyttöön pakolliset haavoittuvuusarviointit, joiden avulla virasto arvioi jäsenvaltioiden valmiuksia vastata haasteisiin omilla ulkorajoillaan esimerkiksi arvioimalla jäsenvaltioiden kaluston, resurssit ja valmiussuunnitelmat. Euroopan raja- ja rannikkovartioviraston pääjohtaja määrittelee virastoon perustettavan valvontaelimen antamien neuvojen pohjalta toimenpiteet, jotka asianomaisen jäsenvaltion on toteutettava, ja asettaa niiden toteuttamiselle määräajan. Pääjohtajan päätös sitoo kyseistä jäsenvaltiota ja, jos tarvittavia toimia ei toteuteta asetetussa määräajassa, asia saatetaan hallintoneuvoston käsiteltäväksi uutta päätöstä varten. Jos jäsenvaltio ei kuitenkaan edelleenkään toimi ja tilanne uhkaa vaarantaa Schengen-alueen toiminnan, komissio voi antaa täytäntöönpanopäätöksen viraston suorasta interventiosta.
- Uusia menettelytapoja luodaan sellaisia tilanteita varten, joissa vaaditaan kiireellistä toimintaa, mutta joissa jäsenvaltio ei toteuta tarvittavia korjaavia toimenpiteitä haavoittuvuusarvioinnin mukaisesti, tai sellaisia tilanteita varten, joissa ulkorajoilla syntyy suhteettomia muuttovirtojen aiheuttamia paineita ja ulkorajojen valvonta muuttuu tehottomaksi siinä määrin, että tilanne uhkaa vaarantaa Schengen-alueen toiminnan. Tällöin annetaan komission täytäntöönpanopäätös, jossa määritellään, mitä tämän asetuksen mukaisia toimenpiteitä Euroopan raja- ja rannikkovartioviraston on toteutettava, ja edellytetään, että asianomainen jäsenvaltio

tekee yhteistyötä viraston kanssa näiden toimenpiteiden täytäntöönpanossa. Euroopan raja- ja rannikkovartiostovirasto määrittää sen jälkeen toimet, jotka tarvitaan komission päätöksessä mainittujen toimenpiteiden toteuttamiseen käytännössä, ja puuttuu asioihin suoraan kyseisessä jäsenvaltiossa.

- Virastolle annetaan lisätehtäviä, joita ovat Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmien perustaminen ja niiden käyttö yhteisissä operaatioissa ja nopeissa rajainterventioissa, valmiuskaluston kokoaminen, komission avustaminen sen koordinoimissa muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien toimia eniten pakolaisia vastaanottavilla alueilla (ns. hotspot-alueilla) sekä merkittävämpi rooli palauttamisissa, riskianalyyysien tekeminen, koulutus ja tutkimus.
- Inhimillisiä voimavaroja on yhdistettävä siten, että perustetaan nopeasti käyttöön saatavissa oleva valmiusryhmä eli jäsenvaltioiden rajavartijoista muodostettava pysyvä joukko, joka edustaa vuositasolla pientä prosenttiosuutta kaikista jäsenvaltioiden rajavartijoista. Valmiusryhmästä koottuja Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmiä olisi tarvittaessa välittömästi täydennettävä Euroopan raja- ja rannikkovartioston täydentävillä ryhmillä.
- Virasto käyttää omaa valmiuskalustoa, johon se hankkii laitteet itse tai johon kuuluvat laitteet se omistaa yhdessä jäsenvaltion kanssa, sekä hallinnoi jäsenvaltioiden toimittamaa valmiuskalustoa, joka perustuu viraston määrittelemiін tarpeisiin. Virasto edellyttää, että valmiuskalustoa täydennetään kulkuneuvoilla ja toimintavälineillä, joita jäsenvaltiot ovat hankkineet sisäisen turvallisuuden rahaston erityistoimien puitteissa.
- Virastolla on keskeinen asema sen avustaessa komissiota koordinoimaan muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien toimia hotspot-alueilla. Näille alueille ovat tyypillisiä eri ryhmistä koostuvat muuttovirrat, ja virasto antaa niillä yhdessä Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston, Europolin ja muiden asiaankuuluvien unionin virastojen kanssa koordinoitua ja tehostettua teknistä ja operatiivista tukea jäsenvaltioiden viranomaisille.
- Viraston roolia palauttamisasiossa kasvatetaan perustamalla viraston sisäinen palauttamistoimisto, jonka olisi tarjottava jäsenvaltioille kaikki tarvittava operatiivinen tuki niiden alueella laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi. Virasto koordinoi ja organisoi palauttamisoperaatioita ja -interventioita yhdestä tai useammasta jäsenvaltiosta sekä edistää omasta aloitteestaan niiden järjestämistä tehostakseen sellaisten jäsenvaltioiden palauttamisjärjestelmiä, joihin kohdistuu erityisiä paineita. Virastolla on oltava käytössään valmiusryhmiä, jotka muodostuvat jäsenvaltioiden viraston käyttöön asettamista pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojista ja saattajista ja palauttamisasiantuntijoista. Ne muodostavat eurooppalaisia palauttamisinterventioryhmiä lähetettäväksi jäsenvaltioihin.
- Virasto osallistuu sellaisten tutkimus- ja innovointitoimien kehittämiseen ja hallinnointiin, jotka ovat merkityksellisiä ulkorajojen valvonnan kannalta. Näitä ovat muun muassa kehittyneen valvontateknologian, kuten etäohjattavien ilma-alusjärjestelmien käyttö, ja sellaisten pilottihankkeiden kehittäminen, jotka liittyvät tämän asetuksen soveltamisalaan.
- Eurooppalaista yhteistyötä rannikkovartiostojen tehtävien alalla tehostetaan siten, että Euroopan raja- ja rannikkovartiostovirasto, Euroopan kalastuksenvalvontavirasto ja Euroopan meriturvallisuusvirasto kehittävät monialaista yhteistyötään virastojen

välisen synergian parantamiseksi. Näin tarjotaan kansallisille rannikkovartiostojen tehtäviä hoitaville viranomaisille tehokkaampaa ja taloudellisempaa monialaista palvelua.

- Yhteistyötä kolmansien maiden kanssa lisätään koordinoimalla jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välistä, rajavalvontaa koskevaa operationaalista yhteistyötä, esimerkiksi yhteisiä operaatioita, ja lähettämällä yhteyshenkilöitä kolmansiin maihin sekä tekemällä kolmansien maiden viranomaisten kanssa yhteistyötä palauttamista koskevissa kysymyksissä esimerkiksi matkustusasiakirjoja hankittaessa.
- Viraston toimivaltaa käsitellä henkilötietoja vahvistetaan siten, että henkilötietojen käsittely on sallittua myös, kun järjestetään tai koordinoidaan yhteisiä operaatioita, pilottihankkeita, nopeita rajainterventioita sekä palauttamisoperaatioita ja -interventioita. Henkilötietojen käsittely on sallittua myös muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmäjärjestelmässä sekä vaihdettaessa tietoja jäsenvaltioiden, Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston, Europolin, Eurojustin tai muiden unionin virastojen kanssa.
- Perusoikeuksia suojellaan perustamalla mekanismi sellaisten valitusten käsittelemiseksi, jotka koskevat mahdollisia perusoikeuksien loukkauksia Euroopan raja- ja rannikkovartiostojen toiminnan yhteydessä. Valitusmekanismi on hallinnollinen mekanismi, koska virasto ei voi itse tutkia väitteitä siitä, että Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmien jäsenet olisivat rikkoneet perusoikeuksia.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS**Euroopan raja- ja rannikkovartiostosta
sekä asetuksen (EY) N:o 2007/2004, asetuksen (EY) N:o 863/2007 ja neuvoston
päätöksen 2005/267/EY kumoamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka
ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 77
artiklan 2 kohdan b ja d alakohdan sekä 79 artiklan 2 kohdan c alakohdan,
ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,
sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu
kansallisille parlamenteille,
ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹⁰,
ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon¹¹,
noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,
sekä katsovat seuraavaa:

1. Eurooppa-neuvosto totesi 25 ja 26 päivänä kesäkuuta 2015¹², että tarvitaan tehokkaampia toimia, myös tehokkaampaa rajojen valvontaa, erilaisten yhä kasvavien muuttovirtojen hallitsemiseksi. Lisäksi Eurooppa-neuvosto korosti 23 päivänä syyskuuta 2015¹³, että on otettava haltuun dramaattinen tilanne EU:n ulkorajoilla ja tehostettava rajavalvontaa muun muassa antamalla Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivalle virastolle, Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirastolle ja Europolille lisäresursseja ja hyödyntämällä jäsenvaltioiden henkilöstöä ja laitteistoa.
2. Ulkorajoja koskevan unionin politiikan tavoitteena on kehittää ja toteuttaa jäsenvaltioiden ja unionin tasolla Euroopan yhdenmety rajavalvonta, joka on välttämätön edellytys henkilöiden vapaalle liikkuvuudelle unionissa ja olennainen osa vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta. Euroopan yhdenmety rajavalvonta on keskeisessä asemassa parannettaessa muuttoliikkeen hallintaa ja varmistettaessa sisäisen turvallisuuden korkea taso unionissa.
3. Neliportaiseen malliin perustuvaan Euroopan yhdenmetyyn rajavalvontaan sisältyy kolmansissa maissa toteutettavia toimenpiteitä, esimerkiksi yhteiseen viisumipolitiikkaan kuuluvia toimenpiteitä, naapurialueiden kolmansien maiden kanssa toteutettavia toimenpiteitä, itse ulkorajoilla toteutettavia

¹⁰ EUVL C, , s.

¹¹ EUVL C, , s.

¹² Eurooppa-neuvoston kokous, päätelmät 25 ja 26 päivänä kesäkuuta 2015.

¹³ Valtion tai hallitusten päämiesten muuttoliikettä koskeva epävirallinen kokous 23 päivänä syyskuuta 2015.

rajavalvontatoimenpiteitä ja riskianalyysijä, sekä vapaan liikkuvuuden alueen sisällä toteutettavia toimenpiteitä, kuten palauttaminen.

4. Jotta voidaan varmistaa Euroopan yhdenmety rajavalvonnan tehokas täytäntöönpano, olisi perustettava Euroopan raja- ja rannikkovartiosto. Euroopan raja- ja rannikkovartiosto, jonka muodostavat Euroopan raja- ja rannikkovartiostovirasto ja rajavalvonnasta vastaavat kansalliset viranomaiset, myös rannikkovartiosto hoitaessaan rajavalvontatehtäviä, perustaa toimintansa tiedon, valmiuksien ja järjestelmien yhteiseen käyttöön kansallisella tasolla ja Euroopan raja- ja rannikkovartiostoviraston toimiin unionin tasolla.
5. Euroopan yhdenmety rajavalvonta on Euroopan raja- ja rannikkovartiostoviraston ja rajavalvonnasta vastaavien kansallisten viranomaisten, joihin kuuluu rannikkovartiosto hoitaessaan rajavalvontatehtäviä, yhteisellä vastuulla. Jäsenvaltioilla on edelleen ensisijainen vastuu oman ulkorajaosuutensa rajavalvonnasta oman etunsa vuoksi ja kaikkien niiden jäsenvaltioiden edun vuoksi, jotka ovat lakkauttaneet valvonnan sisärajoilla, mutta Euroopan raja- ja rannikkovartiostoviraston olisi varmistettava ulkorajojen valvontaan liittyvien unionin toimenpiteiden soveltaminen lujittamalla, arvioimalla ja koordinoimalla kyseisiä toimenpiteitä toteuttavien jäsenvaltioiden toimia.
6. Ulkorajojen valvontaa ja palauttamista koskevan politiikan ja lainsäädännön laatiminen kuuluu edelleen unionin toimielinten vastuulle. Euroopan raja- ja rannikkovartiostoviraston ja kyseisten toimielinten välille olisi taattava tiivis koordinointi.
7. Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtiva virasto, josta yleisesti käytetään nimitystä 'Frontex', perustettiin neuvoston asetuksella (EY) N:o 2007/2004¹⁴. Se aloitti toimintansa 1 päivänä toukokuuta 2005 ja on siitä alkaen avustanut jäsenvaltioita menestyksekkäästi ulkorajojen valvonnan operatiivisissa asioissa yhteisten operaatioiden ja nopeiden rajainterventioiden kautta sekä analysoimalla riskejä, vaihtamalla tietoja, hoitamalla suhteita kolmansien maihin ja palauttamalla laittomasti jäsenvaltioiden alueella oleskelevia kolmansien maiden kansalaisia.
8. Kun otetaan huomioon muuttovirtojen aiheuttama paine ulkorajoilla, tarve varmistaa sisäisen turvallisuuden korkea taso unionissa ja turvata Schengen-alueen toiminta sekä kaiken perustana oleva yhteisvastuun periaate, on tarpeen lujittaa ulkorajojen valvontaa Frontexin työn muodostamalle perustalle ja kehittää sitä edelleen virastoksi, jolla on jaettu vastuu ulkorajojen valvonnasta.
9. Frontexin tehtäviä olisi sen vuoksi laajennettava ja kyseisten muutosten ilmentämiseksi annettava viraston uudeksi nimeksi Euroopan raja- ja rannikkovartiostovirasto. Euroopan raja- ja rannikkovartiostoviraston päätehtävänä olisi oltava teknisen ja operatiivisen strategian luominen yhdenmety rajavalvonnan täytäntöönpanemiseksi unionin tasolla, rajavalvonnan tehokkaasta toiminnasta huolehtiminen ulkorajoilla, operatiivisen ja teknisen avun antaminen jäsenvaltioille yhteisten operaatioiden ja nopeiden rajainterventioiden kautta ja toimenpiteiden käytännön toteutuksen varmistaminen tilanteissa, joissa tarvitaan välittömiä toimia

¹⁴ Neuvoston asetus (EY) N:o 2007/2004, annettu 26 päivänä lokakuuta 2004, Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston perustamisesta (EUVL L 349, 25.11.2004, s. 1).

ulkorajoilla, sekä palauttamisoperaatioiden ja -interventioiden järjestäminen, koordinointi ja toteuttaminen.

10. Euroopan raja- ja rannikkovartiovirasto perustaa toimintansa jäsenvaltioiden yhteistyöhön, jotta se voi toteuttaa tehtävänsä tuloksellisesti. Tämän vuoksi on tärkeää, että virasto ja jäsenvaltiot toimivat vilpittömässä mielessä ja että niiden välillä on nopeaa ja tarkkaa tiedonvaihtoa.
11. Euroopan raja- ja rannikkovartioviraston olisi laadittava omaan ja jäsenvaltioiden käyttöön yleinen ja räätälöity riskianalyysi, joka perustuu yhteiseen yhdenmukaiseen riskianalyysimalliin. Euroopan raja- ja rannikkovartioviraston olisi toimitettava samoin jäsenvaltioiden toimittamiin tietoihin perustuvia riittäviä tietoja ja tiedustelutietoja, jotka kattavat kaikki Euroopan yhdenmukaisen rajavalvonnan kannalta oleelliset asiat, joita ovat erityisesti rajatarkastukset, palauttamiset, kolmansien maiden kansalaisten laiton liikkuminen edelleen unionin sisällä sekä rajat ylittävän rikollisuuden, kuten laittoman maahanmuuton järjestämisen, ihmiskaupan ja terrorismin, estäminen sekä naapurialueiden kolmansien maiden tilanne, jotta voidaan toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä tai puuttua havaittuihin uhkiin ja riskeihin ulkorajojen yhdenmukaisen valvonnan parantamiseksi.
12. Jaetun vastuun hengessä Euroopan raja- ja rannikkovartioviraston tehtäviin olisi kuuluttava ulkorajojen valvonnan säännöllinen seuranta. Viraston olisi varmistettava asianmukainen ja tehokas seuranta paitsi riskianalyysien, tiedonvaihdon ja Eurosurin avulla, myös jäsenvaltioihin lähetetyn oman asiantuntijahenkilöstönsä läsnäolon avulla. Viraston olisi tämän vuoksi voitava lähettää tiettyihin jäsenvaltioihin yhteyshenkilöitä jaksoksi, jonka aikana tämä raportoi pääjohtajalle. Yhteyshenkilön raportin olisi oltava osa haavoittuvuusarviointia.
13. Euroopan raja- ja rannikkovartioviraston olisi tehtävä haavoittuvuusarviointi, jolla arvioidaan jäsenvaltioiden valmiuksia vastata haasteisiin omilla ulkorajoillaan, esimerkiksi arvioimalla jäsenvaltion kalusto ja resurssit sekä valmiussuunnitelmat mahdollisten ulkorajoilla koettavien kriisien varalta. Jäsenvaltioiden olisi toteutettava korjaavia toimenpiteitä kyseisessä arvioinnissa havaittujen puutteiden korjaamiseksi. Euroopan raja- ja rannikkovartioviraston pääjohtajan olisi määriteltävä Euroopan raja- ja rannikkovartioviraston valvontaelimen antamien neuvojen pohjalta toimenpiteet, jotka asianomaisen jäsenvaltion on toteutettava, ja asetettava niiden toteuttamiselle määräaika. Kyseisen päätöksen olisi oltava kyseistä jäsenvaltiota sitova ja, jos tarvittavia toimia ei toteuteta asetetussa määräajassa, asia on saatettava hallintoneuvoston käsiteltäväksi uuden päätöksen tekemistä varten.
14. Euroopan raja- ja rannikkovartioviraston olisi järjestettävä jäsenvaltioille tarkoituksenmukaista teknistä ja operatiivista apua parantaakseen niiden valmiuksia täyttää ulkorajojen valvontaan liittyvät velvollisuutensa ja kohdata ulkorajoilla haasteet, jotka johtuvat laittomasta maahanmuutosta ja rajat ylittävästä rikollisuudesta. Euroopan raja- ja rannikkovartioviraston olisi järjestettävä ja koordinoitava jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan yhteisiä operaatioita yhdelle tai useammalle jäsenvaltiolle ja lähetettävä niihin Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmiä sekä tarvittavaa kalustoa, ja se saattaa lähettää oman henkilöstönsä asiantuntijoita.
15. Tilanteissa, joissa ulkorajoihin kohdistuu erityisiä ja suhteettomia paineita, Euroopan raja- ja rannikkovartioviraston olisi järjestettävä ja koordinoitava nopeita rajainterventioita ja lähetettävä niihin valmiusryhmästä Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmiä sekä tarvittavaa kalustoa. Nopeilla rajainterventioilla olisi

annettava tukea tilanteissa, jotka edellyttävät välitöntä reagointia ja joihin tällainen interventio olisi tehokas vastaus. Jotta voidaan varmistaa tällaisen intervention tehokkuus, jäsenvaltioiden olisi osoitettava rajavartijoita ja muuta asiaankuuluvaa henkilöstöä valmiusryhmän käyttöön.

16. Jäsenvaltioiden pitäisi voida tukeutua tietyillä eniten tulijoita vastaanottavilla ulkorajojen alueillaan, jotka ovat eri ryhmistä koostuvien suurten muuttovirtojen aiheuttaman suhteettoman muuttopaineen kohteena, operatiiviseen ja tekniseen lisäapuun muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmiltä, jotka koostuvat Euroopan raja- ja rannikkovartioviraston ja Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston jäsenvaltioista, Europolista ja muista asiaankuuluvista unionin virastoista kokoamista asiantuntijaryhmistä sekä Euroopan raja- ja rannikkovartioviraston henkilöstön asiantuntijoista. Euroopan raja- ja rannikkovartioviraston olisi avustettava komissiota eri virastojen välisessä koordinaatiossa kentällä.
17. Tapauksissa, joissa jäsenvaltio ei ryhdy tarvittaviin korjaaviin toimenpiteisiin haavoittuvuusarvioinnin mukaisesti tai joissa ulkorajoilla syntyy suhteettomia muuttovirtojen aiheuttamia paineita ja ulkorajojen valvonta muuttuu tehottomaksi siinä määrin, että tilanne uhkaa vaarantaa Schengen-alueen toiminnan, unionin tasolla olisi reagoitava yhtenäisesti, nopeasti ja tehokkaasti. Tämän vuoksi ja paremman koordinoinnin varmistamiseksi unionin tasolla komission olisi määritettävä toimenpiteet, jotka Euroopan raja- ja rannikkovartiovirasto toteuttaa, ja edellytettävä, että kyseinen jäsenvaltio tekee viraston kanssa yhteistyötä kyseisten toimenpiteiden toteuttamisessa. Euroopan raja- ja rannikkovartioviraston olisi sen jälkeen määritettävä toimet, jotka tarvitaan komission päätöksessä mainittujen toimenpiteiden toteuttamiseen käytännössä, ja kyseisen jäsenvaltion kanssa olisi laadittava toimintasuunnitelma.
18. Euroopan raja- ja rannikkovartiovirastolla olisi oltava käytössään tarpeellinen kalusto ja henkilöstö yhteisiä operaatioilta tai nopeita rajainterventioita varten. Kun Euroopan raja- ja rannikkovartiovirasto käynnistää tällaisia nopeita rajainterventioita jäsenvaltion pyynnöstä tai kiireellisiä toimintaa edellyttävässä tilanteessa, sen olisi voitava lähettää Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmiä nopeasti käyttöön saatavissa olevasta valmiusryhmästä, joka on jäsenvaltioiden rajavartijoista muodostettava pysyvä joukko, joka edustaa pientä prosenttiosuutta kaikista jäsenvaltioiden rajavartijoista ja jonka henkilömäärän olisi oltava vähintään 1 500. Valmiusryhmistä koottuja Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmiä olisi tarvittaessa täydennettävä välittömästi Euroopan raja- ja rannikkovartioston täydentävillä ryhmillä.
19. Kun otetaan huomioon, että kalustoa ja henkilöstöä olisi voitava lähettää nopeasti erityisesti äkillisten suurten muuttovirtojen kohteena oleville ulkorajojen alueille, Euroopan raja- ja rannikkovartioviraston olisi voitava ottaa käyttöön myös omaa kalustoa, joka sen olisi hankittava itse tai yhteisomistukseen jäsenvaltion kanssa. Kalusto olisi annettava viraston käyttöön sen pyynnöstä. Euroopan raja- ja rannikkovartioviraston olisi myös hallittava jäsenvaltioiden toimittamaa Euroopan raja- ja rannikkovartioviraston määrittelemiin tarpeisiin perustuvaa valmiuskalustoa, jota olisi täydennettävä jäsenvaltioiden sisäisen turvallisuuden rahaston erityistoimia varten ostamilla kulkuneuvoilla ja toimintavälineillä.
20. Eurooppa-neuvosto kehotti 8 päivänä lokakuuta 2015 laajentamaan Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston toimivaltaa jäsenvaltioiden avustamiseen laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten

palauttamisessa esimerkiksi järjestämällä palauttamisoperaatioita viraston omasta aloitteesta ja lisäämällä sen roolia matkustusasiakirjojen hankkimisessa. Eurooppa-neuvosto kehotti perustamaan tätä varten Euroopan raja- ja rannikkovartioviraston yhteyteen palauttamistoimiston, jonka tehtävänä olisi viraston toiminnan koordinointi palauttamisasioissa.

21. Euroopan raja- ja rannikkovartioviraston olisi lisättävä jäsenvaltioille antamaansa apua laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamisessa edellyttäen, ettei unionin palauttamispolitiikasta muuta johdu ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/115/EY¹⁵ mukaisesti. Erityisesti sen olisi koordinoitava ja järjestettävä palauttamisoperaatioita yhdestä tai useammasta jäsenvaltiosta ja toteutettava palauttamisinterventioita sellaisten jäsenvaltioiden palauttamisjärjestelmän tueksi, jotka tarvitsevat teknistä ja operatiivista lisäapua, kun ne noudattavat velvoitettaan palauttaa laittomasti oleskelevat kolmansien maiden kansalaiset kyseisen direktiivin mukaisesti.
22. Euroopan raja- ja rannikkovartioviraston olisi perustettava jäsenvaltioiden viraston käyttöön asettamista pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojista ja asiantuntijoista koostuvia valmiusryhmiä, joita käytetään palauttamisinterventtioiden aikana ja joiden olisi muodostettava osa räätälöidyistä eurooppalaisista palauttamisinterventioryhmistä. Euroopan raja- ja rannikkovartioviraston olisi annettava niille tarpeellinen koulutus.
23. Euroopan raja- ja rannikkovartioviraston olisi kehitettävä erityisiä koulutusvälineitä ja tarjottava jäsenvaltioiden kansallisten rajavartioiden kouluttajille unionin tason koulutusta sekä toimivaltaisten kansallisten yksiköiden henkilöstölle täydennyskoulutusta ja seminaareja, joissa käsitellään ulkorajavalvontaa ja jäsenvaltioiden alueella laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamista. Virastolle olisi annettava lupa järjestää koulutusta yhteistyössä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kanssa niiden alueella.
24. Euroopan raja- ja rannikkovartioviraston olisi seurattava ulkorajojen valvontaan liittyvän, esimerkiksi kehittyneen valvontateknologian käyttöä koskevan, tutkimuksen kehittymistä ja osallistuttava siihen, ja sen olisi levitettävä tätä tietoa jäsenvaltioille ja komissiolle.
25. Ulkorajojen yhdenmetyt valvonnan tehokas täytäntöönpano edellyttää säännöllistä, nopeaa ja luotettavaa tiedonvaihtoa jäsenvaltioiden kesken ulkorajojen valvonnasta, laittomasta maahanmuutosta ja palauttamisesta. Euroopan raja- ja rannikkovartioviraston olisi kehitettävä ja käytettävä tietojärjestelmiä, joilla helpotetaan tällaista tiedonvaihtoa unionin tietosuojalainsäädännön mukaisesti.
26. Euroopan raja- ja rannikkovartiovirasto voi tehdä tehtäviensä täyttämiseksi ja niiden suorittamisen edellyttämässä määrin yhteistyötä unionin toimielinten, elinten, toimistojen ja virastojen kanssa sekä sellaisten kansainvälisten järjestöjen kanssa, jotka ovat toimivaltaisia tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa unionin lainsäädännön ja politiikan mukaisesti laadittujen toimintamenettelyjen puitteissa. Näille toimintamenettelyille on saatava komission ennakko hyväksyntä.
27. Rannikkovartiostojen tehtäviä suorittavat kansalliset viranomaiset ovat vastuussa monenlaisista tehtävistä, joita ovat muun muassa meriturvallisuus, turvallisuus, etsintä

¹⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/115/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi (EUVL L 348, 21.12.2008, s. 98).

ja pelastus, rajavalvonta, kalastuksenvalvonta, tullivalvonta, yleinen lainvalvonta ja ympäristönsuojelu. Tämän vuoksi Euroopan raja- ja rannikkovartiostoviraston, neuvoston asetuksella (EY) N:o 768/2005¹⁶ perustetun Euroopan kalastuksenvalvontaviraston ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1406/2002¹⁷ perustetun Euroopan meriturvallisuusviraston olisi lisättävä yhteistyötään sekä keskenään että rannikkovartiostojen tehtäviä suorittavien kansallisten viranomaisten kanssa merialueita koskevan tilannetietoisuuden parantamiseksi sekä johdonmukaisten ja kustannustehokkaiden toimien tukemiseksi.

28. Euroopan raja- ja rannikkovartiostoviraston olisi helpotettava ja edistettävä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välistä operatiivista yhteistyötä unionin ulkosuhdepolitiikan puitteissa esimerkiksi koordinoimalla jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välistä operatiivista yhteistyötä ulkorajojen valvonnan alalla ja lähettämällä kolmansiin maihin yhteyshenkilöitä sekä tekemällä kolmansien maiden viranomaisten kanssa yhteistyötä palauttamisasioissa, esimerkiksi matkustusasiakirjojen hankkimisessa. Euroopan raja- ja rannikkovartiostoviraston ja jäsenvaltioiden olisi noudatettava kolmansien maiden kanssa toteuttamassaan yhteistyössä normeja ja sääntöjä, jotka ovat vähintään unionin lainsäädännössä säädettyjen normien ja sääntöjen taseisia, myös silloin, kun kolmansien maiden kanssa tehdään yhteistyötä niiden alueella.
29. Tässä asetuksessa kunnioitetaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 ja 6 artiklassa tunnustettuja ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa esitettyjä perusoikeuksia ja periaatteita. Erityisesti tässä asetuksessa pyritään varmistamaan, että ihmisarvoa, oikeutta elämään, oikeutta vapauteen ja turvallisuuteen, oikeutta henkilötietojen suojaan, oikeutta turvapaikkaan, oikeutta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin, lapsen oikeuksia, kidutuksen sekä epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen kieltoa ja ihmiskaupan kieltoa noudatetaan täysimääräisesti, ja edistämään syrjimättömyyden ja palautuskiellon periaatteiden soveltamista.
30. Tässä asetuksessa perustetaan Euroopan raja- ja rannikkovartiostolle valitusmekanismi yhteistyössä perusoikeusvaltuutetun kanssa, jotta voidaan seurata ja varmistaa, että perusoikeuksia noudatetaan kaikessa viraston toiminnassa. Tämän pitäisi olla hallinnollinen mekanismi, jonka mukaan perusoikeusvaltuutettu on vastuussa virastolle osoitettujen valitusten käsittelystä hyvää hallintoa koskevan oikeuden mukaisesti. Perusoikeusvaltuutetun olisi tarkasteltava sitä, voidaanko valitus ottaa tutkittavaksi, rekisteröitävä tutkittavaksi otetut valitukset, toimitettava kaikki rekisteröidyt valitukset pääjohtajalle, välitettävä rajavartijoita koskevat valitukset heidän kotijäsenvaltiolleen ja rekisteröitävä jatkotoimet, joita virasto tai kyseinen jäsenvaltio toteuttavat. Jäsenvaltioiden olisi toteutettava rikostutkinta.
31. Jotta varmistettaisiin tämän asetuksen täytäntöönpanon yhdenmukaiset edellytykset erityisesti tilanteissa, jotka edellyttävät kiireellistä huomiota ulkorajoilla,

¹⁶ Neuvoston asetus (EY) N:o 768/2005, annettu 26 päivänä huhtikuuta 2005, yhteisön kalastuksenvalvontaviraston perustamisesta ja yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä annetun asetuksen (ETY) N:o 2847/93 muuttamisesta (EUVL L 128, 21.5.2005, s. 1).

¹⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1406/2002, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2002, Euroopan meriturvallisuusviraston perustamisesta (EYVL L 208, 5.8.2002, s. 1).

toimeenpanovalta olisi siirrettävä komissiolle. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011¹⁸ mukaisesti.

32. Euroopan raja- ja rannikkovartioviraston pitäisi olla operatiivisissa ja teknisissä kysymyksissä riippumaton ja sillä pitäisi olla oikeudellinen, hallinnollinen ja taloudellinen itsemääräämisoikeus. Tämän vuoksi on tarpeen ja asianmukaista, että se on unionin elin, joka on oikeushenkilö ja käyttää sille tällä asetuksella annettuja toimeenpanovaltuuksia.
33. Komission ja jäsenvaltioiden olisi oltava edustettuina hallintoneuvostossa, jotta ne voivat valvoa Euroopan raja- ja rannikkovartioviraston toimintapolitiikkaa ja politiikkaa. Hallintoneuvostoon olisi mahdollisuuksien mukaan kuuluttava rajavalvonnasta vastaavien kansallisten viranomaisten operatiivisia johtajia tai heidän edustajiaan. Tälle hallintoneuvostolle olisi annettava tarvittavat valtuudet, joiden nojalla se laatii talousarvion ja valvoo sen toteuttamista, hyväksyy tarvittavat varainhoitosäännöt, vahvistaa Euroopan raja- ja rannikkovartioviraston päätöksentekoa varten helposti seurattavat työmenettelyt sekä nimittää pääjohtajan ja varapääjohtajan. Virastoa olisi hallinnoitava ja sen olisi toimittava Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission 19 päivänä heinäkuuta 2012 hyväksymän unionin hajautettuja virastoja koskevan yhteisen lähestymistavan periaatteiden mukaisesti.
34. Euroopan raja- ja rannikkovartioviraston riippumattomuuden varmistamiseksi sillä olisi oltava itsenäinen talousarvio, jonka varat muodostuvat suurimmaksi osaksi unionin rahoitusosuudesta. Unionin talousarviomenettelyä olisi sovellettava siltä osin kuin kyseessä ovat unionin rahoitusosuus tai muut Euroopan unionin yleisestä talousarviosta maksettavat tuet. Tilintarkastustuomioistuimen olisi suoritettava viraston tilintarkastus.
35. Euroopan raja- ja rannikkovartiovirastoon olisi sovellettava rajoituksetta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) N:o 883/2013¹⁹, ja viraston olisi liityttävä Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission välillä 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen²⁰.
36. Euroopan raja- ja rannikkovartiovirastoon olisi sovellettava Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001²¹.

¹⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöpanovaltaa käyttäen (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

¹⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

²⁰ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 15.

²¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001, annettu 30 päivänä toukokuuta 2001, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43).

37. Kaikessa Euroopan raja- ja rannikkovartioviraston tämän asetuksen puitteissa toteuttamassa henkilötietojen käsittelyssä olisi noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001²².
38. Kaikessa jäsenvaltioiden tämän asetuksen puitteissa toteuttamassa henkilötietojen käsittelyssä olisi noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY²³, neuvoston puitepääöstä 2008/977/YOS²⁴ sekä välttämättömyyden ja oikeasuhteisuuden periaatteita.
39. Jäsenvaltiot eivät voi koordinoimattomasti toimien saavuttaa riittävällä tavalla tämän asetuksen tavoitteita eli ulkorajojen yhdenmukaisen valvontajärjestelmän kehittämistä ja toteuttamista ja näin ollen Schengen-alueen moitteettoman toiminnan varmistamista, vaan tavoitteet voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, koska sisärajoilla ei ole tarkastuksia, ulkorajoihin kohdistuu merkittävää muuttovirtojen aiheuttamaa painetta ja sisäisen turvallisuuden tasoa unionissa on suojattava, ja näin ollen unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
40. Islannin ja Norjan osalta tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin neuvoston sekä Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välisessä sopimuksessa viimeksi mainittujen osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen²⁵ ja jotka kuuluvat neuvoston päätöksen 1999/437/EY²⁶ 1 artiklan A alakohdassa tarkoitettuun alaan. Järjestelyasiakirjassa Euroopan yhteisön sekä Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä yksityiskohtaisista säännöistä näiden valtioiden osallistumiseksi Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston toimintaan²⁷ vahvistetaan säännöt, myös rahoitukseen osallistumista ja henkilöstöä koskevat säännöt, kyseisten maiden osallistumiselle viraston työhön.
41. Sveitsin osalta tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisessä sopimuksessa Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen²⁸ ja jotka kuuluvat päätöksen

²² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

²³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

²⁴ Neuvoston puitepääös 2008/977/YOS, tehty 27 päivänä marraskuuta 2008, rikosasioissa tehtävässä poliisi- ja oikeudellisessa yhteistyössä käsiteltävien henkilötietojen suojaamisesta (EUVL L 350, 30.12.2008, s. 60).

²⁵ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 36.

²⁶ Neuvoston päätös 1999/437/EY, tehty 17 päivänä toukokuuta 1999, tietyistä Euroopan unionin neuvoston, Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyn sopimuksen yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä (EYVL L 176, 10.7.1999, s. 31).

²⁷ EUVL L 188, 20.7.2007, s. 19.

²⁸ EUVL L 53, 27.2.2008, s. 52.

1999/437/EY 1 artiklan A, B ja G alakohdassa, tarkasteltuna yhdessä neuvoston päätöksen 2008/146/EY²⁹ 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan.

42. Liechtensteinin osalta tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännöstön määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välisessä pöytäkirjassa Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymisestä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen³⁰ ja jotka kuuluvat päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan A, B ja G kohdassa, tarkasteltuna yhdessä neuvoston päätöksen 2011/350/EU³¹ 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan.
43. Euroopan yhteisön sekä Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välisessä järjestelyssä näiden valtioiden osallistumista Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston toimintaan koskevista yksityiskohtaisista säännöistä³² vahvistetaan säännöt, myös rahoitukseen osallistumista ja henkilöstöä koskevat säännöt, kyseisten maiden osallistumiselle viraston työhön.
44. Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn, Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, se ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan. Koska tämän asetuksen tarkoituksena on kuitenkin kehittää Schengenin säännöstöä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen kolmannen osan IV osaston määräysten nojalla, Tanska päättää edellä mainitun pöytäkirjan 5 artiklan mukaisesti kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun neuvosto on antanut tämän asetuksen, saattaako se sen osaksi kansallista lainsäädäntöään.
45. Tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännöstön määräyksiä, joihin Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu neuvoston päätöksen 2000/365/EY³³ mukaisesti; Yhdistynyt kuningaskunta ei sen vuoksi osallistu tämän asetuksen antamiseen, asetus ei sido Yhdistynyttä kuningaskuntaa eikä asetusta sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan.
46. Tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännöstön määräyksiä, joihin Irlanti ei osallistu neuvoston päätöksen 2002/192/EY³⁴ mukaisesti; Irlanti ei sen vuoksi osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Irlantia eikä sitä sovelleta Irlantiin.
47. Viraston olisi helpotettava sellaisten erityistoimien järjestämistä, joissa jäsenvaltiot voivat käyttää hyväkseen Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan mahdollisesti tarjoamaa asiantuntemusta ja välineistöä hallintoneuvoston tapauskohtaisesti

²⁹ Neuvoston päätös 2008/146/EY, tehty 28 päivänä tammikuuta 2008, Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisen, Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen koskevan sopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (EUVL L 53, 27.2.2008, s. 1).

³⁰ EUVL L 160, 18.6.2011, s. 21.

³¹ Neuvoston päätös 2011/350/EU, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2011, Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymisestä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen, joka koskee Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen, Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välillä tehtävän pöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin puolesta, siltä osin kuin kyse on tarkastusten poistamisesta sisärajoilta ja henkilöiden liikkumisesta rajojen yli (EUVL L 160, 18.6.2011, s. 19).

³² EUVL L 243, 26.1.2010, s. 4.

³³ EYVL L 131, 1.6.2000, s. 43.

³⁴ EYVL L 64, 7.3.2002, s. 20.

päättämien menettelysääntöjen mukaisesti. Tämän vuoksi Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan edustajat voidaan kutsua kaikkiin hallintoneuvoston kokouksiin, jotta ne voivat osallistua täysimittaisesti tällaisten erityistoimien valmisteluihin.

48. Espanjan kuningaskunta ja Yhdistynyt kuningaskunta ovat eri mieltä Gibraltarin rajojen määrittämisestä.
49. Tämän asetuksen Gibraltarin rajoihin soveltamista koskeva lykkäys ei aiheuta minkäänlaisia muutoksia asianomaisten valtioiden kantoihin.
50. Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu asetuksen (EY) N:o 45/2001 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja hän on antanut lausunnon [...] ³⁵.
51. Tämän asetuksen tavoitteena on muuttaa ja laajentaa asetuksen (EY) N:o 2007/2004, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 863/2007 ³⁶ ja neuvoston päätöksen 2005/267/EY ³⁷ säännöksiä. Koska muutoksia on paljon ja ne ovat merkittäviä, nämä säädökset olisi selkeyden vuoksi korvattava ja kumottava. Viittauksia kumottuihin asetuksiin olisi pidettävä viittauksina tähän asetukseen,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

EUROOPAN RAJA- JA RANNIKKOVARTIOSTO

1 artikla

Kohde

Perustetaan Euroopan raja- ja rannikkovartiosto varmistamaan Euroopan yhdenmukainen rajavalvonta ulkorajoilla, jotta voidaan hallita tehokkaasti muuttoliikettä, turvata turvallisuuden korkea taso unionissa ja samalla taata henkilöiden vapaa liikkuvuus unionissa.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'ulkorajoilla' jäsenvaltioiden maa- ja merirajoja sekä niiden lentokenttiä ja satamia, joihin sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 562/2006 ³⁸ II osaston säännöksiä;

³⁵ EUVL C [...]

³⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 863/2007, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2007, nopeiden rajainterventoryhmien perustamista koskevan mekanismin käyttöön ottamisesta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2007/2004 muuttamisesta mainitun mekanismin sekä vierailevien virkamiesten tehtävien ja toimivallan osalta (EUVL L 199, 31.7.2007, s. 30).

³⁷ Neuvoston päätös 2005/267/EY, tehty 16 päivänä maaliskuuta 2005, verkkoteknologiaan perustuvan suojatun tieto- ja koordinoitiverkoston perustamisesta maahanmuuton hallinnasta vastaavia jäsenvaltioiden viranomaisia varten (EUVL L 83, 1.4.2005, s. 48).

³⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 562/2006, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2006, henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta yhteisön säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö), EUVL L 105, 13.4.2006, s. 1.

- 2) 'rajavalvonnalla' asetuksen (EY) N:o 562/2006 2 artiklan 9 kohdassa määriteltyä rajavalvontaa;
- 3) 'Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmillä' osallistuvista jäsenvaltioista tulevien rajavartioiden ja muun asiaankuuluvan henkilöstön, myös jäsenvaltioiden virastoon lähettämien kansallisten asiantuntijoiden, ryhmiä, joita lähetetään yhteisiin operaatioihin ja nopeisiin rajainterventioihin sekä toimimaan muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien puitteissa;
- 4) 'vastaanottavalla jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jossa yhteinen operaatio, nopea interventio, palauttamisoperaatio tai palauttamisinterventio toteutetaan tai josta se käynnistetään;
- 5) 'kotijäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jossa Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmän jäsen on rajavartijana tai kuuluu muuhun asiaankuuluvaan henkilöstöön;
- 6) 'osallistuvalla jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, joka osallistuu yhteiseen operaatioon, nopeaan rajainterventioon, palauttamisoperaatioon, palauttamisinterventioon tai muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmään toimittamalla kalustoa, rajavartiota ja muuta asiaankuuluvaa Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmän osana lähetettävää henkilöstöä, sekä jäsenvaltiota, joka osallistuu palauttamisoperaatioon tai palauttamisinterventioon toimittamalla kalustoa tai henkilöstöä;
- 7) 'Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmän jäsenillä' muun kuin vastaanottavan jäsenvaltion rajavartiolaitosten virkamiehiä tai muuta asiaankuuluvaa henkilöstöä, myös jäsenvaltioiden virastoon lähettämiä kansallisia asiantuntijoita ja rajavartiota, jotka osallistuvat yhteisiin operaatioihin tai nopeisiin rajainterventioihin;
- 8) 'ryhmän jäsenillä' Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmän tai palauttamiseen liittyviin tehtäviin palauttamisoperaatioissa tai palauttamisinterventioissa osallistuvan henkilöstön ryhmän jäseniä;
- 9) 'muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmillä' asiantuntijaryhmiä, jotka antavat operatiivista ja teknistä tukea jäsenvaltioille eniten tulijoita vastaanottavilla alueilla ja jotka koostuvat Euroopan raja- ja rannikkovartiostoviraston ja Euroopan turvapaikka-asioden tukiviraston jäsenvaltioista lähettämistä sekä Europolista ja muista asiaankuuluvista unionin virastoista lähetetyistä asiantuntijaryhmistä;
- 10) 'palauttamisella' direktiivin 2008/115/EY 3 artiklan 3 kohdassa määriteltyä palauttamista;
- 11) 'palauttamispäätöksellä' direktiivin 2008/115/EY 3 artiklan 4 kohdassa määriteltyä palauttamispäätöstä;
- 12) 'palaajalla' laittomasti oleskelevaa kolmannen maan kansalaista, josta on tehty palauttamispäätös,
- 13) 'palauttamisoperaatiolla' laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi toteutettavaa operaatiota, jota virasto koordinoi, jossa yksi tai useampi jäsenvaltio antaa teknistä ja operatiivista tukea ja jossa palaajat yhdestä tai useammasta jäsenvaltiosta palautetaan joko pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen kautta tai vapaaehtoisesti poistumisvelvoitteen perusteella;
- 14) 'palauttamisinterventiolla' operaatiota laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi tehostetulla teknisellä ja operatiivisella avulla, johon kuuluu eurooppalaisten palauttamisinterventioryhmien lähettäminen ja palauttamisoperaatioiden järjestäminen.

3 artikla

Euroopan raja- ja rannikkovartiosto

1. Euroopan raja- ja rannikkovartioston muodostavat Euroopan raja- ja rannikkovartiovirasto ja rajavallvonnasta vastaavat kansalliset viranomaiset, myös rannikkovartiosto sen hoitaessa rajavallvontatehtäviä.
2. Euroopan raja- ja rannikkovartiovirasto vahvistaa operatiivisen ja teknisen strategian Euroopan yhdennettyä rajavallvontaa varten. Se edistää Euroopan yhdennetyn rajavallvonnan täytäntöönpanoa ja varmistaa sen kaikissa jäsenvaltioissa.
3. Rajavallvonnasta vastaavat kansalliset viranomaiset, myös rannikkovartiostot niiden hoitaessa rajavallvontatehtäviä, laativat kansalliset strategiat yhdennettyä rajavallvontaa varten. Kansallisten strategioiden on oltava 2 kohdassa tarkoitetun strategian mukaisia.

4 artikla

Euroopan yhdennetty rajavallvonta

Euroopan yhdennettyyn rajavallvontaan kuuluvat seuraavat osatekijät:

- a) rajavallvonta, tarvittaessa myös rajat ylittävän rikollisuuden torjuntaan, havaitsemiseen ja tutkintaan liittyvät toimenpiteet;
- b) sisäisen turvallisuuden riskien analysointi ja ulkorajojen toimintaan tai turvallisuuteen mahdollisesti vaikuttavien uhkien analysointi;
- c) virastojen välinen yhteistyö kussakin jäsenvaltiossa rajavallvonnasta tai muista rajalla toteutettavista tehtävistä vastuussa olevien kansallisten viranomaisten kesken ja asiaankuuluvien unionin toimielinten, virastojen, elinten ja toimistojen kesken mukaan luettuna säännöllinen tiedonvaihto olemassa olevien tiedonvaihtovälineiden kautta ja erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1052/2013³⁹ perustetun Euroopan rajavallvontajärjestelmän (Eurosir) kautta;
- d) yhteistyö kolmansien maiden kanssa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla erityisesti naapurimaissa ja niissä kolmansissa maissa, jotka on riskianalyysin avulla todettu laittoman maahanmuuton lähtö- ja kauttakulkumaiksi;
- e) vapaan liikkuvuuden alueella toteutettavat tekniset ja operatiiviset toimenpiteet, jotka liittyvät rajavallvontaan ja joiden tarkoituksena on estää laitonta maahanmuuttoa ja torjua rajat ylittävää rikollisuutta;
- f) jäsenvaltioiden alueella laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttaminen;
- g) uusimman teknologian, esimerkiksi laajojen tietojärjestelmien, käyttäminen;
- h) laadunvallvontamekanismi, jolla varmistetaan unionin lainsäädännön täytäntöönpano rajavallvonnan alalla.

³⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1052/2013, annettu 22 päivänä lokakuuta 2013, Euroopan rajavallvontajärjestelmän (Eurosir) perustamisesta (EUVL L 295, 6.11.2013, s. 11).

5 artikla

Jaettu vastuu

1. Euroopan raja- ja rannikkovartiosto panee täytäntöön Euroopan yhdenmukaisesti rajavalvontaa siten, että vastuu on jaettu Euroopan raja- ja rannikkovartiostojen ja rajavalvonnasta vastaavien kansallisten viranomaisien, joihin kuuluu rannikkovartiosto hoitaessaan rajavalvontatehtäviä, kesken.
2. Euroopan raja- ja rannikkovartiosto helpottaa ulkorajojen valvontaan liittyvien unionin toimenpiteiden soveltamista lujittamalla, arvioimalla ja koordinoimalla jäsenvaltioiden toimia niiden toteuttaessa kyseisiä toimenpiteitä sekä palauttamisen yhteydessä. Jäsenvaltiot varmistavat oman ulkorajaosuutensa rajavalvonnan oman etunsa vuoksi ja kaikkien niiden jäsenvaltioiden edun vuoksi, jotka ovat lakkauttaneet valvonnan sisärajoilla, noudattaen täysimääräisesti unionin oikeutta, 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun teknisen ja operatiivisen strategian mukaisesti ja tiiviissä yhteistyössä viraston kanssa.
3. Euroopan raja- ja rannikkovartiosto vastaa ulkorajojen valvonnasta tässä asetuksessa säädetyissä tapauksissa, erityisesti jos tarpeellisia, haavoittuvuusarviointiin perustuvia korjaavia toimenpiteitä ei toteuteta tai jos ulkorajoilla syntyy suhteettomia muuttovirtojen aiheuttamia paineita ja ulkorajojen valvonta muuttuu tehottomaksi siinä määrin, että tilanne uhkaa vaarantaa Schengen-alueen toiminnan.

II LUKU

EUROOPAN RAJA- JA RANNIKKOVARTIOVIRASTO

1 JAKSO

EUROOPAN RAJA- JA RANNIKKOVARTIOVIRASTON TEHTÄVÄT

6 artikla

Euroopan raja- ja rannikkovartiosto

1. Jotta varmistetaan Euroopan yhdenmukaisesti rajavalvonta kaikilla ulkorajoilla, virasto helpottaa ja tehostaa ulkorajojen valvontaan liittyvien unionin nykyisten ja tulevien toimenpiteiden, erityisesti asetuksessa (EY) N:o 562/2006 vahvistetun Schengenin rajasäännösten, soveltamista.
2. Neuvoston asetuksella (EY) N:o 2007/2004 perustetun Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston uusi nimi on Euroopan raja- ja rannikkovartiosto, jäljempänä 'virasto'. Toiminnan perustana on vastedes tämä aset.

7 artikla

Tehtävät

1. Virasto toteuttaa seuraavia tehtäviä tehokkaan, korkeatasoisen ja yhdenmukaisen rajavalvonnan ja palauttamistoiminnan edistämiseksi:
 - a) sellaisen seuranta- ja riskianalyysikeskuksen perustaminen, joilla on valmiudet muuttovirtojen seurantaan ja kaikkia yhdenmukaisen rajavalvonnan näkökohtia koskevan riskianalyysin tekemiseen;
 - b) haavoittuvuusarvioinnin tekeminen, myös sen arviointi, millaiset valmiudet jäsenvaltioilla on selviytyä uhkista ja paineista ulkorajoillaan;
 - c) jäsenvaltioiden avustaminen olosuhteissa, joissa ulkorajoilla tarvitaan teknistä ja operatiivista lisäapua, siten, että koordinoidaan ja organisoidaan yhteisiä operaatioita ja otetaan huomioon myös mahdolliset tilanteeseen liittyvät humanitaariset hätätilanteet ja meripelastustoimet;
 - d) jäsenvaltioiden avustaminen olosuhteissa, joissa ulkorajoilla tarvitaan teknistä ja operatiivista lisäapua, siten, että käynnistetään nopeita rajainterventioita niiden jäsenvaltioiden ulkorajoilla, joihin kohdistuu erityisiä ja suhteettoman suuria paineita, ja otetaan huomioon myös mahdolliset tilanteeseen liittyvät humanitaariset hätätilanteet ja meripelastustoimet;
 - e) Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmien, myös valmiusryhmän, perustaminen ja hyödyntäminen lähetettäväksi yhteisiin operaatioihin ja nopeisiin rajainterventioihin sekä toimintaan muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien puitteissa;
 - f) valmiuskaluston kokoaminen lähetettäväksi yhteisiin operaatioihin ja nopeisiin rajainterventioihin ja käytettäväksi muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien puitteissa sekä palauttamisoperaatioissa ja -interventioissa;
 - g) Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmien ja kaluston hyödyntäminen arvioinnissa, henkilöllisyyden varmentamisessa ja sormenjälkien ottamisessa muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmän puitteissa eniten tulijoita vastaanottavilla alueilla;
 - h) tuki kaluston teknisten standardien kehittämiseksi, erityisesti taktisen tason johtoa, valvontaa ja viestitoimintaa varten sekä sellaista teknistä valvontaa varten, jolla varmistetaan toimien yhteentoimivuus unionin ja jäsenvaltioiden tasolla;
 - i) tarvittavan kaluston ja henkilöstön lähettäminen valmiusryhmään sellaisten toimenpiteiden käytännön toteuttamista varten, joita ulkorajoilla on toteutettava kiireellisiä toimia edellyttävissä tilanteissa;
 - j) jäsenvaltioiden avustaminen teknistä ja operatiivista lisäapua edellyttävissä olosuhteissa laittomasti maassa oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamisvelvoitteen täytäntöönpanemiseksi esimerkiksi koordinoimalla tai järjestämällä palauttamisoperaatioita;
 - k) pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojien ja saattajien ja palauttamisasiantuntijoiden valmiusryhmän perustaminen;
 - l) eurooppalaisen palauttamisinterventioryhmän perustaminen ja lähettäminen palauttamisinterventioihin;
 - m) jäsenvaltioiden avustaminen kansallisten rajavartioiden ja palauttamisasiantuntijoiden kouluttamisessa, myös yhteisten koulutusvaatimusten luominen;

n) osallistuminen ulkorajojen valvonnan kannalta merkityksellisten tutkimus- ja innovointitoimien kehittämiseen ja hallinnointiin, myös kehittyneen valvontateknologian, kuten kauko-ohjattujen ilma-alusjärjestelmien, käyttö ja sellaisten pilottihankkeiden kehittäminen, jotka kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan;

o) tietojärjestelmien luominen ja ylläpito asetuksen (EY) N:o 45/2001⁴⁰ ja puitepäättöksen 2008/977/YOS mukaisesti siten, että tietojärjestelmien avulla kyetään nopeasti ja luotettavasti vaihtamaan tietoja ulkorajojen valvontaa koskevien riskien kehittymisestä, laittomasta maahanmuutosta ja palauttamisesta tiiviissä yhteistyössä komission, unionin virastojen, elinten ja toimistojen sekä neuvoston päätöksellä 2008/381/EY⁴¹ perustetun Euroopan muuttoliikeverkoston kanssa;

p) tarvittava tuki Euroopan rajavalvontajärjestelmän kehittämiseksi ja ylläpitämiseksi ja tarvittaessa yhteisen tiedonvaihtoympäristön kehittämiseksi, myös järjestelmien yhteentoimivuuden kehittäminen, erityisesti perustamalla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1052/2013 mukaiset Eurosur-puitteet, pitämällä niitä yllä ja koordinoimalla niitä;

q) yhteistyö Euroopan kalastuksenvalvontaviraston ja Euroopan meriturvallisuusviraston kanssa kansallisten viranomaisten tukemiseksi rannikkovartiostojen tehtävissä tarjoamalla palveluja, tietoa, kalustoa ja koulutusta sekä koordinoimalla monialaisia operaatioita;

r) jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden avustaminen niiden välisessä ulkoista rajavalvontaa ja palauttamista koskevassa operatiivisessa yhteistyössä.

2. Jäsenvaltiot voivat jatkaa operatiivisella tasolla yhteistyötä muiden jäsenvaltioiden ja/tai kolmansien maiden kanssa ulkorajoilla, myös lainvalvontatehtäviin liittyvissä sotilasoperaatioissa ja palauttamisten alalla, jos tällainen yhteistyö on viraston toiminnan mukaista. Jäsenvaltioiden on pidättäydyttävä kaikesta toiminnasta, joka saattaisi haitata viraston toimintaa tai sen tavoitteiden saavuttamista.

Jäsenvaltioiden on raportoitava virastolle tästä ulkorajoilla toteutettavasta ja palauttamiseen liittyvästä operatiivisesta yhteistyöstä muiden jäsenvaltioiden ja/tai kolmansien maiden kanssa. Viraston pääjohtaja, jäljempänä 'pääjohtaja', tiedottaa viraston hallintoneuvostolle, jäljempänä 'hallintoneuvosto', näistä seikoista säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa.

3. Virasto voi omasta aloitteestaan toteuttaa tiedotustoimia toimeksiantonsa piiriin kuuluvilla aloilla. Tiedotustoimet eivät saa haitata 1 kohdassa tarkoitettuja tehtäviä, ja ne on toteutettava asianmukaisten hallintoneuvoston hyväksymien tiedotusta ja viestintää koskevien suunnitelmien mukaisesti.

⁴⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁴¹ Neuvoston päätös 2008/381/EY, annettu 14 päivänä toukokuuta 2008, Euroopan muuttoliikeverkoston perustamisesta (EUVL L 131, 21.5.2008, s. 7).

2 JAKSO

SEURANTA JA KRIISINEHKÄISY

8 artikla

Velvollisuus tehdä yhteistyötä vilpittömässä mielessä

Virastoa ja rajavallvonnasta vastaavia kansallisia viranomaisia, myös rannikkovartiostoa sen hoitaessa rajavallvontatehtäviä, sitoo velvollisuus tehdä yhteistyötä vilpittömässä mielessä sekä tiedonvaihtovelvoite.

9 artikla

Tietojenvaihtoa koskeva yleisvelvoite

Rajavallvonnasta vastaavien kansallisten viranomaisten, myös rannikkovartioston sen hoitaessa rajavallvontatehtäviä, on toimitettava virastolle ajoissa ja täsmällisesti kaikki tiedot, joita virasto tarvitsee hoitaakseen sille tässä asetuksessa asetetut tehtävät, erityisesti jotta se voi seurata unioniin kohdistuvia ja sen sisällä liikkuvia muuttovirtoja, tehdä riskianalyysijä ja laatia haavoittuvuusarviointeja.

10 artikla

Muuttovirtojen seuranta ja riskianalyysi

1. Virasto perustaa seuranta- ja riskianalyysikeskuksen, jolla on valmiudet seurata unioniin kohdistuvia ja sen sisällä liikkuvia muuttovirtoja. Virasto laatii tätä varten yhteisen yhdenntetyn riskianalyysimallin, jota virasto ja jäsenvaltiot soveltavat.
2. Virasto valmistelee yleisiä ja räätälöityjä riskianalyysijä ja esittää ne neuvostolle ja komissiolle.
3. Viraston valmisteleva riskianalyysi kattaa kaikki olennaiset yhdenntetyn rajavallvonnan näkökohdat, erityisesti rajatarkastukset, palauttamiset, kolmansien maiden kansalaisten laittoman liikkumisen edelleen unionin sisällä, rajat ylittävän rikollisuuden, kuten laittoman maahanmuuton järjestämisen, ihmiskaupan ja terrorismin, estämisen sekä naapurialueiden kolmansien maiden tilanteen, sellaisen ennakkovaroitusmekanismin kehittämiseksi, jonka avulla voidaan analysoida unioniin kohdistuvia muuttovirtoja.
4. Jäsenvaltioiden on toimitettava virastolle kaikki tarpeelliset tiedot tilanteesta, suuntauksista ja mahdollisista uhista ulkorajoilla ja palauttamisen alalla. Jäsenvaltioiden on toimitettava virastolle säännöllisesti tai sen pyynnöstä kaikki asiaan liittyvät tiedot, kuten Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon liittyvät kootut tilastotiedot ja operatiiviset tiedot sekä asetuksen (EU) N:o 1052/2013 mukaisesti luodun kansallisen tilannekuvan analyysitietotasosta tuotetut tiedot ja tiedustelutiedot.
5. Riskianalyysin tulokset on toimitettava vallvontaelimelle ja hallintoneuvostolle.
6. Jäsenvaltioiden on otettava riskianalyysin tulokset huomioon, kun ne suunnittelevat operaatioitaan ja toimiaan ulkorajoilla sekä palauttamiseen liittyviä toimia.

7. Virasto ottaa yhteisestä yhdenmukaisesta riskianalyysimallista saadut tulokset huomioon kehittäessään yhteisiä vaatimuksia rajavartioiden ja palauttamiseen liittyviä tehtäviä suorittavan henkilöstön koulutusta varten.

11 artikla

Yhteyshenkilöt jäsenvaltioissa

1. Virasto huolehtii ulkorajavalvonnan säännöllisestä seurannasta jäsenvaltioissa olevien viraston yhteyshenkilöiden kautta.
2. Pääjohtaja nimittää viraston henkilöstön asiantuntijoita lähetettäväksi yhteyshenkilöiksi. Pääjohtaja määrittää riskianalyysin perusteella ja hallintoneuvostoa kuultuaan yhteyshenkilön tehtävän luonteen, sen jäsenvaltion, johon yhteyshenkilö voidaan lähettää, ja tehtävän keston. Pääjohtaja ilmoittaa asianomaiselle jäsenvaltiolle nimityksestä ja määrittää yhdessä jäsenvaltion kanssa sijoituspaikan.
3. Yhteyshenkilöt toimivat viraston puolesta, ja heidän tehtäviinsä kuuluu edistää viraston ja jäsenvaltioiden rajavalvonnasta vastaavien viranomaisten, myös rannikkovartioston sen hoitaessa rajavalvontatehtäviä, välistä yhteistyötä ja vuoropuhelua. Erityisesti yhteyshenkilöt
 - a) toimivat yhteystahona viraston ja rajavalvonnasta vastaavien kansallisten viranomaisten, joihin kuuluu myös rannikkovartiosto sen hoitaessa rajavalvontatehtäviä, välillä;
 - b) tukevat sellaisten tietojen keruuta, joita virasto tarvitsee tehdäkseen 12 artiklassa tarkoitetun haavoittuvuusarvioinnin;
 - c) seuraavat jäsenvaltioiden toteuttamia toimenpiteitä niillä rajaosuuksilla, joille on määritetty korkea vaikutustaso asetuksen (EU) N:o 1052/2013 mukaisesti;
 - d) avustavat jäsenvaltioita valmiussuunnitelmien valmistelussa;
 - e) raportoivat säännöllisesti pääjohtajalle tilanteesta ulkorajalla ja asianomaisen jäsenvaltion valmiuksista käsitellä tehokkaasti tilannetta ulkorajoilla;
 - f) seuraavat jäsenvaltioiden toteuttamia toimenpiteitä tilanteissa, jotka edellyttävät kiireellisiä toimia ulkorajoilla 18 artiklan mukaisesti.
4. Sovellettaessa 3 kohtaa yhteyshenkilöllä on muun muassa
 - a) rajaton pääsy asetuksen (EU) N:o 1052/2013 mukaisesti perustettuun kansalliseen koordinoitikeskukseen ja kansalliseen tilannekuvaan;
 - b) pääsy kansallisessa koordinoitikeskuksessa käytettävissä olevaan eurooppalaiseen ja kansalliseen tietojärjestelmään sillä edellytyksellä, että hän noudattaa kansallisia ja EU:n tietoturva- ja tietosuojasääntöjä;
 - c) säännölliset yhteydet ulkorajojen valvonnasta vastuussa oleviin kansallisiin viranomaisiin, myös rannikkovartiostoon sen hoitaessa rajavalvontatehtäviä, samalla kun hän toimittaa tietoa kansallisen koordinoitikeskuksen päällikölle.
5. Yhteyshenkilön raportin olisi oltava osa 12 artiklassa tarkoitettua haavoittuvuusarviointia.
6. Tehtäväänsä suorittaessaan yhteyshenkilöt ottavat ohjeita vastaan vain virastolta.

12 artikla

Haavoittuvuusarviointi

1. Virasto arvioi jäsenvaltioiden rajavalvontaan liittyvät kaluston, järjestelmät, kapasiteetin, resurssit ja valmiussuunnitelmat. Arviointi perustuu jäsenvaltion ja yhteyshenkilön toimittamiin tietoihin, Eurosurista tuotettuun tietoon ja erityisesti kunkin jäsenvaltion maa- ja meriulkorajasuudelle asetuksen (EU) N:o 1052/2013 mukaisesti määritettyyn vaikutustasoon sekä yhteisiä operaatioita, pilottihankkeita, nopeita rajainterventioita ja viraston muita toimia koskeviin raportteihin ja arvioihin.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava viraston pyynnöstä tietoja kalustosta, henkilöstöstä ja varoista, jotka ovat kansallisella tasolla käytettävistä rajavalvontaa varten, ja esitettävä valmiussuunnitelmansa.
3. Haavoittuvuusarvioinnin tarkoituksena on, että virasto arvioi jäsenvaltioiden kyvyn ja valmiudet vastata tuleviin haasteisiin, myös nykyisiin ja tuleviin uhkiin ja paineisiin ulkorajoilla, ja havaitsee mahdollisia välittömiä vaikutuksia ulkorajoilla erityisesti niihin jäsenvaltioihin, joihin kohdistuu erityisiä ja suhteettoman suuria paineita, ja myöhempiä vaikutuksia Schengen-alueen toimintaan sekä arvioi niiden valmiudet osallistua 19 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuun valmiusryhmään. Tämä arviointi ei vaikuta Schengenin arviointimekanismin soveltamiseen.
4. Haavoittuvuusarvioinnin tulokset toimitetaan valvontaelimelle, ja se antaa pääjohtajalle neuvoja toimenpiteistä, jotka jäsenvaltioiden on toteutettava haavoittuvuusarvioinnin tulosten perusteella, kun otetaan huomioon viraston riskianalyysi ja Schengenin arviointimekanismin tulokset.
5. Pääjohtaja tekee päätöksen tarpeellisista korjaavista toimenpiteistä, jotka asianomaisen jäsenvaltion on toteutettava esimerkiksi unionin rahoitusvälineistä saatavia varoja käyttämällä. Pääjohtajan päätös sitoo jäsenvaltiota, ja siinä vahvistetaan määräaika, jossa toimenpiteet on toteutettava.
6. Jos jäsenvaltio ei toteuta tarvittavia korjaavia toimia asetetussa määräajassa, pääjohtaja vie asian hallintoneuvoston käsiteltäväksi ja ilmoittaa tästä komissiolle. Hallintoneuvosto tekee päätöksen tarpeellisista korjaavista toimenpiteistä, jotka kyseisen jäsenvaltion on toteutettava, sekä määräajassa, jossa nämä toimenpiteet on toteutettava. Jos jäsenvaltio ei toteuta toimia kyseisessä päätöksessä asetetussa määräajassa, komissio saattaa toteuttaa lisätoimia 18 artiklan mukaisesti.

3 JAKSO

ULKORAJOJEN VALVONTA

13 artikla

Viraston toimet ulkorajoilla

1. Jäsenvaltiot voivat pyytää virastolta apua voidakseen täyttää ulkorajojen valvontaa koskevat velvoitteensa. Virasto myös toteuttaa 18 artiklassa tarkoitetut toimenpiteet.
2. Virasto järjestää asianmukaista teknistä ja operatiivista apua vastaanottavalle jäsenvaltiolle ja voi toteuttaa yhden tai useampia seuraavista toimenpiteistä:

- a) yhteisten operaatioiden koordinointi yhtä tai useampaa jäsenvaltiota varten ja Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmien lähettäminen;
 - b) nopeiden rajainterventioiden järjestäminen ja valmiusryhmistä koottujen Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmien ja tarpeen mukaan Euroopan raja- ja rannikkovartioston täydentävien ryhmien lähettäminen;
 - c) yhden tai useamman jäsenvaltion ja kolmannen maan toimien koordinointi ulkorajoilla, myös yhteiset operaatiot naapurialueiden kolmansien maiden kanssa;
 - d) Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmien lähettäminen tukiryhmän puitteissa eniten tulijoita vastaanottaville alueille;
 - e) omien asiantuntijoiden sekä jäsenvaltioiden virastoon lähettämien ryhmien jäsenten lähettäminen kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten kansallisten viranomaisten tueksi soveltuvan ajanjakson ajaksi;
 - f) kaluston hyödyntäminen.
3. Virasto rahoittaa ja osarahoittaa 2 kohdassa tarkoitettuja toimia myöntämällä avustuksia talousarviostaan virastoon sovellettavien varainhoitosäännösten mukaisesti.

14 artikla

Yhteisten operaatioiden ja nopeiden rajainterventioiden aloittaminen ulkorajoilla

1. Jäsenvaltiot voivat pyytää virastoa aloittamaan yhteisiä operaatioita, jotta ne voivat kohdata tulevat haasteet, myös ulkorajoihin kohdistuvat nykyiset ja tulevat uhat, jotka johtuvat laittomasta maahanmuutosta ja rajat ylittävistä rikollisuuksista, tai antamaan lisää teknistä ja operatiivista tukea ulkorajojen valvontaa koskevien velvoitteiden täytäntöönpanoa varten.
2. Virasto voi sellaisen jäsenvaltion pyynnöstä, joka on joutunut äkillisen ja poikkeuksellisen paineen alaiseksi erityisesti siksi, että ulkorajoille saapuu suuri määrä laittomasti kyseisen jäsenvaltion alueelle pyrkiviä kolmansien maiden kansalaisia, käynnistää kyseisen vastaanottavan jäsenvaltion alueella nopean rajaintervention, joka kestää rajoitetun ajan.
3. Pääjohtaja arvioi ja hyväksyy jäsenvaltioiden tekemät yhteisiä operaatioita koskevat ehdotukset ja koordinoi niitä. Yhteisiä operaatioita ja nopeita rajainterventioita ennen on tehtävä perusteellinen, luotettava ja ajantasainen riskianalyysi, jonka avulla virasto voi vahvistaa tärkeysjärjestyksen ehdotetuille yhteisille operaatioille ja nopeille rajainterventioille siten, että se ottaa huomioon ulkorajaosuudelle asetuksen (EU) N:o 1052/2013 mukaisesti määritetyn vaikutustason sekä resurssien saatavuuden.
4. Pääjohtaja suosittelee haavoittuvuusarvioinnin tuloksiin perustuvien valvontaelimen antamien neuvojen pohjalta asianomaiselle jäsenvaltiolle, että se aloittaa ja toteuttaa yhteisiä operaatioita tai nopeita rajainterventioita ottaen huomioon viraston riskianalyysin ja asetuksen (EU) N:o 1052/2013 mukaisesti laaditun Euroopan tilannekuvan analyysitietotason. Virasto antaa kalustonsa vastaanottavien tai osallistuvien jäsenvaltioiden käyttöön.
5. Yhteisen operaation tai nopean rajaintervention tavoitteet voidaan saavuttaa osana monialaista operaatiota, johon voi liittyä merihädässä olevien henkilöiden

pelastaminen tai muita rannikkovartiostojen tehtäviä, siirtolaisten salakuljetuksen ja ihmiskaupan torjunta, huumausainekaupan valvonta sekä muuttoliikkeen hallinta, johon kuuluu tunnistaminen, rekisteröinti, jälkiarviointi ja palauttaminen.

15 artikla

Yhteisten operaatioiden toimintasuunnitelma

1. Pääjohtaja laatii yhteisen operaation suunnittelun yhteydessä yhteistyössä vastaanottavan jäsenvaltion kanssa luettelon tarvittavasta kalustosta ja henkilöstöstä siten, että otetaan huomioon vastaanottavan jäsenvaltion käytettävissä olevat resurssit. Virasto määrittelee kyseisten tietojen perusteella operatiivisen ja teknisen tuen pakettin sekä valmiuksien kehittämistoimia, jotka sisällytetään toimintasuunnitelmaan.
2. Pääjohtaja laatii ulkorajoilla toteutettaville yhteisille operaatioille toimintasuunnitelman. Pääjohtaja ja vastaanottava jäsenvaltio sopivat osallistuvia jäsenvaltioita kuultuaan toimintasuunnitelmasta, jossa määritetään yksityiskohtaisesti yhteisen operaation järjestelyyn liittyvät seikat.
3. Toimintasuunnitelma sitoo virastoa, vastaanottavaa jäsenvaltiota ja osallistuvia jäsenvaltioita. Siihen on sisällyttävä kaikki yhteisen operaation toteuttamisen kannalta välttämättömät seikat, mukaan lukien seuraavat tiedot:
 - a) tilanteen kuvaus ja toimintatapa sekä komennuksen tavoitteet, myös operatiivinen tavoite;
 - b) yhteisen operaation ennakoitu kesto;
 - c) maantieteellinen alue, jolla yhteinen operaatio suoritetaan;
 - d) Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmien tehtävien kuvaus ja annettavat erityisohjeet, mukaan lukien tietokantojen sallittu käyttö sekä vastaanottavassa jäsenvaltiossa sallitut virka-aseet, ammukset ja varusteet;
 - e) Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmien kokoonpano ja muun asiaankuuluvan henkilöstön lähettäminen;
 - f) komentoa ja valvontaa koskevat määräykset, myös niiden vastaanottavan jäsenvaltion rajavartijoiden nimet ja arvot, jotka ovat vastuussa yhteistyöstä ryhmien jäsenten ja viraston kanssa, ja erityisesti niiden rajavartijoiden nimet ja arvot, joiden komennossa ryhmät ovat komennusjakson aikana, sekä ryhmien jäsenten asema komentoketjussa;
 - g) yhteisessä operaatiossa käytettävä kalusto, mukaan lukien erityisvaatimukset kuten käyttöä koskevat edellytykset, vaadittu miehistö, kuljetus ja muu logistiikka sekä rahoitussäännökset;
 - h) yksityiskohtaiset määräykset, joiden mukaan virasto ilmoittaa välikohtauksista välittömästi hallintoneuvostolle ja asiaankuuluville kansallisille viranomaisille;
 - i) raportointi- ja arviointijärjestelmä, johon sisältyy arviointikertomuksessa käytettävät vertailuarvot ja lopullisen arviointikertomuksen toimittamisen määräaika;
 - j) merioperaatioiden osalta täsmälliset tiedot sovellettavasta tuomioistuimen tuomiovallasta ja lainsäädännöstä sillä maantieteellisellä alueella, jolla yhteinen operaatio suoritetaan, mukaan lukien viittaus alusten pysäyttämistä, meripelastusta ja

maihinnousua koskevaan kansainväliseen ja unionin oikeuteen. Toimintasuunnitelma on tältä osin laadittava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 656/2014⁴² mukaisesti;

k) kolmansien maiden, muiden unionin virastojen, elinten ja toimistojen tai kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtävää yhteistyötä koskevat yksityiskohtaiset säännöt;

l) menettelyt sellaisen ohjautumisjärjestelmän vahvistamiseksi, jossa kansainvälistä suojelua tarvitsevat henkilöt, ihmiskaupan uhrit, ilman huoltajaa olevat alaikäiset ja haavoittuvassa asemassa olevat henkilöt ohjataan toimivaltaisille kansallisille viranomaisille asianmukaista apua varten;

m) menettelyt sellaisen mekanismin vahvistamiseksi, jonka kautta vastaanotetaan ja toimitetaan virastolle vastaanottavan jäsenvaltion rajavartijoita ja Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmien jäseniä koskevia valituksia väitetystä perusoikeuksien rikkomisesta yhteisten operaatioiden tai nopeiden rajainterventionien yhteydessä.

4. Toimintasuunnitelman muutoksiin tai mukautuksiin on saatava pääjohtajan ja vastaanottavan jäsenvaltion hyväksyntä osallistuvien jäsenvaltioiden kuulemisen jälkeen. Virasto lähettää osallistuville jäsenvaltioille välittömästi jäljennöksen muutetusta tai mukautetusta toimintasuunnitelmasta.

16 artikla

Menettely nopean rajaintervention käynnistämiseksi

1. Jäsenvaltion esittämään pyyntöön nopean rajaintervention käynnistämisestä on sisällyttävä kuvaus tilanteesta, mahdollisista tavoitteista ja todennäköisistä tarpeista. Pääjohtaja voi tarvittaessa lähettää välittömästi viraston asiantuntijoita arvioimaan tilannetta asianomaisen jäsenvaltion ulkorajoilla.
2. Pääjohtajan on ilmoitettava hallintoneuvostolle välittömästi nopean rajaintervention käynnistämistä koskevasta jäsenvaltion pyynnöstä.
3. Tehdessään jäsenvaltion pyyntöä koskevaa päätöstä pääjohtaja ottaa huomioon viraston riskianalyysien ja asetuksen (EU) N:o 1052/2013 mukaisesti laaditun Euroopan tilannekuvan analyysitietotason tulokset sekä 12 artiklassa tarkoitetun haavoittuvuusarvioinnin tulokset sekä muut asianomaisen jäsenvaltion tai muun jäsenvaltion toimittamat asiaan liittyvät tiedot.
4. Pääjohtaja tekee päätöksen nopean rajaintervention käynnistämistä koskevasta pyynnöstä kahden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. Pääjohtaja antaa päätöksen kirjallisesti tiedoksi samaan aikaan sekä asianomaiselle jäsenvaltiolle että hallintoneuvostolle. Päätöksessä on mainittava sen tärkeimmät perustelut.
5. Jos pääjohtaja päättää käynnistää nopean rajaintervention, hän lähettää 19 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuista valmiusryhmistä koottuja Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmiä ja päättää tarvittaessa yhden tai useamman Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmän antamasta välittömästä tuesta 19 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

⁴²

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 656/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston koordinoiman operatiivisen yhteistyön puitteissa suoritettavaa ulkoisten merirajojen valvontaa koskevista säännöistä (EUVL L 189, 27.6.2014, s. 93).

6. Pääjohtaja laatii yhdessä vastaanottavan jäsenvaltion kanssa 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun toimintasuunnitelman välittömästi ja joka tapauksessa viimeistään kolmen työpäivän kuluessa päätöksen tekemisestä.
7. Kun toimintasuunnitelmasta on sovittu, pääjohtaja pyytää jäsenvaltioita lähettämään välittömästi valmiusryhmiin kuuluvia rajavartijoita. Pääjohtaja ilmoittaa niiden rajavartijoiden profiilit ja määrät, jotka kustakin jäsenvaltiosta tarvitaan, olemassa olevan valmiusryhmän rajavartijoiden joukosta.
8. Pääjohtajan on samaan aikaan ilmoitettava tarvittaessa jäsenvaltioille pyydettyjen täydentävien rajavartijoiden määrät ja profiilit, jotta niitä voidaan lähettää valmiusryhmästä lähetettyjen Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmien välittömäksi tueksi. Nämä tiedot toimitetaan kirjallisina kansallisiin yhteyspisteisiin, ja niissä on esitettävä päivämäärä, jona lähettäminen tapahtuu. Yhteyspisteelle on toimitettava myös jäljennös toimintasuunnitelmasta.
9. Jos pääjohtaja on poissa tai estynyt, varapääjohtaja tekee päätökset, jotka koskevat valmiusryhmän lähettämistä ja täydentävien Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmien hyödyntämistä.
10. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valmiusryhmään osoitetut rajavartijat asetetaan välittömästi ja poikkeuksetta viraston käyttöön. Jäsenvaltioiden on lisäksi viraston pyynnöstä annettava käyttöön rajavartijoita Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmien lähettämistä varten, paitsi jos poikkeuksellinen tilanne vaikuttaa merkittävästi kansallisten tehtävien toteuttamiseen.
11. Valmiusryhmä otetaan käyttöön viimeistään kolme työpäivää sen jälkeen kun pääjohtaja ja vastaanottava jäsenvaltio ovat sopineet toimintasuunnitelmasta. Euroopan raja- ja rannikkovartioston täydentäviä ryhmiä lähetetään tarpeen mukaan viiden työpäivän kuluessa valmiusryhmän lähettämisestä.

17 artikla

Muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmät

1. Jos jäsenvaltion ulkorajoilla syntyy tietyillä eniten tulijoita vastaanottavilla alueilla suhteetonta muuttopainetta, jolle on tyypillistä eri ryhmistä koostuvat suuret muuttovirrat, kyseinen jäsenvaltio voi pyytää operatiivista ja teknistä lisäapua muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmiltä. Kyseisen jäsenvaltion on esitettävä tukipyyntö ja arvio tarpeistaan virastolle ja muille asiaankuuluville unionin virastoille, erityisesti Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirastolle ja Europolille.
2. Pääjohtaja arvioi koordinoitusti muiden asiaankuuluvien unionin virastojen kanssa jäsenvaltion esittämää avunpyyntöä ja sen tarpeita koskevaa arviota määritelläkseen kattavan tukea koskevan paketin, johon sisältyy asiaankuuluvien unionin virastojen koordinoimia eri toimia, joista sovitaan kyseisen jäsenvaltion kanssa.
3. Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmien, eurooppalaisten palauttamisinterventioryhmien ja viraston henkilöstöön kuuluvien asiantuntijoiden muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien puitteissa antama operatiivinen ja tekninen tuki voi sisältää seuraavia:
 - a) ulkorajoille saapuvien kolmansien maiden kansalaisten arviointi, myös kyseisten kolmansien maiden kansalaisten tunnistaminen, rekisteröinti ja jälkiarviointi ja

kolmansien maiden kansalaisten sormenjälkien ottaminen, mikäli jäsenvaltio sitä pyytää;

b) tietojen antaminen henkilöille, jotka ovat selvästi kansainvälisen suojelun tarpeessa, tai sisäisen siirron kohteena oleville tai mahdollisesti oleville henkilöille;

c) tekninen ja operatiivinen apu palauttamisen alalla, esimerkiksi palauttamisoperaatioiden valmistelu ja järjestäminen.

4. Virasto avustaa komissiota muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien koordinoinnissa yhteistyössä muiden asiaankuuluvien unionin virastojen kanssa.

18 artikla

Tilanteet, jotka edellyttävät kiireellisiä toimia ulkorajoilla

1. Jos jäsenvaltio ei toteuta tarvittavia korjaavia toimenpiteitä 12 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun hallintoneuvoston päätöksen mukaisesti tai suhteettoman muuttopaineen kohdistuessa ulkorajoihin ja saattaa tämän vuoksi ulkorajojen valvonnan tehottomaksi siinä määrin, että tilanne uhkaa vaarantaa Schengen-alueen toiminnan, komissio voi virastoa kuultuaan antaa täytäntöönpanosäädöksellä päätöksen, jossa esitetään viraston toteutettavaksi tulevat toimenpiteet ja edellytetään, että kyseinen jäsenvaltio tekee viraston kanssa yhteistyötä kyseisten toimenpiteiden täytäntöönpanossa. Tällaiset täytäntöönpanosäädökset annetaan 79 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Komissio hyväksyy välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä 79 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen asianmukaisesti perustelluissa, erittäin kiireellisissä Schengen-alueen toimintaa koskevissa tapauksissa.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa komissio säätää, että virasto toteuttaa yhden tai useamman seuraavista toimenpiteistä:

a) nopeiden rajainterventioiden järjestäminen ja koordinoiminen ja valmiusryhmistä koottujen Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmien ja tarpeen mukaan Euroopan raja- ja rannikkovartioston täydentävien ryhmien käyttäminen;

b) Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmien lähettäminen tukiryhmän puitteissa eniten tulijoita vastaanottaville alueille;

c) yhden tai useamman jäsenvaltion ja kolmannen maan toimien koordinointi ulkorajoilla, myös yhteiset operaatiot naapurialueiden kolmansien maiden kanssa;

d) kaluston hyödyntäminen;

e) palauttamisinterventioiden järjestäminen.

3. Pääjohtaja määrittelee kahden päivän kuluessa komission päätöksen antamispäivästä valvontaelimen antamien neuvojen pohjalta toimenpiteet, jotka tarvitaan komission päätöksessä yksilöityjen toimenpiteiden toteuttamiseksi käytännössä, mukaan lukien päätöksen tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavan kaluston sekä rajavartijoiden ja muun asiaankuuluvan henkilöstön määrän ja profiilit.

4. Pääjohtaja toimittaa samaan aikaan samojen kahden työpäivän kuluessa toimintasuunnitelman luonnoksen asianomaiselle jäsenvaltiolle. Pääjohtaja ja asianomainen jäsenvaltio laativat toimintasuunnitelman kahden työpäivän kuluessa sen toimittamisesta.

5. Virasto lähettää viipymättä ja joka tapauksessa kolmen työpäivän kuluessa toimintasuunnitelman vahvistamisesta tarvittavan kaluston ja henkilöstön 19 artiklan 5 kohdassa tarkoitetusta valmiusryhmästä komission päätöksessä esitettyjen toimenpiteiden käytännön toteuttamista varten. Lisäkalustoa ja Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmiä lähetetään tarpeen mukaan toisessa vaiheessa ja joka tapauksessa viiden työpäivän kuluessa valmiusryhmän käyttöönnotosta.
6. Asianomainen jäsenvaltio noudattaa komission päätöstä ja tekee tätä varten välittömästi yhteistyötä viraston kanssa sekä toteuttaa tarvittavat toimet kyseisen päätöksen täytäntöönpanon helpottamiseksi ja päätöksessä ja pääjohtajan kanssa sovitussa toimintasuunnitelmassa esitettyjen toimenpiteiden toteuttamiseksi käytännössä.
7. Jäsenvaltion on annettava käyttöön pääjohtajan 2 kohdan mukaisesti määrittelemät rajavartijat ja muu asiaankuuluva henkilöstö. Jäsenvaltiot eivät voi vedota 19 artiklan 3 ja 6 kohdassa tarkoitettuun poikkeukselliseen tilanteeseen.

19 artikla

Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmien kokoonpano ja lähettäminen

1. Virasto lähettää rajavartijoita ja muuta asiaankuuluvaa henkilöstöä Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmien jäseninä yhteisiin operaatioihin ja nopeisiin rajainterventioihin sekä toimimaan muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien puitteissa. Virasto saattaa myös lähettää asiantuntijoita omasta henkilöstöstään.
2. Hallintoneuvosto päättää pääjohtajan ehdotuksesta äänivaltaisten jäsentensä ehdottomalla enemmistöllä Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmien käyttöön annettavien rajavartijoiden profiileista ja kokonaismäärästä. Samaa menettelyä sovelletaan profiilien ja kokonaismäärien mahdollisiin myöhempiin muutoksiin. Jäsenvaltiot osallistuvat Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmiin erilaisiin määriteltyihin profiileihin perustuvan kansallisen valmiusryhmän kautta nimeämällä rajavartijoita, jotka vastaavat vaadittuja profiileja.
3. Kun kyse on jäsenvaltioiden rajavartijoiden osallistumisesta seuraavan vuoden yksittäisiin yhteisiin operaatioihin, jäsenvaltioiden osallistumista suunnitellaan viraston ja jäsenvaltioiden vuosittaisten kahdenvälisten neuvottelujen ja sopimusten pohjalta. Näiden sopimusten mukaisesti jäsenvaltioiden on viraston pyynnöstä annettava rajavartijat käyttöön lähettämistä varten, paitsi jos niitä kohtaa poikkeuksellinen tilanne, joka vaikuttaa merkittävästi kansallisten tehtävien suorittamiseen. Pyyntö on esitettävä vähintään 21 työpäivää ennen suunniteltua komennusta.
4. Hallintoneuvosto päättää nopeiden rajainterventioiden osalta pääjohtajan ehdotuksesta kolmen neljäsosan enemmistöllä Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmien valmiusryhmän käyttöön annettavien rajavartijoiden profiileista ja vähimmäismäärästä. Samaa menettelyä sovelletaan kaikkiin myöhempiin muutoksiin, jotka koskevat valmiusryhmässä olevien rajavartijoiden profiileita ja kokonaismäärää. Jäsenvaltiot osallistuvat valmiusryhmään kansallisten asiantuntijoiden luettelon erilaisten määriteltyjen profiilien perusteella nimeämällä rajavartijoita, jotka vastaavat vaadittuja profiileja.
5. Valmiusryhmä on pysyvä joukko, joka on asetettu viraston välittömään käyttöön ja joka voidaan lähettää kustakin jäsenvaltiosta kolmen työpäivän kuluessa siitä, kun

pääjohtaja ja vastaanottava jäsenvaltio sopivat toimintasuunnitelmasta. Kunkin jäsenvaltion on tätä tarkoitusta varten asetettava vuosittain viraston käyttöön rajavartijoita määrä, joka vastaa vähintään kolmea prosenttia henkilöstöstä jäsenvaltioissa ilman maa- tai meriulkorajoja ja kahta prosenttia henkilöstöstä jäsenvaltioissa, joilla on maa- tai meriulkoraja, ja jossa on vähintään 1 500 hallintoneuvoston päätöksessä esitettyjä profiileja vastaavaa rajavartijaa.

6. Valmiusryhmästä koottavia Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmiä on tarvittaessa täydennettävä välittömästi Euroopan raja- ja rannikkovartioston täydentävillä ryhmillä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tätä varten viraston pyynnöstä välittömästi niiden kansallisen valmiusryhmän rajavartijoiden määrä, nimet ja profiilit, jotka ne voivat antaa käyttöön viiden työpäivän kuluessa nopean rajaintervention alusta. Jäsenvaltioiden on viraston pyynnöstä annettava rajavartijat käyttöön lähettämistä varten, jollei jäsenvaltion poikkeuksellinen tilanne vaikuta merkittävästi kansallisten tehtävien suorittamiseen.
7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rajavartijat ja muu niiden käyttöön antama asiaankuuluva henkilöstö vastaavat hallintoneuvoston päättämiä profiileja ja määriä. Vastaanottava jäsenvaltio määrittelee komennuksen pituuden, joka on joka tapauksessa vähintään 30 päivää.
8. Virasto osallistuu Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmiin päteillä rajavartijoilla, jotka jäsenvaltiot ovat lähettäneet virastoon kansallisina asiantuntijoina. Jäsenvaltioiden osuutta rajavartijoiden virastoon lähettämiseen seuraavana vuonna suunnitellaan viraston ja jäsenvaltioiden vuotuisten kahdenvälisen neuvottelujen ja sopimusten pohjalta. Näiden sopimusten mukaisesti jäsenvaltioiden on annettava rajavartijat käyttöön virastoon lähettämistä varten, paitsi jos tämä vaikuttaisi merkittävästi kansallisten tehtävien suorittamiseen. Tällaisissa tapauksissa jäsenvaltiot voivat kutsua takaisin lähettämänsä rajavartijat.

Komennus voi kestää 12 kuukautta tai enemmän, mutta joka tapauksessa vähintään kolme kuukautta. Lähetettyjä rajavartijoita pidetään ryhmien jäseninä, ja heillä on ryhmien jäsenten tehtävät ja toimivalta. Rajavartijat lähettänyt jäsenvaltio katsotaan kotijäsenvaltioksi.

Viraston tilapäisesti palkkaamaa muuta henkilöstöä, jolla ei ole rannikkovartiostojen tehtävien edellyttämää pätevyyttä, käytetään ainoastaan koordinoitaviin yhteisissä operaatioissa, eikä se kuulu Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmiin.
9. Virasto ilmoittaa Euroopan parlamentille vuosittain siitä, kuinka monta rajavartijaa kukin jäsenvaltio on antanut Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmien käyttöön tämän artiklan mukaisesti.

20 artikla

Ohjeet Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmille

1. Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmien komennuksen aikana vastaanottava jäsenvaltio antaa ryhmille ohjeet toimintasuunnitelman mukaisesti.
2. Virasto voi toimittaa vastaanottavalle jäsenvaltiolle näkemyksensä Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmille annetuista ohjeista koordinoinnista vastaavan virkamiehensä välityksellä. Tällaisessa tapauksessa vastaanottavan jäsenvaltion on

otettava kyseiset näkemykset huomioon ja noudatettava niitä mahdollisimman pitkälti.

3. Tapauksissa, joissa Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmille annetut ohjeet eivät ole toimintasuunnitelman mukaisia, koordinoinnista vastaava virkamies raportoi välittömästi pääjohtajalle, joka voi tarpeen mukaan toteuttaa toimia 24 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
4. Ryhmien jäsenten on tehtäviään suorittaessaan ja toimivaltaansa käyttäessään kunnioitettava täysimääräisesti perusoikeuksia, joihin kuuluu turvapaikkamenettelyjen piiriin pääsy, ja ihmisarvoa. Toimenpiteiden, joita he tehtäviään suorittaessaan tai toimivaltaansa käyttäessään toteuttavat, on oltava oikeassa suhteessa toimenpiteille asetettuihin tavoitteisiin. Tehtäviään suorittaessaan ja toimivaltaansa käyttäessään he eivät saa syrjiä ketään sukupuolen, rodun, etnisen alkuperän, uskonnon, vakaumuksen, vammaisuuden, iän tai sukupuolisen suuntautumisen vuoksi.
5. Ryhmien jäseniin sovelletaan edelleen heidän kotijäsenvaltionsa kurinpitotoimenpiteitä. Kotijäsenvaltion on säädettävä kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti asianmukaisista kurinpitomenettelyistä tai muista toimista, joita sovelletaan, jos yhteisen operaation tai nopean rajaintervention yhteydessä on rikottu perusoikeuksia tai kansainvälisiä suojeluvelvoitteita.

21 artikla

Koordinoinnista vastaava virkamies

1. Virasto varmistaa kaikkien järjestelyyn liittyvien seikkojen operatiivisen toteutuksen, myös viraston henkilöstön jäsenten mukanaolon yhteisissä operaatioissa, pilottihankkeissa tai nopeissa rajainterventioissa.
2. Pääjohtaja nimittää viraston henkilöstöstä yhden tai useamman asiantuntijan lähetettäväksi koordinoinnista vastaavaksi virkamieheksi kuhunkin yhteiseen operaatioon tai nopeaan rajaintervention. Pääjohtaja ilmoittaa nimityksestä vastaanottavalle jäsenvaltiolle.
3. Koordinoinnista vastaava virkamies toimii viraston puolesta kaikissa Euroopan raja- ja rannikkovartiostoviraston ryhmien lähettämisestä koskevilla kysymyksillä. Koordinoinnista vastaavien virkamiesten tehtävänä on edistää vastaanottavien ja osallistuvien jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja koordinointia. Koordinoinnista vastaavan virkamiehen tehtävänä on erityisesti:
 - a) toimia yhdyshenkilönä viraston ja Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmien jäsenten välillä ja avustaa heitä viraston puolesta kaikissa ryhmiin komennuksen ehtoja koskevilla kysymyksillä;
 - b) valvoa toimintasuunnitelman asianmukaista täytäntöönpanoa;
 - c) toimia viraston puolesta kaikissa Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmien lähettämisestä koskevilla kysymyksistä ja raportoida virastolle niistä kaikista;
 - d) raportoida virastolle kaikista kysymyksistä, jotka liittyvät vastaanottavan jäsenvaltion tarjoamiin riittäviin takeisiin siitä, että perusoikeuksia noudatetaan koko yhteisen operaation tai nopean rajaintervention ajan;

e) raportoida pääjohtajalle tapauksista, joissa vastaanottavan jäsenvaltion Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmille antamat ohjeet eivät ole toimintasuunnitelman mukaisia.

4. Pääjohtaja voi antaa yhteisten operaatioiden tai nopeiden rajainterventioiden yhteydessä koordinoinnista vastaavalle virkamiehelle luvan avustaa toimintasuunnitelman täytäntöönpanoa ja ryhmien lähettämistä koskevien mahdollisten erimielisyyksien ratkaisemisessa.

22 artikla

Kansallinen yhteyspiste

Asetuksen (EU) N:o 1052/2013 mukaisesti perustettu kansallinen koordinoitikeskus on yhteyspiste viestinnässä viraston kanssa kaikissa asioissa, jotka liittyvät Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmiin.

23 artikla

Kustannukset

1. Virasto vastaa kokonaisuudessaan seuraavista kustannuksista, joita jäsenvaltioille aiheutuu siitä, että ne antavat rajavartiointia lähetettäväksi Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmissä, valmiusryhmä mukaan lukien:
 - a) matkakustannukset kotijäsenvaltiosta vastaanottavaan jäsenvaltioon ja vastaanottavasta jäsenvaltiosta kotijäsenvaltioon;
 - b) rokotuksista aiheutuvat kustannukset;
 - c) erityisvakuutuksista aiheutuvat kustannukset;
 - d) terveydenhuollosta aiheutuvat kustannukset;
 - e) päivärahat, asumiskustannukset mukaan lukien;
 - f) viraston kalustosta aiheutuvat kustannukset.
2. Hallintoneuvosto vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt päivärahan maksamisesta Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmien jäsenille ja päivittää niitä tarpeen mukaan.

24 artikla

Yhteisten operaatioiden ja nopeiden rajainterventioiden keskeyttäminen tai lopettaminen

1. Pääjohtaja lopettaa yhteiset operaatiot ja nopeat rajainterventiot ilmoitettuaan asiasta asianomaiselle jäsenvaltiolle, jos näiden toimintojen toteuttamista koskevat edellytykset eivät enää täyty.
2. Pääjohtaja voi peruuttaa yhteisen operaation tai nopean rajaintervention rahoituksen tai keskeyttää tai lopettaa sen, jos vastaanottava jäsenvaltio ei noudata toimintasuunnitelmaa.

3. Pääjohtaja keskeyttää yhteisen operaation tai nopean rajaintervention rahoituksen tai keskeyttää tai lopettaa yhteisen operaation tai nopean rajaintervention kokonaan tai osittain, jos hän katsoo, että perusoikeuksia tai kansainvälisiä suojeluvelvoitteita rikotaan ja rikkomiset ovat vakavia tai todennäköisesti jatkuvat.

25 artikla

Yhteisten operaatioiden ja nopeiden rajaintervention arviointi

Pääjohtaja arvioi yhteisten operaatioiden ja nopeiden rajaintervention tuloksia ja toimittaa hallintoneuvostolle yksityiskohtaiset arviointikertomukset 60 päivän kuluessa näiden operaatioiden ja hankkeiden päättymisestä yhdessä perusoikeusvaltuutetun huomautusten kanssa. Virasto laatii kyseisistä tuloksista kattavan vertailevan analyysin tulevien yhteisten operaatioiden ja nopeiden rajaintervention laadun, yhdenmukaisuuden ja tuloksellisuuden parantamiseksi ja sisällyttää sen konsolidoituun vuotuisen toimintakertomukseensa.

4 JAKSO

PALAUTTAMINEN

26 artikla

Palauttamistoimisto

1. Palauttamistoimisto hoitaa palauttamiseen liittyviä viraston tehtäviä kunnioittaen samalla perusoikeuksia ja unionin oikeuden yleisiä periaatteita sekä kansainvälistä oikeutta, mukaan lukien pakolaisten suojeluun ja ihmisoikeuksiin liittyvät velvoitteet. Palauttamistoimiston tehtäviin kuuluu erityisesti
 - a) koordinoida jäsenvaltioiden palauttamistoimia teknisellä ja operatiivisella tasolla yhdenmukaisen palauttamisen hallintajärjestelmän aikaansaamiseksi jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kesken sekä yhteistyössä kolmansien maiden asianomaisten viranomaisten ja muiden keskeisten sidosryhmien kanssa;
 - b) antaa operatiivista tukea niille jäsenvaltioille, joiden palauttamisjärjestelmiin kohdistuu erityisiä paineita;
 - c) koordinoida keskeisten tietojärjestelmien käyttöä ja tarjota tukea konsuliyhteistyöhön kolmansien maiden kansalaisten tunnistamiseksi ja matkustusasiakirjojen hankkimiseksi, organisoida ja koordinoida palauttamisoperaatioita sekä tukea vapaaehtoista paluuta;
 - d) koordinoida palauttamiseen liittyviä viraston toimia tämän asetuksen mukaisesti;
 - e) organisoida, edistää ja koordinoida toimia, joiden avulla voidaan vaihtaa tietoja sekä havaita ja koota yhteen parhaita toimintatapoja palauttamiseen liittyvissä asioissa jäsenvaltioiden välillä;
 - f) rahoittaa tässä luvussa tarkoitettuja operaatioita, interventioita ja toimia tai osallistua niiden rahoitukseen omasta talousarviostaan osoitettavin avustuksin virastoon sovellettavien varainhoitosäännösten mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun operatiiviseen tukeen sisältyy toimia, joilla jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia autetaan toteuttamaan palauttamismenettelyjä, ja erityisesti
 - a) tulkkauspalveluja;
 - b) tietoa kolmansista maista, joihin palautuksia tehdään;
 - c) neuvoja palauttamismenettelyjen hoitamisesta ja hallinnoinnista direktiivin 2008/115/EY mukaisesti;
 - d) tukea toimenpiteisiin, jotka ovat välttämättömiä sen varmistamiseksi, että palautettavien henkilöiden olinpaikka on tiedossa ennen palauttamista ja että heitä estetään pakenemasta.
3. Palauttamistoimisto pyrkii luomaan synergiaa ja yhdistämään palauttamisen alalla toimivat unionin rahoittamat verkostot ja ohjelmat tiiviissä yhteistyössä Euroopan komission ja Euroopan muuttoliikeverkoston⁴³ kanssa.
4. Virasto voi hyödyntää kaikkia palauttamisen alalla käytettävissä olevia unionin rahoituskeinoja. Virasto varmistaa, että sen jäsenvaltioiden kanssa tekemissä avustussopimuksissa asetetaan taloudellisen tuen edellytykseksi perusoikeuskirjan täysimääräinen noudattaminen.

27 artikla

Palauttamisoperaatiot

1. Virasto antaa tarvittavaa apua ja varmistaa yhden tai useamman osallistuvan jäsenvaltion pyynnöstä palauttamisoperaatioiden koordinoinnin tai järjestämisen, myös vuokraamalla lentokoneita tällaisia operaatioita varten, direktiivin 2008/115/EY mukaisesti ja ottamatta kantaa palauttamispäätösten aiheellisuuteen. Virasto voi omasta aloitteestaan ehdottaa jäsenvaltioille, että se koordinoi ja järjestää palauttamisoperaatiot.
2. Jäsenvaltioiden on vähintään kuukausittain ilmoitettava virastolle suunnittelemistaan kansallisista palauttamisoperaatioista ja siitä, tarvitsevatko ne virastolta apua tai sen tarjoamaa koordinointia. Virasto laatii toimintasuunnitelman antaakseen tarvittavaa operatiivista tukea, kalusto mukaan lukien, apua pyytäneille jäsenvaltioille. Virasto voi omasta aloitteestaan sisällyttää tarvearvion perusteella toimintasuunnitelmaan palauttamisoperaatioiden päivämäärät ja kohteet, joita se pitää tarpeellisina. Hallintoneuvosto päättää pääjohtajan ehdotuksen perusteella toimintasuunnitelman sisällöstä ja toimintatavasta.
3. Virasto voi antaa tarvittavaa apua ja huolehtia osallistuvien jäsenvaltioiden pyynnöstä palauttamisoperaatioiden koordinoinnista tai järjestämisestä tai ehdottaa omasta aloitteestaan operaatioiden koordinointia tai järjestämistä, silloin kun kolmas maa, johon henkilöt palautetaan, antaa käyttöön kuljetusvälineet ja saattajat pakkotoimin tapahtuvaa palauttamista varten (noutoon perustuvat palauttamisoperaatiot). Osallistuvat jäsenvaltiot ja virasto varmistavat, että perusoikeuksien kunnioittaminen ja pakkotoimien oikeasuhteinen käyttö taataan koko maastapoistamisoperaation ajan. Vähintään yhden jäsenvaltion edustajan ja yhden pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojan, joka kuuluu 28 artiklan

⁴³ EUVL L 131, 21.5.2008, s. 7.

mukaisesti perustettuun valmiusryhmään, on oltava paikalla koko palauttamisoperaation ajan, kunnes saavutaan unionin ulkopuoliseen paluumaahan.

4. Virasto voi tarjota tarvittaessa apua ja huolehtia osallistuvien jäsenvaltioiden tai kolmannen maan pyynnöstä palauttamisoperaatioiden koordinoinnista tai järjestämisestä tai ehdottaa omasta aloitteestaan, että se koordinoi tai järjestää palauttamisoperaatiot, joiden aikana palautettavat henkilöt, joista jokin kolmas maa on antanut palauttamispäätöksen, siirretään kyseisestä kolmannelle maasta johonkin toiseen unionin ulkopuoliseen paluumaahan (yhdistetyt palauttamisoperaatiot), edellyttäen, että Euroopan ihmisoikeussopimus sitoo palauttamispäätöksen tehnyttä kolmatta maata. Osallistuvien jäsenvaltioiden ja viraston on varmistettava, että perusoikeuksien kunnioittaminen ja pakkotoimien oikeasuhteinen käyttö taataan koko maastapoistamisoperaation ajan, erityisesti varmistamalla pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojien ja pakkotoimin tapahtuvassa palauttamisessa avustavien kolmansia maita edustavien saattajien läsnäolo.
5. Jokaista palauttamisoperaatiota on valvottava direktiivin 2008/115/EY 8 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Palauttamisoperaatioiden valvonnan on perustuttava objektiivisiin ja avoimiin kriteereihin, ja sen on katettava palauttamisoperaatio kokonaisuudessaan lähtöä edeltävästä vaiheesta siihen asti, kunnes palautettavat henkilöt luovutetaan unionin ulkopuolisessa paluumaassa.
6. Virasto rahoittaa palauttamisoperaatioita tai osallistuu niiden rahoitukseen myöntämällä avustuksia omasta talousarviostaan virastoon sovellettavien varainhoitosäännösten mukaisesti, ja rahoituksessa asetetaan etusijalle palauttamisoperaatiot, joihin osallistuu useampi kuin yksi jäsenvaltio tai jotka toteutetaan eniten tulijoita vastaanottavilta alueilta (hotspot-alueet).

28 artikla

Pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojien valmiusryhmä

1. Virasto perustaa valmiusryhmän, joka koostuu jäsenvaltioiden toimivaltaisista elimistä valituista pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojista, jotka hoitavat direktiivin 2008/115/EY 8 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvontaa ja jotka on koulutettu 35 artiklan mukaisesti.
2. Pääjohtaja määrittää valmiusryhmään valittavien pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojien profiilin ja lukumäärän. Samaa menettelyä sovelletaan profiiliin ja lukumäärän mahdollisiin myöhempiin muutoksiin. Jäsenvaltioiden on osallistuttava valmiusryhmään nimeämällä määriteltä profiilia vastaavat pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojat.
3. Virasto antaa pyynnöstä pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojia osallistuvien jäsenvaltioiden käyttöön, jotta he valvovat jäsenvaltioiden puolesta palauttamisoperaation moitteetonta täytäntöönpanoa ja osallistuvat palauttamisinterventioihin.

29 artikla

Pakkotoimin tapahtuvassa palauttamisessa avustavista saattajista koostuva valmiusryhmä

1. Virasto perustaa valmiusryhmän, joka koostuu jäsenvaltioiden toimivaltaisista elimistä valituista pakkotoimin tapahtuvassa palauttamisessa avustavista saattajista, jotka hoitavat palauttamisoperaatioita direktiivin 2008/115/EY 8 artiklan 4 ja 5 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti ja jotka on koulutettu 35 artiklan mukaisesti.
2. Pääjohtaja määrittää valmiusryhmään valittavien pakkotoimin tapahtuvassa palauttamisessa avustavien saattajien profiilin ja lukumäärän. Samaa menettelyä sovelletaan profiilin ja lukumäärän mahdollisiin myöhempiin muutoksiin. Jäsenvaltioiden on osallistuttava valmiusryhmään nimeämällä määriteltä profiilia vastaavat pakkotoimin tapahtuvassa palauttamisessa avustavat saattajat.
3. Virasto antaa pyynnöstä saattajia osallistuvien jäsenvaltioiden käyttöön, jotta he saattavat palautettavia henkilöitä jäsenvaltioiden puolesta ja osallistuvat palauttamisinterventioihin.

30 artikla

Palauttamisasiantuntijoiden valmiusryhmä

1. Virasto perustaa valmiusryhmän, joka koostuu jäsenvaltioiden toimivaltaisista elimistä ja viraston henkilöstöstä valituista palauttamisasiantuntijoista, joilla on palauttamiseen liittyvissä toimissa tarvittavaa osaamista ja asiantuntemusta ja jotka on koulutettu 35 artiklan mukaisesti. Asiantuntijoiden on oltava käytettävissä tiettyihin tehtäviin, kuten tunnistamaan kolmansien maiden kansalaisten erityisryhmiä, hankkimaan matkustusasiakirjoja kolmansista maista ja helpottamaan konsuliyhteistyötä.
2. Pääjohtaja määrittää valmiusryhmään valittavien pakkotoimin tapahtuvassa palauttamisessa avustavien saattajien profiilin ja lukumäärän. Samaa menettelyä sovelletaan profiilin ja lukumäärän mahdollisiin myöhempiin muutoksiin. Jäsenvaltioiden on osallistuttava valmiusryhmään nimeämällä määriteltä profiilia vastaavat asiantuntijat.
3. Virasto antaa pyynnöstä asiantuntijoita palauttamisoperaatioihin osallistuvien jäsenvaltioiden käyttöön, jotta asiantuntijat osallistuvat palauttamisinterventioihin.

31 artikla

Eurooppalaiset palauttamisinterventiorhyhmät

1. Virasto kokoaa 28, 29 ja 30 artiklassa tarkoitetuista valmiusryhmistä eurooppalaiset palauttamisinterventiorhyhmät, joita otetaan käyttöön palauttamisinterventioissa ja jotka räätälöidään erikseen kutakin interventiota varten.
2. Edellä olevia 20, 21 ja 23 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin eurooppalaisiin palauttamisinterventiorhyhmiin.

32 artikla

Palauttamisinterventiot

1. Jos jäsenvaltioihin kohdistuu suuri paine niiden täyttäessä velvollisuuttaan palauttaa laittomasti oleskelevat kolmansien maiden kansalaiset direktiivin 2008/115/EY mukaisesti, virasto tarjoaa yhden tai useamman jäsenvaltion pyynnöstä asianmukaista teknistä ja operatiivista apua palauttamisintervention muodossa. Tällaiseen interventioon voi sisältyä eurooppalaisten palauttamisinterventioryhmien lähettäminen vastaanottaviin jäsenvaltioihin ja palauttamisoperaatioiden järjestäminen vastaanottavista jäsenvaltioista. Jäsenvaltioiden on säännöllisesti ilmoitettava virastolle, minkä verran ne tarvitsevat teknistä ja operatiivista apua, ja virasto laatii tältä pohjalta toimintasuunnitelman palauttamisinterventioita varten.
2. Jos jäsenvaltioihin kohdistuu erityisiä ja suhteettoman suuria paineita niiden täyttäessä velvollisuuttaan palauttaa laittomasti oleskelevat kolmansien maiden kansalaiset direktiivin 2008/115/EY mukaisesti, virasto tarjoaa yhden tai useamman jäsenvaltion pyynnöstä asianmukaista teknistä ja operatiivista apua nopean palauttamisintervention muodossa. Virasto voi omasta aloitteestaan ehdottaa jäsenvaltioille tällaista teknistä ja operatiivista apua. Nopeaan palauttamisinterventioon voi sisältyä eurooppalaisten palauttamisinterventioryhmien nopea lähettäminen vastaanottaviin jäsenvaltioihin ja palauttamisoperaatioiden järjestäminen vastaanottavista jäsenvaltioista.
3. Pääjohtaja laatii viipymättä toimintasuunnitelman yhteistyössä vastaanottavien jäsenvaltioiden ja niiden jäsenvaltioiden kanssa, jotka ovat halukkaita osallistumaan palauttamisinterventioon.
4. Toimintasuunnitelma sitoo virastoa sekä vastaanottavia ja osallistuvia jäsenvaltioita, ja sen on katettava kaikki seikat, jotka ovat tarpeen palauttamisintervention toteuttamiseksi, erityisesti tilanteen kuvaus, tavoitteet, intervention aloitusajankohta ja ennakoitavissa oleva kesto, maantieteellinen kattavuus ja mahdollinen ryhmien lähettäminen kolmansien maihin, eurooppalaisten palauttamisinterventioryhmien kokoonpano, logistiikka, rahoitusta koskevat säännökset sekä yhteistyöjärjestelyt kolmansien maiden, muiden unionin virastojen ja elinten sekä asianmukaisten kansainvälisten ja valtiosta riippumattomien järjestöjen kanssa. Toimintasuunnitelman tarkistuksiin tai mukautuksiin on saatava pääjohtajan, vastaanottavan jäsenvaltion ja osallistuvien jäsenvaltioiden hyväksyntä. Virasto lähettää asianomaisille jäsenvaltioille ja hallintoneuvostolle välittömästi jäljennöksen tarkistetusta tai mukautetusta toimintasuunnitelmasta.
5. Pääjohtaja tekee päätöksen toimintasuunnitelmasta mahdollisimman pian ja 2 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa viiden työpäivän kuluessa. Päätös on annettava viipymättä tiedoksi kirjallisesti asianomaisille jäsenvaltioille ja hallintoneuvostolle.
6. Virasto rahoittaa palauttamisinterventioita tai osallistuu niiden rahoitukseen myöntämällä avustuksia talousarviostaan virastoon sovellettavien varainhoitosäännösten mukaisesti.

III LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 JAKSO

YLEISET SÄÄNNÖT

33 artikla

Perusoikeuksien suojelu ja perusoikeusstrategia

1. Euroopan raja- ja rannikkovartiosto takaa tämän asetuksen mukaisia tehtäviään hoitaessaan perusoikeuksien suojelun asiaa koskevan unionin lainsäädännön ja erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjan, asiaa koskevan kansainvälisen lainsäädännön, mukaan lukien pakolaisten oikeusasemaa koskevan yleissopimuksen ja kansainvälisen suojelun saatavuuteen liittyvien velvoitteiden ja erityisesti palautuskiellon periaatteen mukaisesti. Virasto laatii sitä varten perusoikeusstrategian, panee sen täytäntöön ja kehittää sitä edelleen.
2. Euroopan raja- ja rannikkovartiosto varmistaa tehtäviään hoitaessaan, että ketään henkilöä ei poisteta, pakoteta siirtymään tai kuljeteta sellaiseen maahan tai muutoin luovuteta tai palauteta sellaisen maan viranomaisille, joka ei noudata palautuskiellon periaatetta tai josta henkilö saatetaan karkottaa tai palauttaa toiseen maahan, joka ei noudata palautuskieltoa.
3. Euroopan raja- ja rannikkovartiosto ottaa tehtäviään hoitaessaan huomioon lasten, ihmiskaupan uhrien, sairaanhoitoa tai kansainvälistä suojelua tarvitsevien henkilöiden, merihädässä olevien sekä muiden erityisen haavoittuvassa asemassa olevien ihmisten erityistarpeet.
4. Virasto ottaa tehtäviään hoitaessaan, suhteissaan jäsenvaltioihin ja tehdessään yhteistyötä kolmansien maiden kanssa huomioon neuvoa-antavan ryhmän ja perusoikeusvaltuutetun kertomukset.

34 artikla

Menettelyohjeet

1. Virasto laatii menettelyohjeet, joita sovelletaan kaikkiin viraston koordinoimiin rajavalvontaoperaatioihin, ja kehittää niitä edelleen. Menettelyohjeissa määrätään toimenpiteistä, joilla pyritään takaamaan oikeusvaltioperiaatteen noudattaminen ja perusoikeuksien kunnioittaminen, joissa painopiste on erityisesti ilman huoltajaa olevissa alaikäisissä ja muissa haavoittuvassa asemassa olevissa henkilöissä sekä kansainvälistä suojelua hakevissa henkilöissä ja joita sovelletaan kaikkiin viraston toimintaan osallistuviin henkilöihin.
2. Virasto kehittää ja päivittää säännöllisesti menettelyohjeita, jotka koskevat laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamista ja joita sovelletaan kaikissa viraston koordinoimissa tai järjestämissä palauttamisoperaatioissa ja -interventioissa. Menettelyohjeissa kuvataan yhteiset

yhdenmukaistetut menettelyt, joilla on tarkoitus yksinkertaistaa palauttamisoperaatioiden ja -interventioiden järjestämistä ja varmistaa inhimillinen palauttaminen kunnioittaen kaikilta osin perusoikeuksia, erityisesti ihmisarvoa, kidutuksen sekä epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen kieltoa, oikeutta vapauteen ja turvallisuuteen sekä oikeutta henkilötietojen suojaan ja syrjimättömyyteen.

3. Palauttamista koskeissa menettelyohjeissa on kiinnitettävä huomiota erityisesti jäsenvaltioiden velvollisuuteen säätää tehokkaasta järjestelmästä pakkotoimin tapahtuvien palauttamisten valvomiseksi direktiivin 2008/115/EY⁴⁴ 8 artiklan 6 kohdan sekä perusoikeusstrategian mukaisesti.
4. Virasto kehittää ja päivittää säännöllisesti menettelyohjeita yhteistyössä neuvoa-antavan foorumin kanssa.

35 artikla

Koulutus

1. Virasto kehittää yhteistyössä jäsenvaltioiden soveltuvien koulutuslaitosten kanssa erityisiä koulutusvälineitä ja tarjoaa rajavartijoille ja muulle asianmukaiselle henkilöstölle, jotka ovat Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmien jäseniä, heidän tehtäviensä ja toimivaltansa edellyttämää jatkokoulutusta. Viraston henkilöstöön kuuluvat asiantuntijat järjestävät rajavartijoille säännöllisesti harjoituksia viraston vuotuisessa työohjelmassa tarkoitetun jatkokoulutus- ja harjoitusaikataulun mukaisesti.
2. Virasto tekee tarvittavat aloitteet varmistaakseen, että kaikki jäsenvaltioiden rajavartijat ja muu asianmukainen henkilöstö, jotka osallistuvat Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmiin, sekä viraston henkilöstö ovat ennen osallistumistaan viraston järjestämiin operatiivisiin toimiin saaneet koulutusta asianomaisesta unionin ja kansainvälisestä oikeudesta, mukaan lukien perusoikeuksista, kansainvälisen suojelun saatavuudesta sekä etsinnästä ja pelastamisesta.
3. Virasto tekee tarvittavat aloitteet varmistaakseen sellaisen henkilöstön kouluttamisen, joka osallistuu palauttamiseen liittyviin tehtäviin osana 28, 29 ja 30 artiklassa tarkoitettuja valmiusryhmiä. Virasto varmistaa, että kaikki palauttamisoperaatioihin ja -interventioihin osallistuva henkilöstö sekä viraston henkilöstö on ennen osallistumistaan viraston järjestämiin operatiivisiin toimiin saanut koulutusta asianomaisesta unionin ja kansainvälisestä oikeudesta, mukaan lukien perusoikeuksista ja kansainvälisen suojelun saatavuudesta.
4. Virasto laatii rajavartijakoulutuksen yhteiset koulutusvaatimukset ja kehittää niitä edelleen sekä tarjoaa jäsenvaltioiden kansallisten rajavartijoiden kouluttajille Euroopan tason koulutusta, jossa käsitellään myös perusoikeuksia, kansainvälisen suojelun saatavuutta ja asian kannalta merkityksellistä merioikeutta. Virasto laatii yhteiset koulutusvaatimukset neuvoa-antavaa ryhmää kuultuaan. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä yhteiset koulutusvaatimukset kansallisten rajavartijoiden ja palauttamiseen liittyviin tehtäviin osallistuvan henkilöstön koulutukseen.

⁴⁴ EUVL L 348, 21.12.2008, s. 98.

5. Virasto tarjoaa myös ulkorajavalvontaa ja kolmansien maiden kansalaisten palauttamista koskevia täydennyskoulutuskursseja ja -seminaareja jäsenvaltioiden toimivaltaisten kansallisten yksiköiden henkilöstölle.
6. Virasto voi järjestää koulutusta yhteistyössä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kanssa niiden alueella.
7. Virasto laatii vaihto-ohjelman, jonka avulla Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmiin osallistuvat rajavartijat sekä eurooppalaisiin palauttamisinterventioryhmiin osallistuva henkilöstö voivat saada tietoa tai hankkia erityisosaamista muissa maissa saaduista kokemuksista ja niissä noudatetuista hyvistä toimintatavoista työskentelemällä yhdessä palauttamiseen liittyvissä tehtävissä toimivien rajavartioiden ja henkilöstön kanssa muissa jäsenvaltioissa.

36 artikla

Tutkimus ja innovointi

1. Virasto seuraa aktiivisesti ja edistää tutkimus- ja innovointitoimia, jotka liittyvät ulkorajavalvontaan, mukaan lukien kehittyneen valvontateknologian käyttö, kuten kauko-ohjatun ilma-aluksen käytön kokonaisjärjestelmät, sekä palauttamiseen. Virasto ilmoittaa tutkimustuloksista komissiolle ja jäsenvaltioille. Se voi tarvittaessa hyödyntää tuloksia yhteisissä operaatioissa, nopeissa rajainterventioissa sekä palauttamisoperaatioissa ja -interventioissa.
2. Virasto avustaa jäsenvaltioita ja komissiota keskeisten tutkimusaiheiden yksilöinnissä. Virasto avustaa komissiota tutkimus- ja innovointitoimia koskevien unionin keskeisten puiteohjelmien määrittelyssä ja toteuttamisessa.
3. Virasto toteuttaa tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman ja erityisesti Horisontti 2020 -ohjelman täytäntöönpanoa koskevan erityisohjelman puitteissa rajaturvallisuuteen liittyvät tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman osuudet. Sitä varten virasto
 - a) hallinnoi ohjelmien joitakin toteutusvaiheita ja yksittäisten hankkeiden elinkaaren joitakin vaiheita komission hyväksymien keskeisten työohjelmien pohjalta komission valtuutusasiakirjassa virastolle antaman valtuutuksen nojalla;
 - b) vahvistaa talousarvion tulojen ja menojen toteuttamistoimet ja toteuttaa kaikki ohjelman hallinnoimiseksi tarvittavat toiminnot komission virastolle valtuutusasiakirjassa antaman valtuutuksen nojalla;
 - c) tarjoaa tukea ohjelmien täytäntöönpanolle komission virastolle valtuutusasiakirjassa antaman valtuutuksen nojalla.
4. Virasto voi suunnitella ja toteuttaa pilottihankkeita, jotka koskevat tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia asioita.

37 artikla

Kaluston hankinta

1. Virasto voi yksinään tai yhdessä jonkin jäsenvaltion kanssa ostaa tai vuokrata yhteisissä operaatioissa, pilottihankkeissa, nopeissa rajainterventioissa,

palauttamisoperaatioissa ja -interventioissa tai teknisen avun hankkeissa käytettävää kalustoa virastoon sovellettavien varainhoitosäännösten mukaisesti.

2. Virasto voi hankkia kalustoa, kuten sormenjälkien ottamiseen tarkoitettuja laitteita, pääjohtajan hallintoneuvostoa kuullen tekemällä päätöksellä. Virastolle merkittäviä kustannuksia aiheuttavista kalusto-ostoista tai -vuokrauksesta on suoritettava etukäteen perusteellinen tarve- ja kustannushyötyanalyysi. Tällaiset menot rahoitetaan hallintoneuvoston hyväksymästä viraston talousarviosta.
3. Jos virasto ostaa tai vuokraa merkittävää kalustoa, kuten avomerellä ja rannikkovesillä käytettäviä partioaluksia, helikoptereita tai muita ilma-aluksia tai ajoneuvoja, noudatetaan seuraavia edellytyksiä:
 - a) kun on kyse viraston tekemästä ostosta tai yhteisomistuksesta, virasto sopii yhden jäsenvaltion kanssa, että viimeksi mainittu huolehtii kaluston rekisteröinnistä kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavan lainsäädännön mukaisesti;
 - b) kun on kyse vuokrauksesta, kalusto on rekisteröitävä jossakin jäsenvaltiossa.
4. Rekisteröintijäsenvaltio ja virasto sopivat viraston laatiman mallisopimuksen pohjalta menettelyistä, joilla taataan, että virastolla on yhteisomistuksessa oleva kalusto tiettyinä ajanjaksoina kokonaan käytettävissään, sekä kaluston käyttöehdoista. Viraston kokonaan itse omistama kalusto on annettava viraston käyttöön sen pyynnöstä, eikä rekisteröintijäsenvaltio voi vedota 38 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun poikkeukselliseen tilanteeseen.
5. Rekisteröintijäsenvaltion tai kaluston toimittajan on annettava käyttöön asiantuntijat ja tekninen miehistö, joita tarvitaan kaluston käyttämiseksi laillisesti ja turvallisesti.

38 artikla

Valmiuskalusto

1. Virasto laatii keskitetyn luettelon valmiuskalustosta, joka muodostuu joko jäsenvaltioiden tai viraston omistamasta, ulkorajavalvonnassa tai palauttamisessa käytettävästä kalustosta sekä jäsenvaltioiden ja viraston yhdessä omistamasta vastaavasta kalustosta, ja ylläpitää kyseistä luetteloa.
2. Pääjohtaja määrittää kaluston vähimmäismäärän viraston tarpeiden mukaisesti, jotta voidaan erityisesti suorittaa yhteisiä operaatioita ja nopeita rajainterventioita viraston kyseessä olevan vuoden työohjelman mukaisesti.

Jos kaluston vähimmäismäärä osoittautuu riittämättömäksi yhteisille operaatioille tai nopeille rajainterventioille sovitun toimintasuunnitelman toteuttamiseen, virasto tarkistaa sitä perusteltujen tarpeiden ja jäsenvaltioiden kanssa tehtävän sopimuksen mukaisesti.
3. Valmiuskalustoon sisältyy viraston tarvitsema vähimmäismäärä kutakin kaluston tyyppiä. Valmiuskalustoon kuuluvaa kalustoa käytetään yhteisissä operaatioissa, pilottihankkeissa, nopeissa rajainterventioissa sekä palauttamisoperaatioissa ja -interventioissa.
4. Jäsenvaltioiden on osoitettava kalustoa valmiuskalustoon. Jäsenvaltioiden osallistuminen valmiuskalustoon ja kaluston käyttö yksittäisissä operaatioissa suunnitellaan viraston ja jäsenvaltioiden vuosittaisten kahdenvälisen neuvottelujen ja sopimusten pohjalta. Näiden sopimusten mukaisesti ja siltä osin kuin

jäsenvaltioiden kalusto muodostaa osan kaluston vähimmäismäärästä tietyinä vuotena, jäsenvaltioiden on viraston pyynnöstä annettava kalustonsa käyttöön, paitsi jos niitä kohtaa poikkeuksellinen tilanne, joka vaikuttaa merkittävästi kansallisten tehtävien suorittamiseen. Tällainen pyyntö on esitettävä vähintään 30 päivää ennen suunniteltua kaluston käyttöä. Osallistumista valmiuskalustoon tarkastellaan vuosittain.

5. Hallintoneuvosto päättää vuosittain pääjohtajan ehdotuksen perusteella kalustoon liittyvistä säännöistä, mukaan lukien kaluston kunkin tyyppin osalta tarvittavat vähimmäismäärät, käyttöä koskevat edellytykset ja kustannusten korvaaminen. Budjettisysteistä hallintoneuvoston on tehtävä tämä päätös 30 päivän kuluessa vuotuisen työohjelman hyväksymisestä.
6. Pääjohtaja raportoi valmiuskalustoon kuuluvan kaluston kokoonpanosta ja käytöstä hallintoneuvostolle jokaisessa sen kokouksessa. Jos kaluston vähimmäismäärää ei saavuteta, pääjohtaja ilmoittaa siitä hallintoneuvostolle viipymättä. Hallintoneuvosto tekee kiireesti päätöksen kaluston käytön priorisoinnista ja toteuttaa asianmukaiset toimet havaittujen puutteiden korjaamiseksi. Hallintoneuvosto ilmoittaa komissiolle havaituista puutteista ja toteutetuista toimista. Komissio ilmoittaa sen jälkeen asiasta Euroopan parlamentille ja neuvostolle sekä antaa asiasta oman arvionsa.
7. Virasto antaa Euroopan parlamentille vuosittain selvityksen siitä, kuinka paljon kalustoa kukin jäsenvaltio on osoittanut valmiuskalustoon tämän artiklan mukaisesti.
8. Jäsenvaltioiden on rekisteröitävä valmiuskalustoon kaikki kulkuneuvot ja toimintavälineet, jotka hankitaan sisäisen turvallisuuden rahastoon kuuluvien erityistoimien yhteydessä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 515/2014⁴⁵ 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti tai jotka rahoitetaan muulla erityisellä unionin rahoituksella, joka on annettu jäsenvaltioiden käyttöön viraston operatiivisten valmiuksien lisäämiseksi. Kyseinen kalusto on osa kaluston vähimmäismäärää tietyinä vuonna.

Jäsenvaltioiden on annettava kyseinen kalusto viraston käyttöön sen pyynnöstä, eivätkä ne voi vedota 4 kohdassa tarkoitettuun poikkeukselliseen tilanteeseen.
9. Virasto hallinnoi valmiuskalustosta laadittua keskitettyä luetteloa seuraavasti:
 - a) luokittelu kalustotyyppin ja operaatiotyyppin mukaan;
 - b) luokittelu omistajan mukaan (jäsenvaltio, virasto, muu);
 - c) tarvittavan kaluston kokonaismäärät;
 - d) tarvittaessa miehistötarpeet;
 - e) muut tiedot, kuten rekisteröintitiedot, kuljetus- ja kunnossapitovaatimukset, sovellettavat kansalliset vientijärjestelyt, tekniset ohjeet tai muut kaluston oikean käsittelyn kannalta merkitykselliset tiedot.
10. Virasto rahoittaa kokonaisuudessaan kustannukset, joita aiheutuu tietyn jäsenvaltion tietyinä vuonna osana kaluston vähimmäismäärää käyttöön antaman kaluston käytöstä. Kun on kyse sellaisen kaluston käytöstä, joka ei ole osa kaluston vähimmäismäärää, virasto rahoittaa enintään 75 prosenttia tukikelpoisista

⁴⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 515/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, ulkorajojen ja viisumipolitiikan rahoitusvälineen perustamisesta osana sisäisen turvallisuuden rahastoa ja päätöksen N:o 574/2007/EY kumoamisesta (EUVL L 150, 20.5.2014, s. 143).

kustannuksista ottaen huomioon tällaista kalustoa käyttävien jäsenvaltioiden erityisolosuhteet.

39 artikla

Ryhmien jäsenten tehtävät ja toimivalta

1. Ryhmien jäsenillä on oltava valmiudet suorittaa kaikki tehtävät ja käyttää kaikkea toimivaltaa, jotka liittyvät rajavalvontaan ja palauttamiseen ja ovat tarpeen asetuksen (EY) N:o 562/2006 ja direktiivin 2008/115/EY tavoitteiden saavuttamiseksi.
2. Tehtäviään suorittaessaan ja toimivaltaansa käyttäessään ryhmien jäsenten on noudatettava unionin lainsäädäntöä ja kansainvälistä oikeutta sekä otettava huomioon perusoikeudet ja vastaanottavan jäsenvaltion kansallinen lainsäädäntö.
3. Ryhmien jäsenet voivat suorittaa tehtäviä ja käyttää toimivaltaa ainoastaan vastaanottavan jäsenvaltion ohjeiden mukaisesti ja pääsääntöisesti vastaanottavan jäsenvaltion rajavartijoiden tai palauttamiseen liittyviin tehtäviin osallistuvan henkilöstön läsnä ollessa, ellei vastaanottava jäsenvaltio ole valtuuttanut niitä toimimaan puolestaan.
4. Ryhmien jäsenet käyttävät tehtäviään suorittaessaan ja toimivaltaansa käyttäessään omia univormujaan. Heidän on liitettävä univormuunsa sininen käsivarsinauha, jossa on unionin sekä viraston tunnus, merkiksi siitä, että he osallistuvat yhteiseen operaatioon, pilottihankkeeseen, nopeaan rajainterventioon tai palauttamisoperaatioon tai -interventioon. Ryhmien jäsenten on pidettävä aina mukanaan valtuuskirja ja esitettävä se pyynnöstä voidakseen todistaa henkilöllisyytensä vastaanottavan jäsenvaltion kansallisille viranomaisille.
5. Ryhmien jäsenet voivat tehtäviään suorittaessaan ja toimivaltaansa käyttäessään kantaa virka-asetta, ammuksia ja varusteita kotijäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Vastaanottava jäsenvaltio voi kuitenkin kieltää joidenkin virka-aseiden, ammusten tai varusteiden kantamisen, edellyttäen, että sen omassa lainsäädännössä sovelletaan samaa kieltoa sen omiin rajavartijoihin tai palauttamiseen liittyvissä tehtävissä toimivaan henkilöstöön. Vastaanottavan jäsenvaltion on ennen ryhmien jäsenten lähettämistä ilmoitettava virastolle sallitut virka-aseet, ammukset ja varusteet sekä niiden käyttöön liittyvät edellytykset. Virasto asettaa nämä tiedot jäsenvaltioiden saataville.
6. Ryhmien jäsenillä on kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion suostumuksella sekä vastaanottavan jäsenvaltion rajavartijoiden läsnä ollessa ja vastaanottavan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti tehtäviään suorittaessaan ja toimivaltaansa käyttäessään oikeus voimankäyttöön, mukaan lukien virka-aseiden, ammusten ja varusteiden käyttö. Vastaanottava jäsenvaltio voi kotijäsenvaltion suostumuksella sallia ryhmien jäsenille voimankäytön, vaikka vastaanottavan jäsenvaltion rajavartijoita ei olisi paikalla.
7. Virka-aseita, ammuksia ja varusteita voidaan käyttää oikeutettuun itsepuolustukseen sekä ryhmän jäsenten tai muiden henkilöiden oikeutettuun puolustamiseen vastaanottavan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
8. Tämän asetuksen soveltamiseksi vastaanottava jäsenvaltio valtuuttaa ryhmien jäsenet käyttämään kansallisia tietokantojaan ja eurooppalaisia tietokantoja, joiden käyttö on tarpeen rajatarkastuksia, rajavalvontaa ja palauttamista varten. Ryhmien jäsenet

saavat käyttää vain sellaisia tietoja, jotka ovat tarpeen heidän tehtäviensä suorittamiseksi ja toimivaltansa käyttämiseksi. Vastaanottavan jäsenvaltion on ennen ryhmien jäsenten lähettämistä ilmoitettava virastolle kansalliset ja eurooppalaiset tietokannat, joita voidaan käyttää. Viraston on ilmoitettava nämä tiedot kaikille lähettämiseen osallistuville jäsenvaltioille.

Tietokantojen käytön on tapahduttava tietosuojaa koskevan unionin ja vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.

9. Ainoastaan vastaanottavan jäsenvaltion rajavartijat tai ryhmien jäsenet, jos vastaanottava jäsenvaltio on valtuuttanut ne toimimaan puolestaan, voivat tehdä asetuksen (EY) N:o 562/2006 13 artiklan mukaisia päätöksiä evätä maahanpääsy.

40 artikla

Valtuuskirja

1. Virasto antaa yhdessä vastaanottavan jäsenvaltion kanssa vastaanottavan jäsenvaltion virallisella kielellä sekä jollakin toisella unionin toimielinten virallisella kielellä ryhmien jäsenille asiakirjan, jonka avulla he voivat todistaa henkilöllisyytensä ja joka osoittaa, että sen haltijalla on oikeus suorittaa 39 artiklassa tarkoitettuja tehtäviä ja käyttää siinä tarkoitettua toimivaltaa. Asiakirjassa on oltava seuraavat tiedot kunkin ryhmien jäsenen osalta:
 - a) nimi ja kansalaisuus;
 - b) arvo tai tehtävänimike;
 - c) tuore digitaalivalokuva; sekä
 - d) tehtävät, joita henkilöllä on lupa suorittaa.
2. Asiakirja on palautettava virastoon yhteisen operaation, pilottihankkeen, nopean rajaintervention tai palauttamisoperaation tai -intervention päättyessä.

41 artikla

Siviilioikeudellinen vastuu

1. Kun ryhmien jäsenet toimivat vastaanottavassa jäsenvaltiossa, tämä jäsenvaltio on vastuussa heidän toimintansa aikana mahdollisesti aiheuttamistaan vahingoista kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti.
2. Jos tällainen vahinko johtuu vakavasta huolimattomuudesta tai tahallisesta laiminlyönnistä, vastaanottava jäsenvaltio voi ottaa yhteyttä kotijäsenvaltioon, jotta tämä korvaisi sille ne määrät, jotka vastaanottava jäsenvaltio on suorittanut vahingon kärsijöille tai heidän oikeudenomistajilleen.
3. Kunkin jäsenvaltion on luovuttava vaatimasta vastaanottavalta jäsenvaltiolta tai muulta jäsenvaltiolta korvausta niistä vahingoista, joita sille on aiheutunut, jollei vahinko ole ollut seurausta vakavasta huolimattomuudesta tai tahallisesta laiminlyönnistä, sanotun kuitenkin rajoittamatta ensiksi mainitun jäsenvaltion oikeuksien käyttöä kolmansia osapuolia kohtaan.

4. Jäsenvaltioiden väliset 2 ja 3 artiklan soveltamista koskevat riidat, joita ei voida ratkaista jäsenvaltioiden välisillä neuvotteluilla, on saatettava Euroopan unionin tuomioistuimen ratkaistavaksi SEUT-sopimuksen 273 artiklan mukaisesti.
5. Virasto vastaa viraston kalustolle käytön aikana aiheutuneisiin vahinkoihin liittyvistä kustannuksista, jollei vahinko ole ollut seurausta vakavasta huolimattomuudesta tai tahallisesta laiminlyönnistä, sanotun kuitenkin rajoittamatta sen oikeuksien käyttöä kolmansia osapuolia kohtaan.

42 artikla

Rikosoikeudellinen vastuu

Ryhmien jäseniä on kohdeltava yhteisen operaation, pilottihankkeen, nopean rajaintervention tai palauttamisoperaation tai -intervention aikana samalla tavoin kuin vastaanottavan jäsenvaltion virkamiehiä sellaisten rikosten osalta, joiden kohteeksi he joutuvat tai joita he tekevät.

2 JAKSO

TIEDONVAIHTO JA TIETOSUOJA

43 artikla

Tiedonvaihtojärjestelmät

1. Virasto voi toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet helpottaakseen tehtäviinsä liittyvää tiedonvaihtoa komission ja jäsenvaltioiden sekä tarvittaessa keskeisten unionin virastojen kanssa. Se kehittää tietojärjestelmän, jolla pystytään vaihtamaan turvallisuusluokiteltuja tietoja kyseisten toimijoiden kanssa sekä 44, 46, 47 ja 48 artiklassa tarkoitettuja henkilötietoja neuvoston päätöksen 2001/264/EY⁴⁶ ja komission päätöksen (EU, Euratom) 2015/444⁴⁷ mukaisesti, ja ylläpitää kyseistä tietojärjestelmää.
2. Virasto voi toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet helpottaakseen tehtäviinsä liittyvää tiedonvaihtoa Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin kanssa, jos tiedonvaihto liittyy toimiin, joihin nämä osallistuvat 50 artiklan ja 61 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

44 artikla

Tietosuoja

1. Viraston henkilötietojen käsittelyssä sovelletaan asetusta (EY) N:o 45/2001.
2. Hallintoneuvosto vahvistaa toimenpiteet, joiden mukaisesti virasto soveltaa asetusta (EY) N:o 45/2001, viraston tietosuojavastaavaa koskevat toimenpiteet mukaan

⁴⁶ Neuvoston päätös 2001/264/EY, tehty 19 päivänä maaliskuuta 2001, neuvoston turvallisuussäntöjen vahvistamisesta (EYVL L 101, 11.4.2001, s. 1).

⁴⁷ Komission päätös (EU, Euratom) 2015/444, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2015, EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamista koskevista säännöistä (EUVL L 72, 17.3.2015, s. 53).

lukien. Euroopan tietosuojavaluutettua on kuultava ennen toimenpiteiden vahvistamista.

3. Virasto voi käsitellä henkilötietoja hallinnollisissa tarkoituksissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 46, 47 ja 48 artiklan soveltamista.
4. Viraston käsittelemien henkilötietojen siirtäminen tai jäsenvaltioiden suorittama tämän asetuksen puitteissa käsiteltyjen henkilötietojen välittäminen eteenpäin kolmansien maiden viranomaisille tai kolmansille osapuolille on kielletty, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 47 artiklan soveltamista.

45 artikla

Henkilötietojen käsittelyn tarkoitukset

1. Virasto voi käsitellä henkilötietoja ainoastaan seuraavissa tarkoituksissa:
 - a) yhteisten operaatioiden, pilottihankkeiden ja nopeiden rajainterventioiden järjestäminen ja koordinointi sekä 46 artiklassa tarkoitettujen muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien toiminta;
 - b) palauttamisoperaatioiden ja -interventioiden järjestäminen ja koordinointi 47 artiklan mukaisesti;
 - c) tiedonvaihdon helpottaminen jäsenvaltioiden, Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston, Europolin tai Eurojustin kanssa 46 artiklan mukaisesti;
 - d) viraston 10 artiklan mukaisesti tekemät riskianalyysit;
 - e) alusten tunnistaminen ja jäljittäminen Eurosurin puitteissa 48 artiklan mukaisesti.
2. Tällaisessa henkilötietojen käsittelyssä on noudatettava suhteellisuusperiaatetta, ja käsittely on rajattava tiukasti koskemaan 1 kohdassa esitettyjä tarkoituksia varten tarvittavia henkilötietoja.
3. Virastolle henkilötietoja toimittavan jäsenvaltion tai muun unionin viraston on määritettävä 1 kohdassa tarkoitettu yksi tai useampi käsittelyn tarkoitus. Jos se ei ole tätä tehnyt, virasto kuulee kyseisten henkilötietojen toimittajaa ja tarkastelee henkilötietoja määrittääkseen, ovatko tiedot tarpeen suhteessa 1 kohdassa mainittuun yhteen tai useampaan tarkoitukseen, jota tai joita varten niitä käsitellään edelleen. Virasto voi käsitellä tietoja muuta kuin 1 kohdassa esitettyä tarkoitusta varten ainoastaan, jos tietojen toimittaja antaa siihen luvan.
4. Jäsenvaltiot ja muut unionin virastot voivat ilmoittaa henkilötietoja siirtäessään tietoihin pääsyä tai niiden käyttöä koskevista, yleisistä tai erityisistä, rajoituksista, mukaan lukien tietojen siirron, poistamisen tai tuhoamisen osalta. Jos tällaisten rajoitusten tarve ilmenee vasta tiedonsiirron jälkeen, niiden on ilmoitettava asiasta virastolle. Viraston on noudatettava tällaisia rajoituksia.

46 artikla

Yhteisten operaatioiden, pilottihankkeiden ja nopeiden rajainterventioiden yhteydessä kerättyjen henkilötietojen käsittely sekä muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien suorittama henkilötietojen käsittely

1. Viraston ja muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien on rajoitettava yhteisten operaatioiden, pilottihankkeiden ja nopeiden rajainterventioiden yhteydessä kerättyjen ja jäsenvaltioiden tai viraston oman henkilöstön virastolle toimittamien henkilötietojen käyttö koskemaan
 - a) sellaisten henkilöiden henkilötietoja, joiden jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset perustellusti epäilevät osallistuneen rajat ylittävään rikolliseen toimintaan, kuten laittoman maahanmuuton helpottamiseen, ihmiskauppaan tai terrorismiin;
 - b) sellaisten henkilöiden henkilötietoja, jotka ylittävät ulkorajat laittomasti ja joista Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmät ovat keränneet tietoja muun muassa muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien toiminnan yhteydessä;
 - c) rekisteritunnuksia, puhelinnumeroita tai alusten tunnistenumeroja, jotka ovat tarpeen laittomassa maahanmuutossa ja rajat ylittävässä rikollisessa toiminnassa käytettyjen reittien ja menetelmien tutkimista ja analysointia varten.
2. Virasto voi käsitellä 1 kohdassa tarkoitettuja henkilötietoja seuraavissa tapauksissa:
 - a) tietojen siirtäminen Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirastolle, Europolille tai Eurojustille on tarpeen, jotta niitä voidaan käyttää kyseisten elinten toimeksiantojen sekä 51 artiklan mukaisesti;
 - b) tietojen siirtäminen asianomaisten jäsenvaltioiden viranomaisille, jotka vastaavat rajavalvonnasta, maahanmuutto- ja turvapaikka-asioista ja lainvalvonnasta, on tarpeen, jotta tietoja voidaan käyttää kansallisen lainsäädännön sekä kansallisten ja EU:n tietosuojasääntöjen mukaisesti;
 - c) tietojen käsittely on tarpeen riskianalyysien laatimiseksi.
3. Henkilötiedot on tuhottava heti kun ne on toimitettu Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirastolle, Europolille, Eurojustille tai jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille tai kun niitä on käytetty riskianalyysien laatimiseen. Henkilötietoja ei saa missään tapauksessa säilyttää kauemmin kuin kolme kuukautta niiden keruupäivästä. Riskianalyysien tuloksista on poistettava tunnistamisen mahdollistavat tiedot.

47 artikla

Henkilötietojen käsittely palauttamisoperaatioiden ja -interventioiden yhteydessä

1. Virasto voi palauttamisoperaatioita järjestäessään ja koordinoidessaan ja palauttamisinterventioita johtaessaan käsitellä palautettavien henkilöiden henkilötietoja.
2. Käsittely on rajoitettava tiukasti sellaisiin henkilötietoihin, joita tarvitaan palauttamisoperaatiota tai -interventiota varten.
3. Henkilötiedot on tuhottava heti kun tarkoitus, jota varten ne on kerätty, on saavutettu ja viimeistään 30 päivän kuluttua palauttamisoperaation tai -intervention päättymisestä.
4. Virasto voi siirtää palautettavien henkilöiden henkilötiedot liikenteenharjoittajalle, jos jäsenvaltio ei ole tehnyt sitä.

48 artikla

Henkilötietojen käsittely Eurosurin puitteissa

Virasto voi käsitellä henkilötietoja asetuksen (EU) N:o 1052/2013 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

49 artikla

Turvallisuusluokiteltujen sekä muiden kuin turvallisuusluokiteltujen arkaluonteisten tietojen suojaamista koskevat turvallisuussäännöt

1. Virasto soveltaa komission turvallisuussääntöjä, sellaisina kuin ne on vahvistettu komission päätöksessä (EU, Euratom) 2015/444⁴⁸. Näitä sääntöjä sovelletaan muun muassa turvallisuusluokiteltujen tietojen vaihtamiseen, käsittelyyn ja tallentamiseen.
2. Virasto soveltaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa päätöksessä olevia muiden kuin turvallisuusluokiteltujen arkaluonteisten tietojen käsittelyä koskevia turvallisuusperiaatteita, sellaisina kuin komissio on pannut ne täytäntöön. Hallintoneuvosto vahvistaa toimenpiteet, joiden mukaisesti turvallisuusperiaatteita sovelletaan.

3 JAKSO

VIRASTON YHTEISTYÖ

50 artikla

Yhteistyö Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa

1. Virasto helpottaa jäsenvaltioiden operatiivista yhteistyötä Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa erityisissä toimissa.
2. Osana 7 artiklan 1 kohdan j, k ja l alakohdassa tarkoitettua tukea virasto järjestää jäsenvaltioiden palauttamisoperaatioita, joihin Irlanti ja/tai Yhdistynyt kuningaskunta osallistuvat.
3. Tämän asetuksen soveltamista Gibraltarin rajoihin lykätään siihen asti, kunnes päästään sopimukseen niiden toimenpiteiden soveltamisalasta, jotka koskevat henkilöiden liikkumista ulkorajojen yli.

51 artikla

Yhteistyö unionin toimielinten, virastojen, elinten ja laitosten sekä kansainvälisten järjestöjen kanssa

1. Virasto tekee yhteistyötä komission, unionin muiden toimielinten, Euroopan ulkosuhdehallinnon, Europolin, Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston, Euroopan unionin perusoikeusviraston, Eurojustin, Euroopan unionin satelliittikeskuksen, Euroopan meriturvallisuusviraston ja Euroopan

⁴⁸ Komission päätös (EU, Euratom) 2015/444, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2015, EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamista koskevista säännöistä (EUVL L 72, 17.3.2015, s. 53).

kalastuksenvalvontaviraston sekä muiden unionin virastojen, elinten ja laitosten kanssa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa ja erityisesti laittoman maahanmuuton ja rajat ylittävän rikollisuuden, mukaan lukien laittoman maahanmuuton helpottamisen, ihmiskaupan ja terrorismin, ehkäisemisessä ja torjumisessa.

Sitä varten virasto voi tehdä yhteistyötä kansainvälisten järjestöjen kanssa, jotka ovat toimivaltaisia tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa.

2. Yhteistyössä on noudatettava työjärjestelyjä, joista on sovittu kyseisten elinten kanssa. Tällaisille järjestelyille on saatava komission ennakko hyväksyntä. Virasto tiedottaa tapauskohtaisesti tällaisista järjestelyistä Euroopan parlamentille.
3. Virasto tekee yhteistyötä komission kanssa tulliliittoon liittyvissä toimissa, jos kyseiset toimet, mukaan lukien tullialan riskienhallinta, jäävät tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle mutta voivat tukea sen täytäntöönpanoa.
4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut unionin toimielimet, virastot, elimet, laitokset ja kansainväliset järjestöt voivat käyttää viraston saamia tietoja ainoastaan toimivaltansa rajoissa ja perusoikeuksia kunnioittaen, tietosuojavaatimukset mukaan lukien. Viraston käsittelemien henkilötietojen välittämiseen eteenpäin tai niiden muuhun ilmaisemiseen muille unionin virastoille tai elimille sovelletaan henkilötietojen vaihtamista koskevia erityisiä työjärjestelyjä, ja siihen tarvitaan Euroopan tietosuojavaltuutetun ennakko hyväksyntä. Turvallisuusluokiteltujen tietojen käsittelyn osalta näillä järjestelyillä on varmistettava, että kyseinen unionin toimielin, elin, virasto tai laitos taikka kansainvälinen järjestö noudattaa viraston soveltamia turvallisuussääntöjä ja -normeja vastaavia sääntöjä ja normeja.
5. Virasto voi asianomaisten jäsenvaltioiden suostumuksella myös kutsua tarkkailijoita unionin toimielimistä, virastoista, elimistä tai laitoksista taikka kansainvälisistä järjestöistä osallistumaan toimiinsa ja erityisesti yhteisiin operaatioihin, pilottihankkeisiin, riskianalyysiin ja koulutukseen siltä osin kuin tarkkailijoiden läsnäolo on kyseisten toimien tavoitteiden mukaista ja voi edistää yhteistyön parantamista ja parhaiden toimintatapojen vaihtoa eikä vaaranna näiden toimien turvallisuutta. Tarkkailijat voivat osallistua riskianalyysiin ja koulutukseen vain asianomaisten jäsenvaltioiden suostumuksella. Tarkkailijat voivat osallistua yhteisiin operaatioihin ja pilottihankkeisiin vastaanottavan jäsenvaltion suostumuksella. Tarkkailijoiden osallistumista koskevat yksityiskohtaiset säännöt sisällytetään toimintasuunnitelmaan. Virasto antaa tarkkailijoille asianmukaisen koulutuksen ennen heidän osallistumistaan.

52 artikla

Eurooppalainen yhteistyö rannikkovartiostojen tehtävien alalla

1. Virasto auttaa yhteistyössä Euroopan kalastuksenvalvontaviraston ja Euroopan meriturvallisuusviraston kanssa kansallisia viranomaisia hoitamaan rannikkovartiostojen tehtäviä kansallisella ja unionin tasolla ja tarvittaessa kansainvälisellä tasolla
 - a) jakamalla tietoa, jota on saatu yhdistämällä ja analysoimalla alusten ilmoitusjärjestelmistä ja muista virastojen ylläpitämistä tai niiden saatavilla olevista tietojärjestelmistä niitä koskevien oikeusperustojen mukaisesti ja rajoittamatta jäsenvaltioiden omistusoikeutta tietoihin;

- b) tarjoamalla valvonta- ja viestintäpalveluja, jotka perustuvat uusimpaan teknologiaan, mukaan lukien avaruus- ja maainfrastruktuuriin ja mille tahansa alustalle asennettuihin antureihin, esimerkiksi kauko-ohjatun ilma-aluksen käytön kokonaisjärjestelmiin;
- c) kehittämällä valmiuksia laatimalla suuntaviivoja, suosituksia ja parhaita toimintatapoja sekä tukemalla henkilöstön koulutusta ja vaihtoa, jotta voidaan parantaa rannikkovartiostojen tehtäviin liittyvää tiedonvaihtoa ja yhteistyötä;
- d) jakamalla kapasiteettia, mukaan lukien suunnittelemalla ja toteuttamalla monialaisia operaatioita sekä jakamalla voimavaroja ja muita valmiuksia eri alojen ja maiden välillä.
2. Yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat Euroopan raja- ja rannikkovartiostoviraston, Euroopan kalastuksenvalvontaviraston ja Euroopan meriturvallisuusviraston välistä yhteistyötä rannikkovartiostojen tehtävien alalla, määritellään työjärjestelyssä virastoihin sovellettavien varainhoitosäännösten mukaisesti.
3. Komissio voi hyväksyä suosituksen muodossa rannikkovartiostojen tehtävien alalla tehtävää eurooppalaista yhteistyötä koskevan käsikirjan, jossa esitetään suuntaviivat, suositukset ja parhaat toimintatavat tiedonvaihtoa ja yhteistyötä varten kansallisella, unionin ja kansainvälisellä tasolla.

53 artikla

Yhteistyö kolmansien maiden kanssa

1. Virasto helpottaa ja edistää unionin ulkosuhdepolitiikan mukaisesti jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välistä operatiivista yhteistyötä sen toimintaan kuuluvissa asioissa ja siinä määrin kuin sen tehtävien hoitaminen tätä edellyttää, myös perusoikeuksien suojelun osalta. Virasto ja jäsenvaltiot noudattavat normeja ja sääntöjä, jotka ovat vähintään unionin lainsäädännössä säädettyjen normien ja sääntöjen tasoisia, myös silloin, kun kolmansien maiden kanssa tehdään yhteistyötä niiden alueella. Yhteistyön käynnistäminen kolmansien maiden kanssa mahdollistaa rajavalvontaa ja palauttamista koskevien eurooppalaisten normien edistämisen.
2. Virasto voi tehdä yhteistyötä kolmansien maiden viranomaisten kanssa, jotka ovat toimivaltaisia tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa, unionin edustustojen tuella ja niiden kanssa toimintaa koordinoiden, sekä kyseisten viranomaisten kanssa sovittujen työjärjestelyjen ja unionin lainsäädännön ja politiikan mukaisesti. Nämä työjärjestelyt liittyvät operatiivisen yhteistyön hallinnointiin. Tällaisille järjestelyille on saatava komission ennakkohyväksyntä.
3. Tilanteissa, joissa tarvitaan teknistä ja operatiivista lisäapua, virasto voi koordinoida jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välistä operatiivista yhteistyötä ulkorajavalvonnan alalla, ja lisäksi se voi toteuttaa ulkorajoilla yhteisiä operaatioita, joihin osallistuu yksi tai useampi jäsenvaltio sekä ainakin yhden jäsenvaltion naapurina oleva kolmas maa, edellyttäen, että kyseinen kolmas maa on antanut suostumuksensa operaatioon, joka voidaan toteuttaa myös kyseisen maan alueella. Komissiolle on ilmoitettava tällaisista toimista.
4. Virasto tekee yhteistyötä kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa palauttamiseen liittyvissä asioissa, mukaan lukien matkustusasiakirjojen hankkiminen.

5. Virasto voi myös asianomaisten jäsenvaltioiden suostumuksella kutsua tarkkailijoita kolmansista maista osallistumaan 13 artiklassa tarkoitettuihin toimiinsa ulkorajoilla, 27 artiklassa tarkoitettuihin palauttamisoperaatioihin, 32 artiklassa tarkoitettuihin palauttamisinterventioihin sekä 35 artiklassa tarkoitettuun koulutukseen siltä osin kuin tarkkailijoiden läsnäolo on kyseisten toimien tavoitteiden mukaista ja voi edistää yhteistyön parantamista ja parhaiden toimintatapojen vaihtoa eikä vaaranna näiden toimien turvallisuutta. Tarkkailijat voivat osallistua 13, 27 ja 35 artiklassa tarkoitettuihin toimiin vain asianomaisten jäsenvaltioiden suostumuksella ja 13 ja 32 artiklassa tarkoitettuihin toimiin vain vastaanottavan jäsenvaltion suostumuksella. Tarkkailijoiden osallistumista koskevat yksityiskohtaiset säännöt sisällytetään toimintasuunnitelmaan. Virasto antaa tarkkailijoille asianmukaisen koulutuksen ennen heidän osallistumistaan.
6. Virasto osallistuu sellaisten kansainvälisten sopimusten täytäntöönpanoon, jotka unioni on tehnyt kolmansien maiden kanssa osana unionin ulkosuhdepolitiikkaa ja jotka koskevat tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia asioita.
7. Virasto voi saada unionin rahoitusta unionin ulkosuhdepolitiikkaa tukevien asiaankuuluvien välineiden säännösten mukaisesti. Se voi käynnistää ja rahoittaa kolmansissa maissa teknisen avun hankkeita, jotka koskevat tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia asioita.
8. Tehdessään kolmansien maiden kanssa kahdenvälisiä sopimuksia jäsenvaltiot voivat viraston suostumuksella sisällyttää niihin määräyksiä, jotka koskevat tässä asetuksessa määriteltä viraston asemaa ja toimivaltaa, erityisesti viraston lähettämien Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmien jäsenten yhteisten operaatioiden, pilottihankkeiden, nopeiden rajainterventioiden tai palauttamisoperaatioiden tai -interventioiden aikana käyttämää täytäntöönpanovaltaa. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tällaisista määräyksistä.
9. Virasto ilmoittaa Euroopan parlamentille 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuista toimista.

54 artikla

Yhteyshenkilöt kolmansissa maissa

1. Virasto voi lähettää omaan henkilöstöönsä kuuluvia asiantuntijoita kolmansiin maihin yhteyshenkilöiksi, joilla olisi oltava suurin mahdollinen suoja tehtäviään hoitaessaan. He muodostavat osan unionin ja jäsenvaltioiden maahanmuuttoalan yhteyshenkilöiden ja turvallisuusasiantuntijoiden paikallisista tai alueellisista yhteistyöverkostoista, mukaan lukien neuvoston asetuksen (EY) N:o 377/2004⁴⁹ mukaisesti perustetusta verkostosta.
2. Unionin ulkosuhdepolitiikan mukaisesti etusijalle yhteyshenkilöiden lähettämisessä asetetaan ne kolmannet maat, jotka riskianalyysin mukaan ovat laittoman maahanmuuton lähtö- tai kauttakulkumaita. Virasto voi myös vastavuoroisesti ottaa vastaan kyseisten kolmansien maiden lähettämiä yhteyshenkilöitä. Hallintoneuvosto hyväksyy vuosittain pääjohtajan ehdotuksesta luettelon ensisijaisista maista. Hallintoneuvoston on hyväksyttävä yhteyshenkilöiden lähettäminen.

⁴⁹ Neuvoston asetus (EY) N:o 377/2004, annettu 19 päivänä helmikuuta 2004, maahanmuuttoalan yhteyshenkilöverkoston perustamisesta (EUVL L 64, 2.3.2004, s. 1).

3. Viraston yhteyshenkilöiden tehtäviin kuuluu unionin lainsäädäntöä ja perusoikeuksia noudattaen luoda ja ylläpitää yhteyksiä sen kolmannen maan toimivaltaisten viranomaisten kanssa, johon yhteyshenkilöt on lähetetty, tarkoituksena edistää laittoman maahanmuuton ehkäisemistä ja torjuntaa sekä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamista. Yhteyshenkilöiden on koordinoitava toimintaansa tiiviisti unionin edustustojen kanssa.
4. Ennen päätöksen tekemistä yhteyshenkilöiden lähettämisestä kolmansiin maihin on saatava komission lausunto, ja tästä toiminnasta on ilmoitettava yksityiskohtaisesti Euroopan parlamentille mahdollisimman pian.

4 JAKSO

YLEISET PUITTEET JA VIRASTON ORGANISAATIO

55 artikla

Oikeudellinen asema ja toimipaikka

1. Virasto on unionin elin. Se on oikeushenkilö.
2. Virastolla on kussakin jäsenvaltiossa laajin kansallisen lainsäädännön mukainen oikeushenkilöllä oleva oikeuskelpoisuus. Se voi erityisesti hankkia ja luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta sekä esiintyä oikeudenkäynnin osapuolena.
3. Viraston on oltava riippumaton operatiivisissa ja teknisissä kysymyksissä.
4. Virastoa edustaa sen pääjohtaja.
5. Viraston toimipaikka on Varsovassa, Puolassa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 56 artiklan soveltamista.

56 artikla

Toimipaikkaa koskeva sopimus

1. Viraston ja sen jäsenvaltion, jossa viraston toimipaikka sijaitsee, välisessä toimipaikkaa koskevassa sopimuksessa vahvistetaan sijaintijäsenvaltion virastolle tarjoamia tiloja ja palveluja koskevat tarvittavat järjestelyt sekä pääjohtajaan, varapääjohtajaan, hallintoneuvoston jäseniin, viraston henkilöstöön ja heidän perheenjäseniinsä kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavat erityissäännöt.
2. Toimipaikkaa koskeva sopimus tehdään sen jälkeen kun hallintoneuvosto on hyväksynyt asian ja viimeistään kolmen kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta.
3. Jäsenvaltion, jossa viraston toimipaikka sijaitsee, on viraston asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi tarjottava parhaat mahdolliset olosuhteet, mukaan lukien monikieliset ja Eurooppa-suuntautuneet koulunkäyntimahdollisuudet sekä asianmukaiset kulkuyhteydet.

57 artikla

Henkilöstö

1. Viraston henkilöstöön sovelletaan Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä ja unionin muuta henkilöstöä koskevia palvelussuhteen ehtoja sekä näiden sääntöjen ja ehtojen täytäntöönpanosäännöksiä, jotka on hyväksytty unionin toimielinten keskinäisellä sopimuksella.
2. Ainoastaan sellainen viraston henkilöstön jäsen, johon sovelletaan Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä tai unionin muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen II osastoa, voidaan nimittää koordinoinnista vastaavaksi virkamieheksi tai yhteyshenkilöksi 21 artiklan ja 32 artiklan 6 kohdan täytäntöönpanoa varten. Ainoastaan jäsenvaltioiden virastoon lähettämät kansalliset asiantuntijat tai rajavartijat voidaan nimittää Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmiin 19 artiklan 8 kohdan täytäntöönpanoa varten. Virasto nimeää ne kansalliset asiantuntijat, jotka nimitetään Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmiin mainitun artiklan mukaisesti.
3. Hallintoneuvosto vahvistaa tarvittavat täytäntöönpanotoimet yhteisymmärryksessä komission kanssa Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti.
4. Hallintoneuvosto voi vahvistaa määräyksiä, joissa sallitaan jäsenvaltioiden kansallisten asiantuntijoiden ja rajavartijoiden lähettäminen virastoon. Näissä määräyksissä on otettava huomioon 19 artiklan 8 kohdassa säädetty edellytykset, erityisesti se, että kansallisia asiantuntijoita tai rajavartijoita pidetään ryhmien jäseninä, joilla on 39 artiklassa säädetty tehtävät ja toimivalta. Niissä määrätään myös lähettämisen edellytyksistä.

58 artikla

Erioikeudet ja vapaudet

Virastoon ja sen henkilöstöön sovelletaan Euroopan unionin erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa.

59 artikla

Vastuu

1. Sopimukseen perustuva viraston vastuu määräytyy kyseessä olevaan sopimukseen sovellettavan lain mukaan.
2. Euroopan unionin tuomioistuimella on toimivalta antaa ratkaisu viraston tekemässä sopimuksessa mahdollisesti olevan välityslausekkeen nojalla.
3. Jos kyseessä on sopimukseen perustumaton vastuu, viraston on korvattava jäsenvaltioiden lainsäädäntöön sisältyvien yhteisten perusperiaatteiden mukaisesti vahinko, jonka viraston yksiköt tai henkilöstön jäsenet ovat tehtäviään suorittaessaan aiheuttaneet.
4. Unionin tuomioistuimella on toimivalta ratkaista riidat, jotka koskevat 3 kohdassa tarkoitetun vahingon korvaamista.
5. Viraston henkilöstöön kuuluvien henkilökohtaisesta vastuusta virastoa kohtaan määrätään Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavissa henkilöstösäännöissä ja

unionin muuta henkilöstöä koskevissa palvelussuhteen ehtoissa, joita sovelletaan kyseiseen henkilöstöön.

60 artikla

Viraston hallinto- ja johtamisrakenne

Viraston hallinto- ja johtamisrakenteisiin kuuluu

- a) hallintoneuvosto,
- b) pääjohtaja,
- c) valvontaelin,
- d) neuvoa-antava ryhmä sekä
- e) perusoikeusvaltuutettu.

61 artikla

Hallintoneuvoston tehtävät

1. Hallintoneuvosto

- a) nimittää pääjohtajan komission ehdotuksesta 68 artiklan mukaisesti;
- b) nimittää valvontaelimen jäsenet 69 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- c) tekee päätöksiä, joissa esitetään korjaavia toimenpiteitä 12 artiklan 6 kohdan mukaisesti;
 - d) hyväksyy konsolidoidun vuosikertomuksen viraston toiminnasta edellisenä vuonna ja toimittaa sen viimeistään 1 päivänä heinäkuuta Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle; konsolidoitu vuosikertomus on julkaistava;
 - e) hyväksyy vuosittain ennen marraskuun 30 päivää ja ottaen huomioon komission lausunnon äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä yhtenäisen ohjelma-asiakirjan, joka sisältää viraston monivuotisen ohjelmasuunnitelman ja seuraavan vuoden työohjelman, ja toimittaa sen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle;
 - f) vahvistaa menettelyt, joiden mukaisesti pääjohtaja voi tehdä viraston operatiivisiin tehtäviin liittyviä päätöksiä;
 - g) hyväksyy äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä viraston vuotuisen talousarvion ja hoitaa muita tehtäviä, jotka liittyvät viraston talousarvioon, tämän luvun 5 jakson mukaisesti;
 - h) käyttää kurinpitovaltaa pääjohtajan sekä, yhteisymmärryksessä pääjohtajan kanssa, varapääjohtajan suhteen;
 - i) vahvistaa työjärjestyksensä;
 - j) vahvistaa viraston organisaatorakenteen ja hyväksyy viraston henkilöstöpolitiikan, erityisesti monivuotisen henkilöstöpoliittisen suunnitelman. Asiaa koskevien

komission asetuksen (EY, Euratom) N:o 2343/2002⁵⁰ säännösten mukaisesti monivuotinen henkilöstöpoliittinen suunnitelma on toimitettava komissiolle ja budjettivallan käyttäjälle komission myönteisen lausunnon jälkeen;

k) hyväksyy petostentorjuntastrategian, joka on oikeassa suhteessa petosriskiin nähden, kun otetaan huomioon toteutettavien toimenpiteiden kustannukset ja hyödyt;

l) hyväksyy jäsentensä eturistiriitojen ehkäisemistä ja hallintaa koskevat sisäiset säännöt;

m) käyttää 7 kohdan mukaisesti viraston henkilöstön suhteen Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavissa henkilöstösäännöissä nimittävälle viranomaiselle ja unionin muuta henkilöstöä koskevissa palvelussuhteen ehtoissa työsopimusten tekemiseen valtuutetulle viranomaiselle annettuja valtuuksia, jäljempänä 'nimittävän viranomaisen valtuudet';

n) hyväksyy Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja unionin muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen asianmukaiset täytäntöönpanosäännökset henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti;

o) huolehtii siitä, että sisäisen tai ulkoisen tarkastuksen raportteihin ja arviointeihin perustuvien havaintojen ja suositusten sekä Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimusten perusteella toteutetaan asianmukaiset jatkotoimet;

p) hyväksyy tarpeiden analysoinnin pohjalta 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut tiedotusta ja viestintää koskevat suunnitelmat ja saattaa ne säännöllisesti ajan tasalle;

q) nimeää tilinpitäjän, johon sovelletaan Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä ja muuta henkilöstöä koskevia palvelussuhteen ehtoja ja jonka on oltava täysin riippumaton hoitaessaan tehtäviään.

2. Yksittäisen jäsenvaltion ulkorajoilla tai niiden välittömässä läheisyydessä toteutettavia viraston erityistoimia koskevien päätösehdotusten on saatava kyseistä jäsenvaltiota edustavan jäsenen kannatus niiden hyväksymistä koskevassa äänestyksessä hallintoneuvostossa.
3. Hallintoneuvosto voi antaa pääjohtajalle neuvoja kaikissa ulkorajojen operatiivisen valvonnan ja palauttamisen kehittämiseen läheisesti liittyvissä asioissa, myös tutkimustoiminnassa.
4. Jos Irlanti ja/tai Yhdistynyt kuningaskunta pyytävät saada osallistua tiettyihin toimiin, hallintoneuvosto tekee asiasta päätöksen.

Hallintoneuvosto tekee päätöksensä tapauskohtaisesti äänivaltaisten jäsentensä ehdottomalla enemmistöllä. Hallintoneuvosto ottaa päätöksessään huomioon, edistääkö Irlannin ja/tai Yhdistyneen kuningaskunnan osallistuminen kyseisen toiminnan toteuttamista. Päätöksessä vahvistetaan Irlannin ja/tai Yhdistyneen kuningaskunnan rahoitusosuus siihen toimintaan, jota osallistumispyyntö koskee.
5. Hallintoneuvosto toimittaa budjettivallan käyttäjälle vuosittain kaikki viraston suorittamien arviointimenettelyjen tuloksiin liittyvät tiedot.
6. Hallintoneuvosto voi perustaa suppean johtokunnan, jonka muodostavat hallintoneuvoston puheenjohtaja, yksi komission edustaja sekä kolme

⁵⁰ Komission asetus (EY, Euratom) N:o 2343/2002, annettu 23 päivänä joulukuuta 2002, Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 185 artiklassa tarkoitettuja elimiä koskevasta varainhoidon puiteasetuksesta (EYVL L 357, 31.12.2002, s. 72).

hallintoneuvoston jäsentä, avustamaan hallintoneuvostoa ja pääjohtajaa niiden päätösten, ohjelmien ja toimien valmistelussa, jotka hallintoneuvoston on määrä hyväksyä, ja tarvittaessa kiireellisissä tapauksissa tekemään tiettyjä väliaikaisia päätöksiä hallintoneuvoston puolesta.

7. Hallintoneuvosto tekee henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 2 artiklan 1 kohtaan ja unionin muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 6 artiklaan perustuvan päätöksen, jolla siirretään nimittävän viranomaisen toimivalta pääjohtajalle ja määritellään olosuhteet, joissa toimivallan siirto voidaan keskeyttää. Pääjohtajalla on valtuudet siirtää tämä toimivalta edelleen.

Jos poikkeukselliset olosuhteet sitä edellyttävät, hallintoneuvosto voi tekemällään päätöksellä tilapäisesti keskeyttää nimittävän viranomaisen toimivallan siirron pääjohtajalle ja hänen edelleen toteuttamansa nimittävän viranomaisen toimivallan siirron ja käyttää kyseistä toimivaltaa itse tai siirtää sen jollekin jäsenistään tai jollekulle henkilöstöön kuuluvalle, joka on muu kuin pääjohtaja.

62 artikla

Hallintoneuvoston kokoonpano

1. Hallintoneuvostoon kuuluu yksi edustaja kustakin jäsenvaltiosta sekä kaksi komission edustajaa, joilla kaikilla on äänioikeus, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdan soveltamista. Tätä varten kukin jäsenvaltio nimittää hallintoneuvoston jäsenen sekä varajäsenen, joka edustaa jäsentä tämän poissa ollessa. Komissio nimittää kaksi jäsentä sekä heidän varajäsenensä. Jäsenten toimikausi on neljä vuotta. Sama henkilö voidaan nimittää tehtävään uudelleen.
2. Hallintoneuvoston jäsenet nimitetään tehtävänsä heidän rajavalvontaan ja palauttamisiin liittyvän operatiivisen yhteistyön alalla hankkimansa korkean tason kokemuksen ja asiantuntemuksen perusteella sekä ottaen huomioon heidän hallinnolliset ja johtamis- ja varainhoitotaitonsa. Hallintoneuvostossa edustettujen osapuolten on pyrittävä rajoittamaan edustajiensa vaihtuvuutta, jotta voidaan varmistaa hallintoneuvoston työskentelyn jatkuvuus. Osapuolten on pyrittävä naisten ja miesten tasapuoliseen edustukseen hallintoneuvostossa.
3. Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen osallistuvat valtiot osallistuvat viraston toimintaan. Niillä on hallintoneuvostossa kullakin yksi edustaja ja yksi varaedustaja. Näiden valtioiden assosiaatiosopimusten määräysten mukaisesti on kehitetty järjestelyjä, joilla määritellään, miten ja missä määrin nämä valtiot osallistuvat viraston toimintaan, ja annetaan tätä koskevat yksityiskohtaiset säännöt, mukaan lukien säännökset rahoitukseen osallistumisesta ja henkilöstöstä.

63 artikla

Monivuotinen ohjelmasuunnitelma ja vuotuiset työohjelmat

1. Hallintoneuvosto hyväksyy vuosittain viimeistään 30 päivänä marraskuuta asiakirjan, joka sisältää viraston monivuotisen ohjelmasuunnitelman ja seuraavan vuoden vuotuisen työohjelman, pääjohtajan esittämän luonnoksen perusteella ottaen huomioon komission lausunnon ja monivuotisen ohjelmasuunnitelman osalta

Euroopan parlamenttia kuultuaan. Hallintoneuvosto toimittaa tämän asiakirjan Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu asiakirjasta tulee lopullinen, kun yleinen talousarvio on lopullisesti vahvistettu, ja sitä on tarvittaessa mukautettava vastaavasti.
3. Monivuotisessa ohjelmasuunnitelmassa on esitettävä yleinen strateginen keskipitkän ja pitkän aikavälin ohjelma, mukaan lukien tavoitteet, odotetut tulokset ja tulosindikaattorit, sekä resurssisuunnitelma, mukaan lukien monivuotinen talousarvio ja henkilöstösuunnitelma. Monivuotisessa ohjelmasuunnitelmassa määritetään strategiset toiminta-alat ja esitetään, mitä toimia on toteutettava tavoitteiden saavuttamiseksi. Siinä esitetään strategia suhteiden järjestämiseksi kolmansiin maihin ja kansainvälisiin järjestöihin sekä tähän strategiaan liittyvät toimet.
4. Monivuotinen ohjelmasuunnitelma on pantava täytäntöön vuotuisten työohjelmien avulla, ja se on tarvittaessa saatettava ajan tasalle 80 artiklassa tarkoitetun arvioinnin tulosten perusteella. Arvioinnin päätelmät on tarvittaessa otettava huomioon myös seuraavan vuoden vuotuisessa työohjelmassa.
5. Vuotuisessa työohjelmassa kuvataan rahoitettavia toimia ja mainitaan yksityiskohtaiset tavoitteet ja odotettavissa olevat tulokset, tulosindikaattorit mukaan luettuina. Lisäksi siinä on mainittava kullekin toimelle osoitetut taloudelliset ja henkilöstöresurssit toimintoperusteisen budjetoinnin ja hallinnoinnin periaatteiden mukaisesti. Vuotuisen työohjelman on oltava monivuotisen ohjelmasuunnitelman mukainen. Siinä on selkeästi ilmoitettava, mitkä tehtävät on lisätty tai poistettu tai mitä tehtäviä on muutettu edelliseen varainhoitovuoteen verrattuna.
6. Vuotuinen työohjelma hyväksytään asiaankuuluvia ulkorajavalvontaan ja palauttamiseen liittyviä aloja koskevan unionin lainsäädäntöohjelman mukaisesti.
7. Hallintoneuvosto muuttaa vuotuista työohjelmaa, jos virastolle annetaan uusi tehtävä vuotuisen työohjelman hyväksymisen jälkeen.
8. Vuotuiseen työohjelmaan tehtävät olennaiset muutokset on hyväksyttävä samaa menettelyä noudattaen, jota sovelletaan hyväksyttäessä alkuperäinen vuotuinen työohjelma. Hallintoneuvosto voi siirtää pääjohtajalle valtuudet tehdä vuotuiseen työohjelmaan muita kuin olennaisia muutoksia.

64 artikla

Hallintoneuvoston puheenjohtajuus

1. Hallintoneuvosto valitsee äänivaltaisten jäsentensä keskuudesta puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan. Puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja valitaan hallintoneuvoston äänivaltaisten jäsenten kahden kolmasosan enemmistöllä. Varapuheenjohtaja toimii viran puolesta puheenjohtajan sijaisena tämän estyessä hoitamasta tehtäviään.
2. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan toimikausi päättyy, kun heidän jäsenyytensä hallintoneuvostossa päättyy. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan toimikausi on neljä vuotta, jollei tästä säännöksestä muuta johdu. Sama henkilö voidaan valita tehtäväänsä kerran uudelleen.

65 artikla

Kokoukset

1. Hallintoneuvosto kokoontuu puheenjohtajansa kutsusta.
2. Viraston pääjohtaja osallistuu asioiden käsittelyyn, mutta hänellä ei ole äänioikeutta.
3. Hallintoneuvosto pitää vähintään kaksi sääntömääräistä kokousta vuodessa. Lisäksi se kokoontuu puheenjohtajan aloitteesta tai jos komissio tai vähintään kolmasosa hallintoneuvoston jäsenistä sitä pyytää.
4. Irlanti ja Yhdistynyt kuningaskunta kutsutaan osallistumaan hallintoneuvoston kokouksiin.
5. Hallintoneuvosto voi kutsua Euroopan ulkosuhdehallinnon edustajan osallistumaan kokouksiin.
6. Hallintoneuvosto voi kutsua kokouksiinsa tarkkailijoiksi myös muita henkilöitä, joiden näkemyksillä voi olla merkitystä.
7. Hallintoneuvoston jäsenillä voi olla avustajinaan neuvonantajia tai asiantuntijoita, jollei sen työjärjestyksen määräyksistä muuta johdu.
8. Virasto huolehtii hallintoneuvoston sihteeristön tehtävistä.

66 artikla

Äänestäminen

1. Hallintoneuvosto tekee päätöksensä äänivaltaisten jäsentensä ehdottomalla enemmistöllä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 61 artiklan 1 kohdan e ja g alakohdan, 64 artiklan 1 kohdan ja 68 artiklan 2 ja 4 kohdan soveltamista.
2. Kullakin jäsenellä on yksi ääni. Pääjohtajalla ei ole äänioikeutta. Jäsenen poissa ollessa hänen varajäsenellään on oikeus käyttää hänen äänioikeuttaan.
3. Työjärjestyksessä määritellään yksityiskohtaiset äänestysjärjestelyt, erityisesti edellytykset, joiden mukaan jäsen voi toimia toisen jäsenen puolesta, sekä tarvittaessa päätösvaltaisuutta koskevat vaatimukset.
4. Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen osallistuvilla valtioilla on rajoitettu äänioikeus niitä koskevien järjestelyjen mukaisesti. Jotta assosioituneet maat voisivat käyttää äänioikeuttaan, viraston on esitettävä kokouksen yksityiskohtainen esityslista, jossa esitellään ne kohdat, joita varten rajoitettu äänioikeus on myönnetty.

67 artikla

Pääjohtajan tehtävät ja toimivalta

1. Virastoa johtaa sen pääjohtaja, joka hoitaa tehtäviään täysin riippumattomasti. Pääjohtaja ei saa pyytää eikä ottaa vastaan ohjeita miltään hallitukselta eikä miltään muulta elimeltä, sanotun kuitenkin rajoittamatta komission ja hallintoneuvoston toimivaltaa.
2. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi pyytää pääjohtajaa raportoimaan tehtäviensä hoidosta, erityisesti perusoikeusstrategian täytäntöönpanosta ja seurannasta, viraston edellisen vuoden konsolidoidusta vuosikertomuksesta, seuraavan vuoden työohjelmasta ja viraston monivuotisesta ohjelmasuunnitelmasta.

3. Pääjohtajan tehtävät ja toimivalta ovat seuraavat:

- a) hän valmistelee ja panee täytäntöön viraston hallintoneuvoston vahvistamat päätökset, ohjelmat ja toimet tässä asetuksessa, sen täytäntöönpanosäännöissä tai muussa sovellettavassa lainsäädännössä asetetuissa rajoissa;
- b) hän toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, mukaan lukien sisäisten hallinnollisten ohjeiden antaminen ja tiedonantojen julkaiseminen, varmistaakseen viraston päivittäisen hallinnon ja toiminnan tämän asetuksen säännösten mukaisesti;
- c) hän laatii vuosittain ohjelma-asiakirjan ja toimittaa sen hallintoneuvostolle komissiota kuultuaan;
- d) hän laatii vuosittain konsolidoidun vuosikertomuksen viraston toiminnasta ja toimittaa sen hallintoneuvostolle;
- e) hän laatii alustavan ennakoarvion viraston tuloista ja menoista 75 artiklan mukaisesti ja huolehtii talousarvion toteuttamisesta 76 artiklan mukaisesti;
- f) hän voi siirtää toimivaltaansa muille viraston henkilöstön jäsenille, jollei 61 artiklan 1 kohdan i alakohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen annettavista säännöistä muuta johdu;
- g) hän hyväksyy korjaavia toimenpiteitä koskevan päätöksen 12 artiklan 5 kohdan mukaisesti ja muun muassa ehdottaa jäsenvaltioille yhteisten operaatioiden, nopeiden rajainterventioiden ja muiden 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen toimien käynnistämistä ja toteuttamista;
- h) hän arvioi, hyväksyy ja koordinoi jäsenvaltioiden tekemät ehdotukset yhteisistä operaatioista tai nopeista rajainterventioista 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
- i) hän varmistaa 15 ja 16 artiklassa ja 32 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen toimintasuunnitelmien täytäntöönpanon;
- j) hän arvioi pyynnön, jonka jäsenvaltio esittää saadakseen apua muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmältä, sekä jäsenvaltion tarpeet yhteistyössä muiden asiaan liittyvien unionin virastojen kanssa 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- k) hän varmistaa 18 artiklassa tarkoitetun komission päätöksen täytäntöönpanon;
- l) hän peruuttaa yhteisen operaation tai nopean rajaintervention rahoituksen tai keskeyttää tai lopettaa tällaiset operaatiot 24 artiklan mukaisesti;
- m) hän arvioi yhteisten operaatioiden ja nopeiden rajainterventioiden tuloksia 25 artiklan mukaisesti;
- n) hän määrittää kaluston vähimmäismäärän viraston tarpeiden mukaisesti, jotta voidaan erityisesti suorittaa yhteisiä operaatioita ja nopeita rajainterventioita 38 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- o) hän laatii toimintasuunnitelman sisäisten tai ulkoisten tarkastuskertomusten ja arviointien päätelmiin sekä Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksiin perustuvia jatkotoimia varten ja raportoi suunnitelman edistymisestä kahdesti vuodessa komissiolle ja säännöllisesti hallintoneuvostolle;
- p) hän suojaa unionin taloudellisia etuja soveltamalla petoksia, lahjontaa ja muuta laitonta toimintaa ehkäiseviä toimenpiteitä, toteuttamalla tehokkaita tarkastuksia ja, jos väärinkäytöksiä havaitaan, perimällä takaisin aiheettomasti maksetut määrät ja tarvittaessa määräämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia hallinnollisia tai taloudellisia seuraamuksia;

q) hän laatii viraston petostentorjuntastrategian ja esittää sen hallintoneuvostolle hyväksyttäväksi.

4. Pääjohtaja vastaa toimistaan hallintoneuvostolle.
5. Pääjohtaja on viraston laillinen edustaja.

68 artikla

Pääjohtajan ja varapääjohtajan nimittäminen

1. Komissio esittää pääjohtajan ja varapääjohtajan tehtäviin ehdokkaita luettelon perusteella, joka laaditaan sen jälkeen, kun virkaa koskeva ilmoitus on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja tarvittaessa muissa lehdissä tai internet-sivustoilla.
2. Hallintoneuvosto nimittää pääjohtajan ansioiden ja todistuksin osoitettujen erinomaisten hallinnollisten ja johtamistaitojen sekä ulkorajavalvonnan ja palauttamisten alalla korkean tason tehtävissä hankitun työkokemuksen perusteella. Hallintoneuvosto tekee päätöksensä kaikkien äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan äänten enemmistöllä.

Hallintoneuvosto voi erottaa pääjohtajan komission ehdotuksesta samaa menettelyä noudattaen.

3. Pääjohtajaa avustaa varapääjohtaja. Pääjohtajan ollessa poissa tai estynyt varapääjohtaja hoitaa hänen tehtäviään.
4. Hallintoneuvosto nimittää varapääjohtajan ansioiden ja todistuksin osoitettujen asianmukaisten hallinnollisten ja johtamistaitojen sekä ulkorajavalvonnan ja palauttamisten alalla hankitun merkityksellisen työkokemuksen perusteella komission ehdotuksesta ja pääjohtajaa kuultuaan. Hallintoneuvosto tekee päätöksensä kaikkien äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan äänten enemmistöllä.

Hallintoneuvosto voi erottaa varapääjohtajan samaa menettelyä noudattaen.

5. Pääjohtajan toimikausi on viisi vuotta. Toimikauden päättyessä komissio laatii arvion, jossa tarkastellaan pääjohtajan suoriutumista tehtävistään sekä viraston tulevia tehtäviä ja haasteita.
6. Hallintoneuvosto voi komission ehdotuksesta, jossa otetaan huomioon 5 kohdassa tarkoitettu arvio, jatkaa pääjohtajan toimikautta kerran enintään viideksi vuodeksi.
7. Varapääjohtajan toimikausi on viisi vuotta. Hallintoneuvosto voi jatkaa toimikautta kerran toiseksi enintään viiden vuoden pituiseksi kaudeksi.

69 artikla

Valvontaelin

1. Valvontaelin neuvoo pääjohtajaa seuraavissa asioissa:
 - a) suositukset, joita pääjohtaja antaa asianomaiselle jäsenvaltiolle yhteisten operaatioiden tai nopeiden rajainterventioiden käynnistämiseksi ja toteuttamiseksi 14 artiklan 4 kohdan mukaisesti;

b) päätökset, jotka pääjohtaja osoittaa jäsenvaltioille viraston 12 artiklan mukaisesti tekemän haavoittuvuusarvioinnin tulosten perusteella;

c) toimenpiteet, jotka tarvitaan välittömiä toimia ulkorajoilla edellyttävää tilannetta koskevan komission päätöksen toteuttamiseksi käytännössä, mukaan lukien päätöksen tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittava kalusto ja henkilöstö 18 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2. Valvontaelin koostuu varapääjohtajasta ja neljästä muusta viraston korkeasta virkamiehestä, jotka hallintoneuvosto nimittää, sekä yhdestä komission hallintoneuvostoon lähettämistä edustajista. Valvontaelimen puheenjohtajana toimii varapääjohtaja.
3. Valvontaelin raportoi hallintoneuvostolle.

70 artikla

Neuvoa-antava ryhmä

1. Virasto perustaa neuvoa-antavan ryhmän avustamaan pääjohtajaa ja hallintoneuvostoa perusoikeuskysymyksissä.
2. Virasto kutsuu Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston, Euroopan unionin perusoikeusviraston, Yhdistyneiden kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun ja muita asianomaisia järjestöjä osallistumaan neuvoa-antavan ryhmän työhön. Hallintoneuvosto päättää pääjohtajan ehdotuksesta neuvoa-antavan ryhmän kokoonpanosta ja työskentelytavoista sekä yksityiskohtaisista säännöistä, jotka koskevat tietojen toimittamista neuvoa-antavalle ryhmälle.
3. Neuvoa-antavaa ryhmää kuullaan perusoikeusstrategian, menettelyohjeiden ja yhteisten koulutusvaatimusten jatkokehittämisestä ja täytäntöönpanosta.
4. Neuvoa-antava ryhmä laatii vuosikertomuksen toiminnastaan. Tämä kertomus julkaistaan.
5. Neuvoa-antava ryhmä saa käytettäväkseen kaikki perusoikeuksien kunnioittamista koskevat tiedot, myös tekemällä vierailuja yhteisten operaatioiden tai nopeiden rajainterventioiden toteuttamispäikalle sovittuaan asiasta ensin vastaanottavan jäsenvaltion kanssa.

71 artikla

Perusoikeusvaltuutettu

1. Hallintoneuvosto nimittää perusoikeusvaltuutetun, jolla on oltava toimen edellyttämä pätevyys ja kokemusta perusoikeuksien alalta.
2. Perusoikeusvaltuutettu hoitaa tehtävänsä riippumattomasti, raportoi toiminnastaan suoraan hallintoneuvostolle ja tekee yhteistyötä neuvoa-antavan ryhmän kanssa. Perusoikeusvaltuutettu osallistuu perusoikeuksien valvontajärjestelmään antamalla säännöllisesti kertomuksen toiminnastaan.
3. Perusoikeusvaltuutettua on kuultava laadittaessa toimintasuunnitelmia 15 ja 16 artiklan ja 32 artiklan 4 kohdan mukaisesti, ja perusoikeusvaltuutettu saa käytettäväkseen kaikki perusoikeuksien kunnioittamista koskevat tiedot, jotka liittyvät viraston kaikkeen toimintaan.

Valitusmekanismi

1. Virasto toteuttaa yhteistyössä perusoikeusvaltuutetun kanssa tarvittavat toimenpiteet, jotta voidaan perustaa tämän artiklan mukaisesti valitusmekanismi sen seuraamiseksi ja varmistamiseksi, että perusoikeuksia noudatetaan viraston kaikissa toimissa.
2. Henkilö, johon yhteiseen operaatioon, pilottihankkeeseen, nopeaan rajaintervention tai palauttamisoperaatioon tai -intervention osallistuvan henkilöstön toimet vaikuttavat suoraan ja joka katsoo, että hänen perusoikeuksiaan on loukattu kyseisten toimien takia, tai tällaisen henkilön puolesta toimivat kolmannet osapuolet voivat tehdä virastolle valituksen kirjallisesti.
3. Käsiteltäväksi voidaan ottaa vain perustellut valitukset, joissa on kyse perusoikeuksien konkreettisista loukkauksista. Valitusmekanismeissa ei käsitellä nimettömiä, ilkeävaltaisia, perusteettomia, kiusantekomielessä tehtyjä, hypoteettisia tai epätarkkoja valituksia.
4. Perusoikeusvaltuutettu on vastuussa virastolle osoitettujen valitusten käsittelystä hyvää hallintoa koskevan oikeuden mukaisesti. Tässä tarkoituksessa perusoikeusvaltuutettu tarkastelee, voidaanko valitus ottaa tutkittavaksi, rekisteröi tutkittavaksi otettavat valitukset, toimittaa kaikki rekisteröidyt valitukset pääjohtajalle, välittää rajavartijoita koskevat valitukset heidän kotijäsenvaltiolleen ja kirjaa muistiin jatkotoimet, joita virasto tai kyseinen jäsenvaltio toteuttavat.
5. Jos rekisteröity valitus koskee viraston henkilöstöön kuuluvaa, pääjohtaja huolehtii asianmukaisista jatkotoimista, mukaan lukien mahdollisesti tarvittavista kurinpitotoimista. Pääjohtaja raportoi perusoikeusvaltuutetulle viraston valituksen johdosta tekemistä havainnoista ja toteuttamista jatkotoimista.
6. Jos rekisteröity valitus koskee vastaanottavan jäsenvaltion rajavartijaa tai ryhmien jäsentä, mukaan lukien ryhmien kansalliset jäsenet tai kansalliset asiantuntijat, kotijäsenvaltion on varmistettava asianmukaiset jatkotoimet, mukaan lukien mahdollisesti tarvittavat kurinpitotoimet tai muut kansalliseen lainsäädäntöön perustuvat toimenpiteet. Kyseinen jäsenvaltio raportoi perusoikeusvaltuutetulle valituksen johdosta tehdyistä havainnoista ja toteutetuista jatkotoimista.
7. Perusoikeusvaltuutettu raportoi pääjohtajalle ja hallintoneuvostolle viraston ja jäsenvaltioiden valitusten johdosta tekemistä havainnoista ja toteuttamista jatkotoimista.
8. Hyvää hallintoa koskevan oikeuden mukaisesti käsiteltäväksi otettavan valituksen tekijöille on ilmoitettava, että valitus on rekisteröity, että sen pohjalta on aloitettu arviointi ja että valituksen tekijälle toimitetaan vastaus mahdollisimman pian. Jos valitusta ei voida ottaa käsiteltäväksi, sen tekijälle ilmoitetaan syyt ja tarjotaan muita mahdollisuuksia epäkohdan esille tuomiseen.
9. Perusoikeusvaltuutettu laatii neuvoa-antavaa ryhmää kuultuaan vakiomuotoisen valituslomakkeen, jossa on annettava yksityiskohtaiset ja tarkat tiedot väitetystä perusoikeuksien rikkomisesta. Perusoikeusvaltuutettu toimittaa lomakkeen pääjohtajalle ja hallintoneuvostolle.

Virasto huolehtii siitä, että vakiomuotoinen valituslomake laaditaan yleisimmillä kielillä ja on saatavilla viraston verkkosivuilla ja paperiversiona kaikkien viraston

toimien yhteydessä. Perusoikeusvaltuutettu käsittelee myös sellaiset valitukset, joita ei ole esitetty vakiomuotoisella valituslomakkeella.

10. Virasto ja perusoikeusvaltuutettu käsittelevät kaikkia valitukseen sisältyviä henkilötietoja asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaisesti, ja jäsenvaltiot noudattavat henkilötietojen käsittelyssä direktiiviä 95/46/EY ja neuvoston puitepääöstä 2008/977/YOS.

Valituksen tekijä antaa valituksen esittäessään suostumuksensa siihen, että virasto ja perusoikeusvaltuutettu käsittelevät hänen henkilötietojaan asetuksen (EY) N:o 45/2001 5 artiklan d alakohdan mukaisesti.

Valitusten tekijöiden etujen turvaamiseksi valitukset on käsiteltävä luottamuksellisina, ellei valituksen tekijä luovu oikeudestaan luottamuksellisuuteen. Jos valituksen tekijä luopuu oikeudestaan luottamuksellisuuteen, hänen katsotaan antaneen suostumuksensa siihen, että perusoikeusvaltuutettu tai virasto paljastaa hänen henkilöllisyytensä valituksen kohteena olevassa asiassa.

73 artikla

Kielijärjestelyt

1. Virastoon sovelletaan asetuksessa N:o 1⁵¹ vahvistettuja säännöksiä.
2. Edellä 61 artiklan 1 kohdan d ja e alakohdassa tarkoitetut konsolidoitu vuotuinen toimintakertomus ja työohjelma laaditaan kaikilla unionin virallisilla kielillä, sanotun kuitenkin rajoittamatta SEUT-sopimuksen 342 artiklan nojalla tehtyjen päätösten soveltamista.
3. Euroopan unionin elinten käännöskeskus huolehtii viraston toiminnassa tarvittavista käännöspalveluista.

74 artikla

Avoimuus ja tiedottaminen

1. Virasto toimii asetuksen (EY) N:o 1049/2001 mukaisesti käsitellessään hakemuksia, joissa pyydetään saada tutustua sen hallussa oleviin asiakirjoihin.
2. Virasto voi tiedottaa omasta aloitteestaan toimivaltaansa kuuluvilla aloilla. Se julkistaa 61 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetun konsolidoidun vuotuisen toimintakertomuksen ja varmistaa erityisesti, että yleisölle ja kaikille asiasta kiinnostuneille annetaan pikaisesti puolueetonta, luotettavaa ja helppotajuista tietoa sen toiminnasta.
3. Hallintoneuvosto päättää 1 ja 2 kohdan soveltamista koskevista käytännön järjestelyistä.
4. Luonnollisilla ja oikeushenkilöillä on oikeus käyttää mitä tahansa unionin virallista kieltä lähettäessään kirjallisia viestejä virastolle. Luonnollisilla ja oikeushenkilöillä on oikeus saada vastaus samalla kielellä.

⁵¹ Asetus N:o 1 Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä, annettu 15 päivänä huhtikuuta 1958 (Virallinen lehti nro 17, 6.10.1958, s. 385; suomenk. erityispainos: Alue 1, Nide 1, s. 14).

5. Päätöksistä, jotka virasto on tehnyt asetuksen (EY) N:o 1049/2001 8 artiklan nojalla, voidaan tehdä kantelu Euroopan oikeusasiamiehelle tai nostaa kanne Euroopan unionin tuomioistuimessa SEUT-sopimuksen 228 ja 263 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti.

5 JAKSO

RAHOITUSTA KOSKEVAT VAATIMUKSET

75 artikla

Talousarvio

1. Viraston tulot koostuvat seuraavista eristä, tämän kuitenkin vaikuttamatta muihin tulonlähteisiin:
 - a) Euroopan unionin yleiseen talousarvioon (komissiota koskevaan pääluokkaan) otettu unionin tuki;
 - b) Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen osallistuvien maiden rahoitusosuus sellaisena kuin siitä määrätään kunkin maan rahoitusosuutta koskevissa järjestelyissä;
 - c) unionin rahoitusosuus, joka annetaan valtuutus sopimusten tai kertaluonteisten avustusten muodossa 78 artiklassa tarkoitettujen varainhoitosäännösten ja unionin politiikkoja tukeviin asianomaisiin välineisiin sovellettavien säännösten mukaisesti;
 - d) suoritetuista palveluista saadut maksut;
 - e) jäsenvaltioiden vapaaehtoinen rahallinen tuki.
2. Viraston menot käsittävät henkilöstö-, hallinto-, infrastruktuuri- ja toimintamenot.
3. Pääjohtaja laatii ja toimittaa hallintoneuvostolle luonnoksen ennakkoarvioksi viraston seuraavan varainhoitovuoden tuloista ja menoista, mihin sisältyy henkilöstötaulukko.
4. Tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.
5. Hallintoneuvosto hyväksyy pääjohtajan laatiman ennakkoarvioluonnoksen pohjalta alustavan ennakkoarvion viraston tuloista ja menoista, mihin sisältyy alustava henkilöstötaulukko, ja toimittaa ne komissiolle viimeistään 31 päivänä tammikuuta.
6. Hallintoneuvosto toimittaa viraston tuloja ja menoja koskevan lopullisen arvion, mihin sisältyy alustava henkilöstötaulukko, ja alustavan työohjelman komissiolle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta.
7. Komissio toimittaa ennakkoarvion Euroopan unionin yleistä talousarviota koskevan alustavan esityksen yhteydessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle, jäljempänä yhteisesti 'budjettivallan käyttäjä'.
8. Ennakkoarvion perusteella komissio sisällyttää arviot, jotka se katsoo henkilöstötaulukon ja yleisestä talousarviosta suoritettavan tuen määrän osalta välttämättömiksi, esitykseen Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi ja toimittaa alustavan talousarvioesityksen budjettivallan käyttäjälle SEUT-sopimuksen 313 ja 314 artiklan mukaisesti.
9. Budjettivallan käyttäjä hyväksyy virastolle annettavaa tukea koskevat määrärahat.

Budjettivallan käyttäjä vahvistaa viraston henkilöstötaulukon.

10. Hallintoneuvosto vahvistaa viraston talousarvion. Siitä tulee lopullinen, kun Euroopan unionin yleinen talousarvio on lopullisesti hyväksytty. Viraston talousarviota muutetaan tarvittaessa unionin yleisen talousarvion mukaisesti.
11. Muutokset talousarvioon tai henkilöstötaulukkoon tehdään samaa menettelyä noudattaen.
12. Kaikkiin rakennushankkeisiin, joilla on todennäköisesti huomattava vaikutus viraston talousarvioon, sovelletaan komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 1271/2013⁵² säännöksiä.
13. Hallintoneuvoston hyväksymään viraston talousarvioon sisällytetään nopeiden rajainterventioiden ja palauttamisinterventioiden rahoittamista varten operatiivinen varaus, jonka määrä on vähintään 4 prosenttia operatiivisiin toimiin tarkoitetuista määrärahoista. Varauksen olisi oltava voimassa koko vuoden.

76 artikla

Talousarvion toteuttaminen ja valvonta

1. Pääjohtaja huolehtii viraston talousarvion toteuttamisesta.
2. Viraston tilinpitäjä ilmoittaa varainhoitovuoden (vuosi n) alustavan tilinpäätöksen komission tilinpitäjälle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään 1 päivänä maaliskuuta seuraavana varainhoitovuonna (n + 1). Komission tilinpitäjä konsolidoi toimielinten ja hajautettujen elinten alustavat tilinpäätökset Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012⁵³ 147 artiklan mukaisesti.
3. Virasto toimittaa selvityksen vuoden n talousarvio- ja varainhallinnosta Euroopan parlamentille, neuvostolle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta vuonna n + 1.
4. Komission tilinpitäjä toimittaa viraston vuoden n alustavan tilinpäätöksen konsolidoituna komission tilinpäätöksen kanssa tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta vuonna n + 1.
5. Saatuaan viraston vuoden n alustavaa tilinpäätöstä koskevat huomautukset, jotka tilintarkastustuomioistuin on laatinut asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 148 artiklan mukaisesti, pääjohtaja laatii viraston lopullisen tilinpäätöksen omalla vastuullaan ja toimittaa sen hallintoneuvostolle lausuntoa varten.
6. Hallintoneuvosto antaa lausunnon viraston vuoden n lopullisesta tilinpäätöksestä.
7. Pääjohtaja toimittaa lopullisen tilinpäätöksen ja hallintoneuvoston lausunnon komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle, Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 1 päivänä heinäkuuta vuonna n + 1.
8. Vuoden n lopullinen tilinpäätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* viimeistään 15 päivänä marraskuuta vuonna n + 1.

⁵² Komission delegoitu asetukset (EU) N:o 1271/2013, annettu 30 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 208 artiklassa tarkoitettuja elimiä koskevasta varainhoidon puiteasetuksesta (EUVL L 328, 7.12.2013, s. 42).

⁵³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012).

9. Pääjohtaja toimittaa tilintarkastustuomioistuimelle vastauksen tämän huomautuksiin viimeistään 30 päivänä syyskuuta vuonna $n + 1$. Hän toimittaa sen myös hallintoneuvostolle.
10. Pääjohtaja antaa asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 165 artiklan 3 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentille tämän pyynnöstä kaikki vuotta n koskevan vastuuvapausmenettelyn moitteetonta toteuttamista varten tarvittavat tiedot.
11. Euroopan parlamentti myöntää neuvoston määräenemmistöllä antamasta suosituksesta viraston pääjohtajalle vastuuvapauden vuoden n talousarvion toteuttamisesta viimeistään 15 päivänä toukokuuta vuonna $n + 2$.

77 artikla

Petostentorjunta

1. Petosten, lahjonnan ja muiden säännönvastaisuuksien torjumiseksi sovelletaan rajoituksetta asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013 säännöksiä. Virasto liittyy 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista ja vahvistaa viipymättä sopimuksen liitteessä olevaa mallia käyttäen asianmukaiset määräykset, joita sovelletaan viraston kaikkiin työntekijöihin.
2. Tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä kaikkien virastolta unionin rahoitusta saaneiden avustuksensaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikan päällä suoritettavia tarkastuksia.
3. OLAF voi asetuksessa (EU, Euratom) N:o 883/2013⁵⁴ ja asetuksessa (EY, Euratom) N:o 2185/96⁵⁵ vahvistettujen säännösten ja menettelyjen mukaisesti tehdä tutkimuksia, mukaan luettuina paikan päällä suoritettavat tarkastukset ja todentamiset, selvittääkseen, onko viraston myöntämiin avustuksiin tai sen rahoittamiin sopimuksiin liittynyt unionin taloudellisia etuja vahingoittavia petoksia, lahjontaa tai muuta laitonta toimintaa.
4. Viraston yhteistyösopimuksiin kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa, muihin sopimuksiin, avustussopimuksiin ja avustuspäätöksiin on sisällytettävä määräyksiä, joissa nimenomaisesti annetaan tilintarkastustuomioistuimelle ja OLAFille valtuudet tehdä tällaisia tarkastuksia ja tutkimuksia niiden oman toimivallan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1, 2 ja 3 kohdan soveltamista.

78 artikla

Varainhoitosäännökset

Hallintoneuvosto hyväksyy virastoon sovellettavat varainhoitoa koskevat säännöt komissiota kuultuaan. Varainhoitosäännöt voivat poiketa delegoidusta asetuksesta (EU) N:o 1271/2013 ainoastaan, jos viraston toiminta sitä erityisesti edellyttää ja jos komissio on antanut siihen ennalta suostumuksensa.

⁵⁴ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.

⁵⁵ Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

IV LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

79 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 562/2006 33 a artiklalla perustettu komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.
3. Kun komitean lausunto on määrä hankkia kirjallista menettelyä noudattaen, tämä menettely päätetään tuloksettomana, jos komitean puheenjohtaja lausunnon antamiselle asetetussa määräajassa niin päättää tai komitean jäsenten kahden kolmasosan enemmistö sitä pyytää.
4. Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.
5. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 5 artiklan kanssa.

80 artikla

Arviointi

1. Komissio laatii arvioinnin, jossa käsitellään erityisesti viraston toiminnan vaikuttavuutta, tuloksellisuutta ja tehokkuutta ja sen työskentelymenetelmiä suhteessa sen tavoitteisiin, toimivaltaan ja tehtäviin, kolmen vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta ja sen jälkeen kolmen vuoden välein. Arvioinnissa on tarkasteltava erityisesti tarvetta muuttaa viraston valtuutusta ja tällaisten muutosten taloudellisia vaikutuksia.
Arviointiin on sisällytettävä erityinen analyysi siitä, miten perusoikeuskirjaa on noudatettu tätä asetusta sovellettaessa.
2. Komissio toimittaa arviointikertomuksen ja sitä koskevat päätelmänsä Euroopan parlamentille, neuvostolle ja hallintoneuvostolle. Arviointikertomus ja sitä koskevat päätelmät on julkaistava.
3. Komissio arvioi joka toisen arvioinnin yhteydessä viraston saavuttamia tuloksia ottaen huomioon sen tavoitteet, valtuutus ja tehtävät.

81 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan neuvoston asetus (EY) N:o 2007/2004, asetus (EY) N:o 863/2007 ja neuvoston päätös 2005/267/EY⁵⁶.
2. Viittauksia kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteen mukaisesti.

82 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Asetuksen 19 artiklan 5 kohtaa sekä 28, 29, 30 ja 31 artiklaa sovelletaan kolmen kuukauden kuluttua asetuksen voimaantulosta.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Strasbourgissa

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

⁵⁶ Neuvoston päätös 2005/267/EY, tehty 16 päivänä maaliskuuta 2005, verkkoteknologiaan perustuvan suojatun tieto- ja koordinoitiverkoston perustamisesta maahanmuuton hallinnasta vastaavia jäsenvaltioiden viranomaisia varten (EUVL L 83, 1.4.2005, s. 48).

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS – 'VIRASTOT'

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

- 1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi
- 1.2. Toimintalohkot toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointikehyksessä (ABM/ABB)
- 1.3. Ehdotuksen/aloitteen luonne
- 1.4. Tavoitteet
- 1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut
- 1.6. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto
- 1.7. Suunnitellut hallinnointitavat

2. HALLINNOINTI

- 2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt
- 2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä
- 2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

- 3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat
- 3.2. Arviodut vaikutukset menoihin
 - 3.2.1. *Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista menoihin*
 - 3.2.2. *Arviodut vaikutukset Euroopan raja- ja rannikkovartioviraston määrärahoihin*
 - 3.2.3. *Arviodut vaikutukset Euroopan raja- ja rannikkovartioviraston henkilöresursseihin*
 - 3.2.4. *Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen kanssa*
 - 3.2.5. *Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet*
- 3.3. Arviodut vaikutukset tuloihin

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan raja- ja rannikkovartiostosta ja asetuksen (EY) N:o 2007/2004, asetuksen (EY) N:o 863/2007 ja päätöksen 2005/267/EY kumoamisesta

1.2. Toimintalohko toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointikehyksessä (ABM/ABB)⁵⁷

Toimintalohko: Muuttoliike- ja sisäasiat

Toiminto: Turvallisuus ja vapauksien suojelu

1.3. Ehdotuksen/aloitteen luonne

☐ Ehdotus/aloite liittyy **uuteen toimeen**

☐ Ehdotus/aloite liittyy **uuteen toimeen, joka perustuu pilottihankkeeseen tai valmistelutoimeen**⁵⁸

☒ Ehdotus/aloite liittyy **käynnissä olevan toimen jatkamiseen**

☐ Ehdotus/aloite liittyy **toimeen, joka on suunnattu uudelleen**

1.4. Tavoitteet

1.4.1. *Komission monivuotiset strategiset tavoitteet, joiden saavuttamista ehdotus/aloite tukee*

Ehdotuksen tavoitteena Euroopan raja- ja rannikkovartioston perustaminen. Tällä pyritään varmistamaan EU:n ulkorajojen yhdenmukainen eurooppalainen valvonta. Tarkoituksena on, että muuttoliikettä hallitaan tehokkaasti ja turvallisuuden korkea taso unionissa turvataan samalla kun henkilöiden vapaa liikkuvuus unionissa taataan. Ehdotus on osa komission esittämää toimenpidekokonaisuutta, jolla pyritään varmistamaan paremmin EU:n ulkorajojen suojelu. Asiaa selostetaan samassa yhteydessä julkaistavassa komission tiedonannossa, joka koskee Euroopan raja- ja rannikkovartiostoa ja EU:n ulkorajojen tehokasta valvontaa (*"A European Border and Coast Guard and effective management of Europe's external borders"*).

Vuonna 2015 Euroopan unioni koki poikkeuksellisia paineita ulkorajoillaan, sillä arviolta 1,5 miljoonaa ihmistä ylitti rajan laittomasti tämän vuoden tammikuun ja marraskuun välisenä aikana. Euroopan unionin ulkorajan ylittäneet, eri ryhmistä koostuvat maahanmuuttajavirrat ja rajanylitystä seurannut edelleen liikkuminen on ollut suurisuuntaista, ja pelkkä ilmiön laajuus osoittaa, että tämänhetkiset unionin ja jäsenvaltioiden rakenteet eivät riitä hallitsemaan näin suurta ihmistulvaa. Kun on kyse alueesta, jolla ei ole sisäisiä rajoja, laitton maahanmuutto yhden jäsenvaltion ulkorajojen läpi vaikuttaa kaikkiin muihin Schengen-alueen jäsenvaltioihin. Rajanylitystä seurannut edelleen liikkuminen on ollut merkittävää, mikä on saanut useat jäsenvaltiot ottamaan uudelleen käyttöön rajatarkastukset sisärajoillaan. Schengenin alueen toimivuus ja yhdenmukaisuus on joutunut huomattavan paineen alaiseksi.

⁵⁷

ABM: toimintoperusteinen johtaminen; ABB: toimintoperusteinen budjetointi.

⁵⁸

Sellaisina kuin nämä on määritelty varainhoitoasetuksen 54 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa.

Koko tämänhetkisen muuttoliikekriisin ajan on ollut selvää, että sisärajaton Schengen-alue voi kestää vain, jos unionin ulkorajat turvataan ja suojataan tehokkaasti. On unionin yleinen ja yhteinen etu, että ulkorajojen valvonta on korkealaatuista ja yhdenmukaista ja täyttää unionin vaatimukset.

Tänä vuonna tapahtuneet terrori-iskut ovat lisänneet kansalaisten huolta. Vaikka rajojen avulla ei milloinkaan voida saavuttaa täydellistä turvaa, niistä on kuitenkin merkittävää apua, kun pyritään lisäämään turvallisuutta, hankkimaan tiedustelutietoa ja estämään tulevia iskuja. Tästä tehtävästä on tullut entistäkin tärkeämpi sen ilmiön takia, että yhä enemmän ulkomaalaisia taistelijoita sekaantuu terrori-iskuihin. EU:n ulkorajojen turvallisuuden parantaminen on sen vuoksi olennaisen tärkeää kansalaisten luottamuksen palauttamiseksi.

Ilman sisärajoja toimiva yhtenäinen matkustusalue on kestävä vain, jos sen ulkorajat suojataan tehokkaasti. Ketju on aina vain niin vahva kuin sen heikoin lenkki. Siksi on tarpeen ottaa ratkaiseva askel kohti ulkorajojen yhdenmukaista valvontajärjestelmää. Tämä on mahdollista vain siten, että kaikki jäsenvaltiot osallistuvat tehtävän hoitamiseen ja näin noudattavat solidaarisuuden ja vastuun periaatteita, joihin EU:n instituutiot ovat sitoutuneet ja jotka ne ovat ottaneet ohjenuorakseen muuttoliikekriisin ratkaisemisessa.

Euroopan muuttoliikeagendassa on ilmaistu tarve siirtyä ulkorajojen jaettuun hallintoon sen SEUT-sopimuksen 77 artiklassa vahvistetun tavoitteen mukaisesti, että unionissa otetaan vaiheittain käyttöön yhdenmukaista valvontajärjestelmä. Syyskuussa pitämässään unionin tilaa käsitelleessä puheessaan puheenjohtaja Juncker ilmoitti, että komissio esittäisi ennen tämän vuoden loppua kunnianhimoisia toimia, joissa olisi kyse täysin toimintakykyisen eurooppalaisen raja- ja rannikkovartioston perustamisesta. Tämä vahvistettiin myöhemmin komission vuoden 2016 työohjelmassa.

Ehdotetussa asetuksessa vahvistetaan Euroopan yhdenmukaisen rajavalvonnan yleiset periaatteet. Asetuksella perustetaan Euroopan raja- ja rannikkovartiosto samoin kuin Frontexin perustalle rakentuva **Euroopan raja- ja rannikkovartiostovirasto**. Tämän asetussuunnitelman tavoitteena on säätää EU:n ulkorajojen valvonnasta, joka olisi entistä yhdenmukaisempaa. Tähän päästään muun muassa siten, että Euroopan raja- ja rannikkovartiostovirastolle annetaan enemmän toimivaltuuksia kuin Frontexillä on tällä hetkellä ulkorajojen valvonnassa ja palauttamisasioissa. Virasto tarvitsee tässä asetussuunnitelmassa annettuja lisävaltuuksia, jotta se voi tehokkaasti toteuttaa yhdenmukaista rajavalvontaa unionin tasolla, korjata kansallisen tason rajavalvonnan puutteita ja vastata senkaltaisiin ennennäkemättömiin muuttovirtoihin, jotka ovat saapuneet Euroopan unionin ulkorajoille tänä vuonna.

Lisätoimivallan antaminen Euroopan raja- ja rannikkovartioston eurooppalaiselle tasolle on keskeistä, jotta puutteet ulkorajojen valvonnassa tai ennalta arvaamattomat muuttovirrat eivät vaarantaisi Schengen-alueen moitteetonta toimintaa. Muuttoliikekriisin mukanaan tuomiin haasteisiin ei voida vastata tyydyttävästi, jos jäsenvaltiot toimivat koordinoimattomalla tavalla. Euroopan raja- ja rannikkovartiostovirasto ja rajavalvonnasta vastaavat kansalliset viranomaiset ovat yhdessä vastuussa yhdenmukaisesta rajavalvonnasta. Yhdessä ne muodostavat **Euroopan raja- ja rannikkovartioston**. Kansalliset rannikkovartiostot osallistuvat järjestelmään hoitaessaan rajavalvontatehtäviä.

1.4.2. *Erityistavoitteet sekä soveltuva toiminto toimintoperusteisessa johtamisessa ja budjetoinnissa*

Asetusehdotuksen 7 artiklassa vahvistettujen viraston tehtävien pohjalta on määritelty seuraavat erityistavoitteet. Erityistavoitteiden jaottelussa on kuitenkin otettu huomioon Frontex-viraston vuoden 2016 työohjelmaansa varten vahvistama toimintoperusteinen johtamis- ja budjetointikehys sekä asetuksessa vahvistetut uudet tehtävät ja erät tarvittavat mukautukset⁵⁹.

Erityistavoite nro 1: ulkorajojen valvonnan tuki

- Jäsenvaltioiden välisen operatiivisen yhteistyön koordinointi ulkorajavalvonnan alalla;
- jäsenvaltioiden avustaminen tilanteissa, joissa ulkorajoilla tarvitaan lisää teknistä ja operatiivista apua, siten, että koordinoidaan ja organisoidaan yhteisiä operaatioita. Tällöin otetaan huomioon myös se, että joihinkin tilanteisiin voi liittyä humanitaarisia hätätiloja ja niissä voidaan tarvita meripelastustoimenpiteitä;
- jäsenvaltioiden avustaminen tilanteissa, joissa ulkorajoilla tarvitaan lisää teknistä ja operatiivista apua, siten, että käynnistetään nopeita rajainterventioita niiden jäsenvaltioiden ulkorajoilla, joihin kohdistuu erityisiä ja suhteettoman suuria paineita. Tällöin otetaan huomioon myös se, että joihinkin tilanteisiin voi liittyä humanitaarisia hätätiloja ja niissä voidaan tarvita meripelastustoimenpiteitä;
- Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmien, mukaan lukien nopeiden valmiusryhmien perustaminen ja hyödyntäminen yhteisissä operaatioissa ja nopeissa rajainterventioissa ja muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmäjärjestelmässä;
- Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmien ja teknisten laitteiden hyödyntäminen seulonnessa, henkilöllisyyden varmentamisessa ja sormenjälkien ottamisessa muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmäjärjestelmässä;
- tarvittavan valmiuskaluston ja tarvittavien valmiusryhmien hyödyntäminen käytännön toimissa, joita ulkorajoilla esiintyvissä hätätilanteissa on toteutettava.

Erityistavoite nro 2: jäsenvaltioiden viranomaisten rannikkovartiostotoimien tuki

- Euroopan kalastuksenvalvontaviraston ja Euroopan meriturvallisuusviraston kanssa tehtävä yhteistyö, jolla tuetaan kansallisia viranomaisia rannikkovartiostojen tehtävissä ja jossa a) tarjotaan palveluja, tietoa, kalustoa ja koulutusta ja b) koordinoidaan monialaisia operaatioita.

⁵⁹

Viraston uusien toimivaltuuksien korostamiseksi ja uusien tehtävien rahoitusvaikutusten tuomiseksi esiin selkeämmin ”palauttamisen tuki” esitetään erillisenä erityistavoitteena nro 3. Tehtävät, jotka liittyvät ”yhdistettyjen voimavarojen hallinnointiin” ja ”tutkimukseen ja kehittämiseen”, yhdistettiin erityistavoitteeksi nro 6. ”Eurosuri” ja ”tilannekuva” on yhdistetty erityistavoitteeksi nro 7, kun taas ”ulkosuhteet ja tiedottaminen” ja ”perusoikeudet” esitetään yhdessä erityistavoitteessa nro 8.

Erityistavoite nro 3: tehokkaan palauttamisen tuki

- Jäsenvaltioiden välillä tehtävän sekä asiaankuuluvien kolmansien maiden viranomaisien ja sidosryhmien kanssa tehtävän teknisen ja operatiivisen yhteistyön tukeminen ja vahvistaminen;
- palauttamisoperaatioiden koordinointi ja organisointi;
- jäsenvaltioiden avustaminen tilanteissa, joissa tarvitaan lisää teknistä ja operatiivista apua, sen velvoitteen täytäntöön panemiseksi, että laittomasti maassa oleskelevat kolmansien maiden kansalaiset palautetaan. Apua toimitetaan muun muassa koordinoimalla tai organisoimalla palauttamisoperaatioita;
- eurooppalaisen palauttamisinterventioryhmän perustaminen ja hyödyntäminen.

Erityistavoite nro 4: riskianalyysit ja haavoittuvuusarvioinnit

- Sellaisen seuranta- ja riskianalyysikeskuksen perustaminen, jolla on valmiudet seurata muuttovirtoja ja tehdä yhdennetyn rajavalvonnan kaikki puolet kattavia riskianalyysijä;
- haavoittuvuusarvioinnin tekeminen, mukaan lukien arviot siitä, millaiset valmiudet jäsenvaltioilla on selviytyä uhkista ja paineista ulkorajoillaan.

Erityistavoite nro 5: koulutus

Jäsenvaltioiden avustaminen kansallisten rajavartijoiden ja palauttamisasiantuntijoiden kouluttamisessa. Tähän sisältyy yhteisten koulutusvaatimusten määrittäminen.

Erityistavoite nro 6: yhdistettyjen voimavarojen hallinnointi sekä tutkimus ja kehittäminen

- Valmiuskaluston kokoaminen käytettäväksi yhteisissä operaatioissa, nopeissa rajainterventioissa, muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmäjärjestelmässä sekä palauttamisoperaatioissa ja -interventioissa;
- sellaisten valmiusryhmien perustaminen, jotka koostuvat pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojista ja näissä palauttamisissa avustavista saattajista ja palauttamisasiantuntijoista;
- tuki kaluston teknisten standardien kehittämiselle, erityisesti taktisen tason johtoa, valvontaa ja viestitoimintaa sekä teknistä valvontaa varten. Tällä varmistetaan yhteistoimintakyky unionin ja kansallisella tasolla;
- osallistuminen sellaisten tutkimus- ja innovointitoimien kehittämiseen ja hallinnointiin, jotka ovat merkityksellisiä ulkorajojen valvonnan kannalta. Tällaisia toimia ovat muun muassa kehittyneen valvontateknologian käyttö (kuten kauko-ohjatun ilma-aluksen käytön kokonaisjärjestelmät) ja sellaisten pilottihankkeiden kehittäminen, jotka liittyvät tämän asetuksen soveltamisalaan.

Erityistavoite nro 7: Eurosur ja tilannekuvan seuranta

- Tarvittava tuki Euroopan rajavalvontajärjestelmän kehittämiseksi ja ylläpitämiseksi ja tarvittaessa yhteisen tiedonvaihtoympäristön kehittämiseksi. Tähän tavoitteeseen kuuluu muun muassa järjestelmien yhteentoimivuuden kehittäminen. Tavoitetta toteutetaan erityisesti perustamalla Euroopan parlamentin ja neuvoston

asetuksen (EU) N:o 1052/2013 mukaiset Eurosur-puitteet sekä pitämällä yllä ja koordinoimalla niitä;

– tietojärjestelmien luominen ja ylläpito asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja neuvoston puitepäättöksen 2008/977/YOS mukaisesti siten, että tietojärjestelmien avulla kyetään nopeasti ja luotettavasti vaihtamaan tietoja ulkorajojen valvontaa koskevien riskien kehittymisestä, laittomasta maahanmuutosta ja palauttamisesta. Tämä toteutetaan läheisessä yhteistyössä komission, unionin elinten ja laitosten sekä neuvoston päätöksellä 2008/381/EY perustetun Euroopan muuttoliikeverkoston kanssa.

Erityistavoite nro 8: ulkosuhteet ja perusoikeudet

– Jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden avustaminen niiden välisessä, ulkoista rajavalvontaa ja palauttamista koskevassa operatiivisessa yhteistyössä. Tavoitteeseen kuuluu yhteyshenkilöiden lähettäminen paikalle;

– perusoikeuksien suojelun takaaminen Euroopan raja- ja rannikkovartioviraston ja jäsenvaltioiden täyttäessä asetuksessa tarkoitettuja tehtäviään unionin asiaa koskevan lainsäädännön, erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjan mukaisesti. Tavoitteeseen kuuluu mekanismin luominen sellaisten valitusten käsittelemiseksi, jotka koskevat Euroopan raja- ja rannikkovartioviraston toiminnassa mahdollisesti tapahtuneita perusoikeuksien loukkauksia.

Toiminto toimintoperusteisessa johtamisessa ja budjetoinnissa

Toiminto 18 02: solidaarisuus – ulkorajat, viisumipolitiikka ja henkilöiden vapaa liikkuvuus

1.4.3. Odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset

Selvitys siitä, miten ehdotuksella/aloitteella on tarkoitus vaikuttaa edunsaajien/kohderyhmän tilanteeseen

Tässä ehdotuksessa vahvistetaan Euroopan yhdenmukaista rajavalvontaa koskevat yleiset periaatteet, joiden tavoitteena on hallita muuttoliikettä tehokkaasti, varmistaa sisäisen turvallisuuden korkea taso Euroopan unionissa ja samalla taata henkilöiden vapaa liikkuvuus Euroopan unionissa.

Yhdenmukaistettu rajavalvonta kuuluu seuraavia toimenpiteitä: kolmansissa maissa toteutettavia toimenpiteitä, yhdessä lähialueen kolmansien maiden kanssa toteutettavia toimenpiteitä, ulkorajoilla toteutettavia rajavalvontatoimenpiteitä sekä vapaan liikkuvuuden alueen sisällä toteutettavia toimenpiteitä, mukaan lukien jäsenvaltion alueella laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttaminen.

Tässä ehdotuksessa perustetaan Euroopan raja- ja rannikkovartiosto, joka vastaa yhdenmukaista rajavalvonnasta. Ehdotuksen mukaan Euroopan raja- ja rannikkovartiostoviraston toimivaltuudet ovat Frontexin toimivaltuuksiin verrattuna suuremmat kaikissa yhdenmukaistettujen rajavalvonnan kysymyksissä. Euroopan raja- ja rannikkovartioston muodostavat Euroopan raja- ja rannikkovartiostovirasto ja rajavalvonnasta vastaavat kansalliset viranomaiset, joihin kuuluu rannikkovartiosto silloin kun se hoitaa rajavalvontatehtäviä. Euroopan raja- ja rannikkovartioston tehtävänä on toteuttaa yhdenmukaista rajavalvontaa noudattaen jaetun vastuun periaatetta. Koska kaikki kansalliset rajavartiostot – mukaan lukien rannikkovartiostot silloin kun ne hoitavat rajavalvontaan liittyviä tehtäviä – toteuttavat Euroopan yhdenmukaista rajavalvontaa, ne kuuluvat Euroopan raja- ja rannikkovartiostoon samalla kun ne ovat kansallisia raja- tai rannikkovartiostoja.

Jotta Frontexin toimivaltuuksiin tehdyt muutokset tulevat otetuiksi huomioon, viraston uudeksi nimeksi tulee Euroopan raja- ja rannikkovartiostovirasto. Euroopan raja- ja rannikkovartiostoviraston päätehtävät ovat seuraavat: virasto luo operatiivisen ja teknisen strategian yhdenmukaistettujen rajavalvonnan täytäntöönpanemiseksi unionin tasolla; se valvoo, että rajavalvonta jäsenvaltioiden ulkorajoilla on tehokasta, tekee haavoittuvuusarvioita ja varmistaa, että vajavaisuuksiin kansallisten viranomaisten ulkorajojen valvonnassa puututaan; se antaa jäsenvaltioille operatiivista ja teknistä lisäapua yhteisten operaatioiden ja nopeiden rajainterventioiden avulla sekä varmistaa käytännön toimenpiteet tilanteissa, joissa tarvitaan välittömiä toimia ulkorajoilla; se organisoii, koordinoi ja toteuttaa palauttamisoperaatioita ja -interventioita.

Euroopan raja- ja rannikkovartiostovirastolla on oltava laaja ja todellisuuspohjainen kokonaisnäkemys, jotta se voi arvioida, kykeneekö jäsenvaltio panemaan täytäntöön sovellettavan EU:n lainsäädännön ja onko jäsenvaltion rajavalvonnassa puutteita. Tällä tavoin virasto pyrkii välttämään vakavat ongelmat ulkorajoilla siinä tilanteessa, että muuttovirrat lisääntyvät. Näistä syistä tässä ehdotuksessa vahvistetaan Euroopan raja- ja rannikkovartiostoviraston asemaa verrattuna Frontexiin asemaan seuraavasti:

Perustetaan seuranta- ja riskianalyysikeskus, jolla on valmiudet seurata Euroopan unioniin suuntautuvia ja sen sisällä liikkuvia muuttovirtoja. Keskuksella on kyky tehdä riskianalyyskejä, joiden tuloksia jäsenvaltiot hyödyntävät ja jotka kattavat kaikki olennaiset yhdenmukaistettujen rajavalvonnan näkökohdat. Näitä näkökohtia ovat erityisesti seuraavat: rajatarkastukset, palauttamiset, kolmansien maiden kansalaisten laiton liikkuminen edelleen Euroopan unionin sisällä sekä rajat ylittävän

rikollisuuden estäminen, kuten laittoman maahanmuuton järjestämisen, ihmissalakuljetuksen ja terrorismin estäminen. Analyysieihin sisällytetään myös lähialueen kolmansien maiden tilanne sellaisen ennakkovaroitusmekanismin kehittämiseksi, jonka avulla voidaan analysoida EU:hun suuntautuvia muuttovirtoja.

Viraston yhteyshenkilöitä lähetetään jäsenvaltioihin, jotta virasto voi varmistaa asianmukaisen ja tehokkaan seurannan paitsi riskianalyysin, tiedonvaihdon ja Eurosurin avulla myös kenttätason läsnäolon avulla. Yhteyshenkilön tehtävänä on edistää viraston ja jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja erityisesti avustaa sellaisten tietojen keruussa, joita virasto tarvitsee haavoittuvuusarviointeihin, ja seurata jäsenvaltioiden ulkorajoillaan toteuttamia toimenpiteitä.

Viraston valvontatehtävää korostetaan ottamalla käyttöön pakolliset haavoittuvuusarviointit, joiden avulla virasto arvioi jäsenvaltioiden valmiuksia vastata haasteisiin ulkorajoillaan. Arvio kattaa myös jäsenvaltioiden kaluston, resurssit ja valmiussuunnitelmat. Euroopan raja- ja rannikkovartiostoviraston valvontaelintä kuultuaan viraston pääjohtaja määrittelee toimenpiteet, jotka asianomaisen jäsenvaltion on toteutettava, ja asettaa niiden toteuttamiselle määräajan. Pääjohtajan päätös sitoo kyseistä jäsenvaltiota, ja jos tarvittavia toimia ei toteuteta asetetussa määräajassa, asia saatetaan hallintoneuvoston käsiteltäväksi uuden ratkaisun antamista varten. Jos jäsenvaltio edelleen laiminlyö vaaditut toimet ja tilanne uhkaa vaarantaa Schengen-alueen toiminnan, komissio voi antaa täytäntöönpanopäätöksen viraston suorasta interventtiosta.

Uusia menettelytapoja luodaan sellaisia tilanteita varten, jotka edellyttävät kiireellisiä toimia. Tällaisia ovat tilanne, jossa jäsenvaltio ei ryhdy tarvittaviin korjaaviin toimenpiteisiin haavoittuvuusarvioinnin mukaisesti, tai tilanne, jossa ulkorajoilla syntyy suhteettomia muuttovirtojen aiheuttamia paineita. Näissä tilanteissa ulkorajojen valvonta muuttuu tehottomaksi siinä määrin, että tilanne uhkaa vaarantaa Schengen-alueen toiminnan. Tässä yhteydessä annetaan komission täytäntöönpanopäätös, jossa määritetään, mitä tämän asetuksen mukaisia toimenpiteitä Euroopan raja- ja rannikkovartiostoviraston on toteutettava, ja vaaditaan asianomaista jäsenvaltiota tekemään yhteistyötä viraston kanssa näiden toimenpiteiden täytäntöönpanossa. Euroopan raja- ja rannikkovartiostovirasto määrittää sen jälkeen toimet, jotka tarvitaan komission päätöksessä mainittujen toimenpiteiden toteuttamiseen käytännössä, ja puuttuu asioihin suoraan kyseisessä jäsenvaltiossa.

Virastolle annetaan seuraavat lisätehtävät: Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmien perustaminen ja niiden käyttö yhteisissä operaatioissa ja nopeissa rajainterventioissa; valmiuskaluston kokoaminen; komission avustaminen sen sovittaessa yhteen muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien toimia eniten pakolaisia vastaanottavilla alueilla (ns. hotspot-alueilla); sekä merkittävämpi asema palautuksissa, riskianalyysissä, koulutuksessa ja tutkimuksessa.

Inhimillisiä voimavaroja yhdistetään siten, että perustetaan nopea valmiusryhmä. Osallistuminen yhdistämiseen on pakollista. Valmiusryhmä koostuu pysyvästä joukosta jäsenvaltioiden rajavartijoita, jotka vastaavat vuositasolla pientä prosenttiosuutta kaikista jäsenvaltioiden rajavartijoista. Nopeasta valmiusryhmästä koottavia Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmiä olisi tarvittaessa välittömästi täydennettävä muilla Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmillä.

Virasto käyttää omaa valmiuskalustoa, johon se hankkii laitteet itse tai johon kuuluvat laitteet se omistaa yhdessä jäsenvaltion kanssa, sekä hallinnoi jäsenvaltioiden toimittamaa valmiuskalustoa, joka on koottu viraston määrittelemien

tarpeiden pohjalta. Virasto edellyttää, että valmiuskalustoa täydennetään kulkuneuvoilla ja toimintavälineillä, joita jäsenvaltiot ovat ostaneet sisäisen turvallisuuden rahaston erityistoimia varten.

Virastolla on keskeinen asema sen avustaessa komissiota muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien koordinoimisessa hotspot-alueilla. Eri ryhmistä koostuvat muuttovirrat ovat tyypillisiä näille alueille, joilla virasto yhdessä Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston, Europolin ja muiden asiaan liittyvien unionin virastojen kanssa antaa koordinoitua ja tehostettua teknistä ja operatiivista tukea jäsenvaltioiden viranomaisille.

Viraston tehtäviä palauttamisissa lisätään perustamalla viraston sisäinen palauttamistoimisto. Tämän toimiston olisi tarjottava jäsenvaltioille kaikki operatiiviset vahvistukset, joita nämä tarvitsevat kyetäkseen palauttamaan tehokkaasti alueellaan laittomasti oleskelevat kolmansien maiden kansalaiset. Virasto koordinoi ja organisoii operaatioita ja interventioita, jotka koskevat palauttamisia yhdestä tai useammasta jäsenvaltiosta. Virasto edistää oma-aloitteisesti näiden operaatioiden ja interventioiden organisointia tehostaakseen sellaisten jäsenvaltioiden palauttamisjärjestelmiä, joihin kohdistuu erityisiä paineita. Jäsenvaltiot asettavat viraston käyttöön pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojia ja saattajia ja palauttamisasiantuntijoita, jotka muodostavat valmiusryhmän. Näistä valmiusryhmistä muodostetaan eurooppalaisia palauttamisinterventioryhmiä, joita käytetään jäsenvaltioissa.

Virasto osallistuu sellaisten tutkimus- ja innovointitoimien kehittämiseen ja hallinnointiin, jotka ovat merkityksellisiä ulkorajojen valvonnan kannalta. Tällaisia toimia ovat muun muassa kehittyneen valvontateknologian käyttö (kuten kauko-ohjatun ilma-aluksen käytön kokonaisjärjestelmät) ja sellaisten pilottihankkeiden kehittäminen, jotka liittyvät tämän asetuksen soveltamisalaan.

Eurooppalaista yhteistyötä rannikkovartioston alalla tehostetaan siten, että Euroopan raja- ja rannikkovartiostovirasto, Euroopan kalastuksenvalvontavirasto ja Euroopan meriturvallisuusvirasto kehittävät monialaista yhteistyötään. Tällä parannetaan näiden virastojen välistä synergiaa. Yhteistyötä tehostamalla pyritään tarjoamaan rannikkovartiostojen tehtäviä hoitaville kansallisille viranomaisille tehokkaampaa ja taloudellisempaa monialaista palvelua.

Yhteistyötä kolmansien maiden kanssa lisätään koordinoimalla jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välistä, rajavalvontaa koskevaa operationaalista yhteistyötä, mukaan lukien yhteisiä operaatioita. Yhteistyötä lisätään lähettämällä yhteyshenkilöitä kolmansiin maihin samoin kuin tekemällä kolmansien maiden viranomaisten kanssa yhteistyötä palauttamista koskevissa kysymyksissä, joihin kuuluu muun muassa matkustusasiakirjojen hankkiminen.

Viraston toimivaltuuksia käsitellä henkilötietoja lisätään siten, että henkilötietojen käsittely on sallittua myös, kun organisoidaan tai koordinoidaan yhteisiä operaatioita, pilottihankkeita, nopeita rajainterventioita sekä palauttamisoperaatioita ja -interventioita. Henkilötietojen käsittely on sallittua myös muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmäjärjestelmässä, samoin kuin tiedonvaihdossa jäsenvaltioiden, Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston, Europolin, Eurojustin tai muiden unionin virastojen kanssa.

Taataan perusoikeuksien suojele perustamalla mekanismi sellaisten valitusten käsittelemiseksi, jotka koskevat Euroopan raja- ja rannikkovartiostoviraston

toiminnassa mahdollisesti tapahtuneita perusoikeuksien loukkauksia. Valitusmekanismi on hallinnollinen menettely, koska virasto ei voi itse toimittaa tutkimusta väitteestä, jonka mukaan Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmien jäsenet olisivat rikkoneet perusoikeuksia.

1.4.4. Tulos- ja vaikutusindikaattorit

Selvitys siitä, millaisin indikaattorein ehdotuksen/aloitteen toteuttamista seurataan

- Viraston koordinoimien, ulkorajoja koskevien yhteisten operaatioiden, nopeiden interventioden ja pilottihankkeiden määrä, kesto ja tuloksellisuus;
- pysäytettyjen laittomien maahantulijoiden määrä rajatyypeittäin (ilma-, meri- ja maaraja);
- viraston operatiivisista varauksista rahoitettujen nopeiden interventioden määrä;
- rajavartioiden menettelyohjeiden tehokas täytäntöönpano;
- Euroopan kalastuksenvalvontaviraston ja Euroopan meriturvallisuusviraston virastolle ilmoittamien tapahtumien ja niiden virastolle tarjoamien tuotteiden ja jatkuvien palvelujen lukumäärä. Näiden avulla rajavartiostojen ja rannikkovartiostojen tehtäviä hoitavien kansallisten viranomaisten merellinen tilannekuva kohentuu;
- rannikkovartiostojen tehtävien tukemiseksi yhteistyössä Euroopan kalastuksenvalvontaviraston ja Euroopan meriturvallisuusviraston kanssa tehtyjen monialaisten operaatioiden määrä;
- viraston koordinoimien palauttamisoperaatioiden määrä;
- viraston organisoimissa ja toteuttamissa operaatioissa ja interventioissa palautettujen henkilöiden määrä;
- palauttamisoperaatioita koskevien menettelyohjeiden tehokas täytäntöönpano;
- viraston riskianalyysiraporttien määrä ja toimittamistiheys;
- räätelöityjen riskianalyysiraporttien laatu ja vaikuttavuus;
- viraston vuoden aikana laatimien haavoittuvuusarviointien määrä;
- koulutusmoduulien ja koulutettavien määrä;
- järjestettyjen kurssien määrä;
- rajavartioiden Erasmus-tyyppisten vaihtojen määrä;
- viraston valmiusryhmään rekisteröityjen kalustoasiantuntijoiden määrä;
- viraston itselleen ostaman tai vuokraaman kaluston määrä;
- tehokas resurssi- ja henkilöstöhallinto ja tulosten mittaaminen Frontexin tilannekeskuksen kautta;
- Eurosurin viestintäverkon, rajan läheisen alueen yhteisen tiedustelutilannekuvan ja Euroopan tilannekuvan välityksellä miltei reaaliajassa vaihdetun tiedon ja tiedustelutiedon määrä ja laatu;
- tietojen koostaminen yhdistettynä teknisiin valmiuksiin, joilla voidaan havaita ja jäljittää rajanylityksiä, samoin kuin monialainen tiedonvaihto muiden toimijoiden kanssa toimittamalla käytettäväksi yleinen EU-tason valvontalaitesovellus sekä tuottamalla ympäristötietoutta (Eurosurin koostamispalvelut);
- viraston palvelukäyttäjien asiakastyytyväisyys;
- kolmansiin maihin lähetettyjen yhteyshenkilöiden määrä;
- jäsenvaltioihin lähetettyjen yhteyshenkilöiden määrä;

Seuraavilla horisontaalisilla indikaattoreilla on vaikutusta viraston hallintoon yleisesti:

- Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmien muodostaminen ja niiden asianmukainen toiminta;
- valmiuskaluston hallinto ja kaluston täysimääräisyys;
- kolmansien maiden kanssa noudatettavien yhteistyöjärjestelyjen määrittäminen ja priorisointi ja järjestelyjen vaikutukset siten, että järjestelyt ovat kaikilta osin sopusoinnussa EU:n ulkopolitiikan kanssa;
- joustavuus pantaessa täytäntöön hallintoneuvoston, muiden sidosryhmien ja riippumattomien arvioijien suosituksia. [...]

1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.5.1. Tarpeet, joihin ehdotuksella/aloitteella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä

Lyhyellä aikavälillä Euroopan raja- ja rannikkovartiostoviraston odotetaan jatkavan Frontexin keskeisiä toimintoja, jotka liittyvät ulkorajojen valvontaan ja palauttamisiin. Frontex-viraston vuosien 2015 ja 2016 talousarvioita on lisätty vuonna 2015, jotta virasto kykenisi puuttumaan muuttoliiketekriisiin. Erityisesti yhteisten Poseidon- ja Triton-operaatioiden rahoitus on kolminkertaistettu, viraston jäsenvaltioille palauttamisasioissa antamaa apua on lisätty ja hotspot-järjestelykeskusten toteuttamiseen on osoitettu tarvittavat varat. Komission vuodelle 2016 ehdottama lopullinen EU:n avustus on **238 686 000 euroa**.

On tarpeen, että virasto jatkaa työtään ulkorajojen valvonnassa samalla intensiteetillä kuin ennenkin. Tähän työhön kuuluu muun muassa viraston säännöllisesti toistuva ja tärkeä osallistuminen etsintä- ja pelastustehtäviin ja palauttamisiin. Asetuksessa ehdotetuilla uusilla tehtävillä parannetaan viraston valmiuksia tukea jäsenvaltioita näillä intervention osa-alueilla. Tässä yhteydessä on olennaisen tärkeää, että vuoden 2016 avustustasoa pidetään tulevaisuudessa – vuodesta 2017 alkaen – perustana Euroopan raja- ja rannikkovartiostoviraston vuotuisille talousarvioille, jotta virasto:

- jatkaa laajennettuja yhteisoperaatioita merellä, erityisesti Triton- ja Poseidon-operaatioita. Yhteisoperaatioiden kalustoa lisätään ja toiminta-aluetta laajennetaan, ja näin lisätään viraston toimivallan mukaisia mahdollisuuksia etsintään ja pelastamiseen;
- jatkaa osallistumistaan muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmiin hotspot-alueilla, joissa virasto ja muut alan virastot tekevät kenttätöitä yhdessä etulinjan jäsenvaltioiden kanssa. Virasto tukee näitä jäsenvaltioita seulonnassa, rekisteröinnissä ja sormenjälkien ottamisessa sekä osallistuu erityisen aktiivisesti palauttamisoperaatioihin ja salakuljetusverkostojen hajottamiseen;
- lisää osallistumistaan palauttamisiin tukemalla jäsenvaltioita palauttamisoperaatioissa ja muissa asiaankuuluvissa toimissa uusien toimivaltuuksiensa rajoissa. Voidakseen lisätä tukeaan jäsenvaltioille virasto perustaa erityisen palauttamistoimiston ja näin muun muassa helpottaa, organisoii ja rahoittaa palautusoperaatioita;
- lisää yhteistyötään muiden sisäasioiden alalla toimivien virastojen, erityisesti Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston, Europolin ja tietotekniikkavirasto eu-LISAn kanssa;
- edelleen vahvistaa merkittävää asemaansa siirtolaisten salakuljetuksen torjumiseen liittyvissä kysymyksissä ylipäänsä sekä lisää osallistumistaan siirtolaisten salakuljetuksen torjumiseksi tehdyn EU:n toimintasuunnitelman täytäntöönpanoon.

Tällä ehdotuksella parannetaan merkittävästi viraston kykyä vastata tehokkaasti nykyisiin ja tuleviin uhkiin ulkorajoilla. Virasto tukee tällöin proaktiivisesti jäsenvaltioiden tarpeellisia toimia, varsinkin tilanteissa, joissa ulkorajoilla syntyy erityisiä ja suhteettomia paineita.

Tämän asetuksen myötä viraston rakenne, valmiudet ja tehtävät vahvistuvat keskipitkällä aikavälillä. Jotta virasto pystyy hoitamaan uudet tehtävänsä asianmukaisesti, sen EU-avustukseen vuodelle 2017 on sisällytettävä lisämääräraha sen määrän lisäksi, joka on suunniteltu vuoden 2016 avustukseksi. Lisärahoituksella on tehtävä mahdolliseksi erityisesti se, että virasto:

- muodostaa operatiivisen varauksen, jonka avulla nopeat rajainterventiot ja palauttamisten tuki-interventiot voidaan toteuttaa. Rahoituksellisen operatiivisen varauksen olisi oltava vähintään 4 prosenttia operatiiviseen toimintaan varatuista määrärahoista, ja sitä olisi pidettävä yllä läpi koko vuoden. Vähintään **10 000 000 euroa** olisi lisättävä viraston avustukseen sen varmistamiseksi, että näitä interventioita voidaan käynnistää asetuksen mukaisessa aikataulussa;

- hankkii, ylläpitää ja vuokraa omaa kalustoa. Tältä osin **10 000 000 euroa** olisi lisättävä EU:n avustukseen, jotta virasto ensiksikin pystyy rahoittamaan pienen ja keskisuuren operatiivisen kaluston oston (eli Eurodac-laitteet). Viraston omalla kalustolla olisi täydennettävä jäsenvaltioiden valmiuskalustoa, erityisesti kulkuneuvoja ja toimintavälineitä, joita jäsenvaltiot ovat ostaneet sisäisen turvallisuuden rahaston erityistoimia varten;

- hoitaa uudet tehtävänsä, joissa virasto yhteistyössä Euroopan kalastuksenvalvontaviraston ja Euroopan meriturvallisuusviraston kanssa tukee rannikkovartiostojen toimintaa. Vuonna 2016 toteutetaan tähän aiheeseen liittyvä pilottihanke, jonka avulla selkiytetään yhteistyön yksityiskohdat. Tarvitaan kuitenkin **5 000 000 euroa**, jotta virasto voi koordinoida Euroopan kalastuksenvalvontaviraston ja Euroopan meriturvallisuusviraston kanssa tehokkaasti toimia, joilla nämä virastot tarjoavat yhdessä rannikkovartiostojen tehtäviin liittyviä palveluja, tietoa, kalustoa ja koulutusta, ja jotta merirajoilla toteutettavia yhteisiä operaatioita voidaan laajentaa monialaisiksi siten, että ne kattavat muitakin rannikkovartiostojen tehtäviä;

- vahvistaa yhteistyötään kolmansien maiden kanssa. Tähän sisältyy muun muassa viraston operatiivinen toiminta lähialueen maiden kanssa, teknisen avun hankkeet ja palauttamisia koskeva yhteistyö, mukaan lukien matkustusasiakirjojen hankkiminen. Tältä osin **5 000 000 euroa** olisi lisättävä viraston talousarvioon vuosittain. Tämän summan avulla virasto voi tehdä proaktiivista yhteistyötä kolmansien maiden kanssa. Tällä ei kuitenkaan rajoiteta viraston unionilta saamaa rahoitusta, jota myönnetään unionin ulkosuhteita tukevista instrumenteista annettujen säännösten mukaan;

- lisää yhteyshenkilöitään kolmansissa maissa. Jotta 10 uutta yhteyshenkilöä voidaan palkata, viraston talousarvioon olisi henkilöstökustannusten lisäksi sisällytettävä vuosittain **1 000 000 euron** lisämääräraha, jolla katetaan toimistotiloihin, viestintään sekä logistiseen ja tekniseen tukeen liittyvät kulut. Vuonna 2017 olisi lisäksi varauduttava **1 000 000 euron** asettautumiskustannuksiin;

- perustaa valitusmekanismin ja yhtenäistää perusoikeuksiin liittyviä muita toimia. Tätä varten talousarvioon olisi vuosittain lisättävä **500 000 euroa**.

On katsottu, että uusien tehtäviensä hoitamiseksi virasto tarvitsee rahoituksen lisäksi 602 uutta työntekijää. Lukuun sisältyy 329 henkilöstötaulukon sisältyvää virkaa/toimintaa ja 273

ulkopuolisen henkilöstön tointa. Henkilöresurssien täsmällinen tarve on määritelty 3.2.3 kohdassa.

Lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä viraston toiminta edistää Euroopan muuttoliikeagendan ja Euroopan turvallisuusagendan tavoitteiden toteutumista.

1.5.2. *EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo*

Tällä ehdotuksella pyritään varmistamaan EU:n ulkorajojen yhdenmukainen eurooppalainen valvonta. Tarkoituksena on, että muuttoliikettä ohjataan tehokkaasti ja turvallisuuden korkea taso unionissa turvataan ja samalla taataan henkilöiden vapaa liikkuvuus unionissa. Kun on kyse alueesta, jolla ei ole sisäisiä rajoja, laitton maahanmuutto yhden jäsenvaltion ulkorajojen läpi vaikuttaa kaikkiin muihin Schengen-alueen jäsenvaltioihin. Ilman sisärajoja toimiva alue voi olla kestävä vain, jos sen ulkorajoja turvataan ja suojataan tehokkaasti.

Unionin ulkorajojen valvonta on yhteinen etu, ja se on toteutettava korkeatasoisten ja yhdenmukaisten unionin vaatimusten mukaisesti. Jäsenvaltiot eivät voi saavuttaa tämän ehdotuksen tavoitteita riittävällä tavalla, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla. Näistä syistä se, että unioni ryhtyy asiassa toimenpiteisiin, on Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaista.

1.5.3. *Vastaavista toimista saadut kokemukset*

EU:n rajaturvallisuusvirasto Frontex perustettiin vuonna 2004, ja se aloitti toimintansa vuonna 2005. Haagin ohjelman mukaisesti komissio antoi 13. helmikuuta 2008 tiedonannon Frontexin arvioinnista ja jatkokehityksestä (KOM(2008) 67 lopullinen).

Tiedonannossa annettiin lyhyen ja keskipitkän aikavälin suosituksia ja esitettiin ajatuksia viraston tulevasta kehityksestä pitemmällä aikavälillä. Pidemmän aikavälin näkymissä korostettiin Frontexin ratkaisevaa asemaa Euroopan unionin yhdenmukaisen rajavalvontajärjestelmän kehittämisessä.

Päätelmissään komissio suositteli eräitä parannuksia viraston toimivaltuuksiensa mukaiseen toimintaan. Suositusten mukaan viraston toimivaltuuksia olisi myöskin tarkistettava keskipitkällä aikavälillä.

Sen lisäksi että komissio antoi mainitun Frontexin arviointia ja jatkokehitystä koskevan kertomuksensa, vuonna 2008 tehtiin riippumaton arviointi. Frontexin hallintoneuvosto tilasi tämän arvioinnin Frontex-asetuksen 33 artiklan mukaisesti. Arvioinnissa esitettiin uusia näkökohtia ja tosiseikkoja viraston toimintatavoista. Siinä annettiin myös joukko suosituksia hallintoneuvostolle.

Viraston toimivaltuuksia muutettiin tältä pohjalta vuonna 2011, jotta virasto kykenisi vastaamaan uusiin haasteisiin.

Sen jälkeen kun Eurooppa-neuvosto oli antanut vuoden 2015 aikana selkeää poliittista ohjausta siitä, millainen Frontexin aseman tulisi olla kasvavien muuttovirtapaineiden hoitamisessa, ja sen jälkeen kun Frontexissa oli tehty ulkoinen arviointi vuosien 2014 ja 2015 aikana, oli todettava, että vaikka vuonna 2011 tehdyillä muutoksilla olikin saatu parannuksia aikaan, viraston toimivaltuuksia oli edelleen tarkistettava. Nyt tehty asetusehdotus on laadittu tämän mukaisesti.

Komissio on tätä ehdotusta laatiessaan tukeutunut keskusteluihin, jotka koskevat rajavalvontaa ja muuttoliikekriisin ratkaisemiseen tarvittavia toimenpiteitä ja joita on säännöllisesti käyty Eurooppa-neuvostossa, ministerineuvostossa ja Euroopan parlamentissa. Rajavalvonnan

tulevaisuudesta ja erityisesti Frontexin lujittamisesta keskusteltiin hiljattain ministerineuvoston kokouksessa 8. lokakuuta 2015. Eurooppa-neuvosto piti tämän jälkeen 15. lokakuuta 2015 kokouksen, jossa esitettyjen suuntaviivojen mukaan Euroopan unionin ulkorajojen vahvistamiseksi on työskenneltävä esimerkiksi toteuttamalla toimia yhdenmukaisen ulkorajojen valvontajärjestelmän perustamiseksi ja lisäämällä Frontexin valtuuksia.

Frontex aloitti tehtävänsä 1. toukokuuta 2005, ja sen jälkeen sidosryhmien kanssa on käyty jatkuvasti keskusteluja Euroopan ja jäsenvaltioiden tasolla. Erityisesti keskusteluja on käyty Frontexin raportoidessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Virasto raportoi toiminnastaan jatkuvasti hallintoneuvoston kokouksissa sekä vuoden mittaan laadittavien erilaisten kertomusten avulla. Se on myös vaihtanut säännöllisesti tietoja unionin muiden virastojen kanssa, erityisesti Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston, Euroopan unionin perusoikeusviraston, Europolin sekä Euroopan oikeusasiamiehen kanssa. Lisäksi on järjestetty useita keskustelutilaisuuksia kansalaisyhteiskunnan ja tiedemaailman edustajien kanssa.

Komissio käynnisti vuonna 2014 tutkimuksen Euroopan rajavartiointijärjestelmän toteutettavuudesta unionin ulkorajojen valvomiseksi. Tutkimuksen tulokset on otettu huomioon ehdotusta valmisteltaessa.

Komissio on varmistanut, että se ottaa kaikkien asianmukaisten sidosryhmien näkemykset huomioon tarkastelemalla huolellisesti Frontexin ulkoisen arvioinnin tuloksia. Ulkoinen arviointi perustui asetuksen (EU) N:o 2007/2004 33 artiklaan. Se toteutettiin heinäkuun 2014 ja kesäkuun 2015 välisenä aikana, ja tarkastelun kohteena oli jakso heinäkuusta 2008 heinäkuuhun 2014. Frontexin hallintoneuvosto keskusteli loppuraportista 10. syyskuuta 2015 ja antoi suosituksia Frontexin perustamisasetuksen mahdollisista muutoksista. Tässä ehdotuksessa otetaan huomioon suurin osa suosituksista, jotka hallintoneuvosto antoi päätöksessään 28. lokakuuta 2015.

Komissio on ottanut huomioon myös Euroopan parlamentin mietinnön Euroopan oikeusasiamiehen erityiskertomuksesta, joka on annettu oikeusasiamiehen oma-aloitteisessa tutkinnassa OI/5/2012/BEH-MHZ ja jonka aiheena oli Frontexin toiminta viraston valitusmenettelyn kehittämiseksi.

Frontexin ja Euroopan kalastuksenvalvontaviraston ja Euroopan meriturvallisuusviraston yhteistyö on saanut alkunsa Euroopan rajavalvontajärjestelmän (Eurosur) yhteydessä. Yhteistyö kuitenkin rajoittuu rajavalvontaan. Tätä yhteistyötä voidaan nyt laajentaa rajavalvonnasta kaikkiin rannikkovartiostojen tehtäviin. Tässä yhteydessä huomioidaan myös monialaisten valvontatehtävien testaaminen tietyissä Frontexin koordinoimissa yhteisissä operaatioissa (kuten Indalossa).

1.5.4. Yhteensopivuus ja mahdollinen synergia muiden kyseeseen tulevien välineiden kanssa

Tällä asetusluonnoksella vastataan Euroopan parlamentin ja Eurooppa-neuvoston kehotuksiin, jotka koskevat Euroopan unionin ulkorajojen tehokasta valvontaa. Eurooppa-neuvosto esitti lokakuussa 2015 selkeät suuntaviivat, joiden mukaan Euroopan unionin ulkorajoja on vahvistettava, nimittäin toimimalla yhdenmukaisen ulkorajojen valvontajärjestelmän perustamiseksi ja lisäämällä Frontexin valtuuksia eurooppalaisen raja- ja merivartiostojärjestelmän kehittämistä koskevien keskustelujen yhteydessä. Vahvistamistoimiin kuuluu muun muassa nopeiden rajainterventioryhmien käyttöönotto, jos Schengen-arviointien tai riskianalyysin perusteella osoitetaan tarve toteuttaa päättäväisiä ja ripeitä toimia yhteistyössä asianomaisen jäsenvaltion kanssa. Eurooppa-neuvosto katsoi myös, että Frontexin valtuuksia palauttamisen alalla olisi laajennettava antamalla sille oikeus

järjestää omasta aloitteestaan yhteisiä palauttamisoperaatioita ja sen roolia olisi vahvistettava matkustusasiakirjojen hankinnassa palautettaville henkilöille.

Komissio ehdotti Euroopan muuttoliikeagendassa, että jäsenvaltiot ja Euroopan unioni jakaisivat vastuun ulkorajojen valvonnasta. Euroopan muuttoliikeagendassa ehdotettiin tältä pohjalta muutoksia Frontexin oikeusperustaan sen roolin ja valmiuksien vahvistamiseksi. Komission toteutettaviksi ehdotettuja toimia olivat myös Euroopan raja- ja rannikkovartioston perustaminen, Euroopan raja- ja rannikkovartiostoviraston keskeinen rooli palauttamisten järjestämisessä ja koordinoinnissa, virastojen välinen yhteistyö, viraston ja jäsenvaltioiden kaluston parempi hallinta ja uuden hotspot-järjestelykeskuksiin perustuvan lähestymistavan käyttöönotto.

Komissio edistää tällä asetusluonnoksella tehokkaampaa ja luotettavampaa rajavalvontaa, jonka vastuullisuuden ja solidaarisuuden se nostaa kokonaan uudelle tasolle. Euroopan unioni on viime vuosien aikana luonut politiikan, jonka avulla jäsenvaltiot voivat rakentaa lujat ulkorajat ja pitää niitä yllä. Koska yhdenmetyllä rajavalvonnalla ei kuitenkaan ole strategista toteutusta unionin tasolla, täytäntöönpanossa on edelleen eroja jäsenvaltioiden välillä. Kuten komissio on todennut Euroopan maahanmuuttoagendassa, tämän vuoksi on tarpeen saada aikaan rajavalvontaa koskevat unionin standardit, jotta kaikki unionin ulkorajavalvonnan näkökohdat tulisivat katetuiksi.

Tämä ehdotus perustuu aiemmalle rajavalvontapolitiikalle, johon myös Frontex kuuluu, mutta laadullisesti taso muuttuu. Frontex perustettiin neuvoston asetuksella (EY) N:o 2007/2004. Sitä on muutettu asetuksella (EY) N:o 863/2007, jossa otettiin käyttöön nopeat rajainterventoryhmät, ja asetuksella (EU) N:o 1168/2011, jolla tuotiin esiin Frontexin vastuu perusoikeuksien suojelussa. Tässä ehdotuksessa laajennetaan merkittävästi viraston kykyä vastata nykyisiin tai tuleviin uhkiin ulkorajoilla lujittamalla jäsenvaltioiden asianmukaisia toimia ulkorajoilla proaktiivisesti ja arvioimalla ja koordinoimalla niitä.

Ehdotuksella täydennetään olemassa olevaa lainsäädäntöä seuraamalla samanlaista lähestymistapaa kuin Euroopan rajavalvontajärjestelmän Eurosurin kohdalla. Siihen kuuluu yhteistyöhengen vaaliminen, tiedonvaihto ja työn koordinointi jäsenvaltioiden ja Euroopan raja- ja rannikkovartiostoviraston sekä kansallisten viranomaisen ja unionin virastojen välillä siten, että sitoumukset ovat konkreettisia ja sitovia. Perustana on myös Frontexin koordinoiman operatiivisen yhteistyön puitteissa suoritettavaa ulkoisten merirajojen valvontaa koskevista säännöistä annettu asetus (EU) N:o 656/2014. Ehdotuksessa myös kehitetään ja lujitetaan nopeita rajainterventioita.

Ehdotuksella ja erityisesti siihen sisältyvällä haavoittuvuusarvioinnilla täydennetään asetuksella (EU) N:o 1053/2013 käyttöön otettua Schengenin arviointimekanismia, joka on tarkoitettu jäsenvaltioiden keskinäisen luottamuksen ylläpitoon. Schengenin arviointimekanismiin kuuluu tekninen ja oikeudellinen arviointi, jonka tarkoituksena on todentaa, että Schengenin säännöstöä sovelletaan oikein ja että sisärajavalvonnan lakkauttamiseen tarvittavat olosuhteet ovat olemassa. Jos Schengen-arvioinnista käy ilmi, että ulkorajalla on vakavia puutteita, komissio voi suositella Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmien käyttämistä tai strategisten suunnitelmien esittämistä virastolle sen lausunnon saamiseksi. Tällä ehdotuksella ei ole vaikutusta toimenpiteisiin, joita voidaan hyväksyä Schengenin rajasäännösten 19 a ja 26 artiklan nojalla.

Haavoittuvuusarvioinnissa keskitytään ennaltaehkäisyyn, jotta voidaan välttää kriisitilanne. Siinä arvioidaan jäsenvaltion operatiiviset valmiudet ulkorajoilla. Tätä varten tarkastellaan teknisiä välineitä, valmiuksia, resursseja ja valmiussuunnitelmia. Arvioinnin suorittaa virasto.

Sen valvontaelin neuvoa pääjohtajaa, joka päättää tarpeellisista toimenpiteistä. Jos jäsenvaltio ei noudata pääjohtajan päätöstä ja Schengen-alueen toiminta vaarantuu, komissio voi antaa täytäntöönpanopäätöksen, joka edellyttää viraston suoraa puuttumista tilanteeseen paikalla.

Tämä ehdotus rakentuu kyseisille olemassa oleville politiikkasäännöksille, joita kehitetään edelleen ja joiden yhtymäkohdassa on Euroopan raja- ja rannikkovartiosto. Näin perustetaan yhdenmukainen, unionin tasoinen ulkorajojen valvontajärjestelmä, jota tarkoitetaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 77 artiklan 2 kohdan d alakohdassa.

Tämä ehdotus liittyy läheisesti muihin unionin politiikkoihin ja täydentää niitä. Näitä ovat seuraavat:

- a) Euroopan yhteinen turvapaikkajärjestelmä, jonka osana perustetaan muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmiä eniten tulijoita vastaanottaville alueille ja joka liittyy läheisesti kansainvälisen suojelun tarpeessa selkeästi olevien henkilöiden siirtämiseen;
- b) sisäinen turvallisuus Euroopan turvallisuusagendan mukaisesti. Komissio toteaa, että rajaturvallisuutta koskevat yhteiset, tiukat normit on katsottu olennaisiksi rajat ylittävän rikollisuuden ja terrorismin torjunnassa. Tällä ehdotuksella edistetään korkean sisäisen turvallisuuden tason saavuttamista, sillä virasto voi käyttää rajat ylittävää rikollisuutta ja terrorismia koskevia seikkoja riskianalyysissään ja käsitellä sellaisten henkilöiden henkilötietoja, joiden epäillään osallistuneen terroritekoihin; ehdotuksessa myös säädetään, että virasto tekee yhteistyötä muiden unionin virastojen ja kansainvälisten organisaatioiden kanssa terrorismin torjunnan alalla. Asetusluonnoksen mukaan jäsenvaltioilla on velvollisuus sallia, että Euroopan raja- ja rannikkovartioston ryhmillä on pääsy kansallisiin ja eurooppalaisiin tietokantoihin;
- c) meriturvallisuus ja -valvonta, jota varten aloitetaan rannikkovartiostojen tehtäviä koskeva eurooppalainen yhteistyö Euroopan raja- ja rannikkovartiostoviraston, Euroopan kalastuksenvalvontaviraston ja Euroopan meriturvallisuusviraston välillä;
- d) unionin ulkosuhdepolitiikka, sillä Euroopan raja- ja rannikkovartiostoviraston olisi helpotettava ja edistettävä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välistä operatiivista yhteistyötä esimerkiksi koordinoimalla tätä yhteistyötä ulkorajavalvonnan alalla ja lähettämällä kolmansiin maihin yhteyshenkilöitä sekä tekemällä kolmansien maiden viranomaisten kanssa yhteistyötä palauttamisasiossa, esimerkiksi matkustusasiakirjojen hankkimisessa.

1.6. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto

☐ Ehdotuksen/aloitteen mukaisen toiminnan **kesto on rajattu**

– ☐ Ehdotuksen/aloitteen mukainen toiminta alkaa [PP/KK]VVVV ja päättyy [PP/KK]VVVV

– ☐ Rahoitusvaikutukset alkavat vuonna VVVV ja päättyvät vuonna VVVV

☒ Ehdotuksen/aloitteen mukaisen toiminnan **kestoa ei ole rajattu**

– Käynnistysvaihe alkaa vuonna 2017,

– minkä jälkeen siirytään toteutukseen täydessä laajuudessa.

1.7. Suunnitellut hallinnointitavat

☐ **Suora hallinnointi**, jonka komissio toteuttaa käyttämällä

– ☐ toimeenpanovirastoja

☐ **hallinnointi yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa**

☒ **Välillinen hallinnointi**, jossa talousarvion täytäntöönpanotehtäviä on siirretty:

☐ kansainvälisille järjestöille ja niiden erityisjärjestöille (tarkennettava)

☐ Euroopan investointipankille tai Euroopan investointirahastolle

☒ 208 ja 209 artiklassa tarkoitetuille elimille

☐ julkisoikeudellisille yhteisöille

☐ sellaisille julkisen palvelun tehtäviä hoitaville yksityisoikeudellisille elimille, jotka antavat riittävät rahoitustakuut

☐ sellaisille jäsenvaltion yksityisoikeuden mukaisille elimille, joille on annettu tehtäväksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden täytäntöönpano ja jotka antavat riittävät rahoitustakuut

☐ henkilöille, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa SEU-sopimuksen V osaston mukaisia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan erityistoimia ja jotka nimetään asiaa koskevassa perussäädöksessä

Huomautukset

[...]

[...]

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

Ilmoitetaan sovellettavat aikavälit ja edellytykset.

Virastolta vaaditaan säännöllistä seuranta- ja raportointia. Viraston hallintoneuvoston on jokaisena vuonna hyväksyttävä viraston edellisen vuoden toimintaa koskeva konsolidoitu toimintakertomus ja toimitettava se Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään heinäkuun 1 päivänä. Kertomus julkistetaan. Komissio laatii kolmen vuoden välein arvioinnin, jossa käsitellään erityisesti viraston toiminnan vaikuttavuutta ja tehokkuutta ja sen työskentelymenetelmiä suhteessa sen tavoitteisiin, toimivaltuuksiin ja tehtäviin. Arviointi tehdään komission suuntaviivoissa esitettyjen arviointiperusteiden mukaisesti. Arvioinnissa on tarkastettava erityisesti tarvetta muuttaa viraston toimivaltuuksia ja tällaisten muutosten taloudellisia vaikutuksia.

Joka toisen arvioinnin yhteydessä arvioidaan myös viraston saavuttamat tulokset silmällä pitäen sen tavoitteita, toimivaltuuksia ja tehtäviä. Jos komissio katsoo arvioinnin perusteella, että Euroopan raja- ja rannikkovartiostoon toiminnan jatkaminen ei ole enää perusteltua ottaen huomioon sille asetetut tavoitteet, toimivaltuudet ja tehtävät, se voi ehdottaa tämän asetuksen muuttamista tai kumoamista.

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä

2.2.1. Todetut riskit

Suuri muuttopaine Euroopan unionin ulkorajoilla edellyttää, että luodaan Euroopan raja- ja rannikkovartiosto, joka koostuu jäsenvaltioiden viranomaisista ja Euroopan raja- ja rannikkovartiostosta. On myös tarpeen laajentaa Euroopan raja- ja rannikkovartiostoon toimivaltuuksia verrattuna nykyisen Frontexin toimivaltuuksiin.

Viraston henkilöstöä ja taloudellisia resursseja on vahvistettava, jotta virasto selviytyy asetusehdotuksessa esitetystä lisätehtävistä ja -vaatimuksista.

2.2.2. Valvontamenetelmät

Viraston tilit toimitetaan tilintarkastustuomioistuimen tarkastettaviksi, ja niihin sovelletaan vastuuvapausmenettelyä. Komission sisäisen tarkastuksen toimiala tekee tarkastuksia yhteistyössä viraston sisäisen tarkastajan kanssa.

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

Ilmoitetaan käytössä olevat ja suunnitellut torjunta- ja suojatoimenpiteet.

Viraston toimenpiteet

Pääjohtaja huolehtii viraston talousarvion täytäntöönpanosta. Hän antaa komissiolle, hallintoneuvostolle ja tilintarkastustuomioistuimelle vuosittain yksityiskohtaisen tilinpäätöksen, joka sisältää edellisen varainhoitovuoden kaikki tulot ja menot. Lisäksi komission sisäisen tarkastuksen toimiala tukee virastoa sen varainhoidossa siten, että se tarkastaa viraston riskejä, valvoo toiminnan sääntöjenmukaisuutta antamalla riippumattoman lausuntonsa viraston hallinto- ja valvontajärjestelmän laadusta ja antaa suosituksia, joiden tarkoituksena on parantaa toiminnan tehokkuutta ja vaikuttavuutta ja varmistaa viraston voimavarojen taloudellinen käyttö.

Virasto hyväksyy varainhoitoa koskevat sääntönsä komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 1271/2013 mukaisesti saatuaan komission ja tilintarkastustuomioistuimen suostumuksen. Virasto luo sisäisen valvonnan järjestelmän, joka vastaa komission rakennemuutoksensa yhteydessä luomaa järjestelmää.

Yhteistyö Euroopan petostentorjuntaviraston kanssa

Komission henkilöstösääntöjen alainen henkilöstö tekee yhteistyötä Euroopan petostentorjuntaviraston kanssa petosten torjumiseksi.

Tilintarkastustuomioistuimen toimenpiteet

Tilintarkastustuomioistuin tarkastaa tilit perustamissopimuksen 248 artiklan mukaisesti ja julkaisee viraston toimintaa koskevan vuosikertomuksen.

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat

- Talousarviossa jo olevat budjettikohdat

Monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä

Monivuotisen rahoituskehityksen otsake	Budjettikohta	Menolaji	Rahoitusosuudet			
	Numero [Otsake 3]	JM/ EI-JM ⁶⁰ .	EFTA- mailta ⁶¹	ehdokasmailta ⁶²	kolmansilta mailta	varainhoitoasetuksen 21 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettut rahoitusosuudet
3	18 03 02 – Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtiva virasto – FRONTEX	JM/ EI-JM.	KYLLÄ*	EI	EI	EI

- * Frontex saa rahoitusosuuksia Schengenin sopimukseen liittyneistä maista (CH, IS, LI, NO)
- Uudet perustettaviksi esitetyt budjettikohdat
- Ei ole tarpeen perustaa uutta budjettikohtaa, mutta budjettikohdan 18 03 02 nimi olisi muutettava asianmukaiseksi

Monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä

Monivuotisen rahoituskehityksen otsake	Budjettikohta	Meno- laji	Rahoitusosuudet			
	Numero[Otsake.....]	JM/ EI-JM	EFTA- mailta	ehdokas- mailta	kolmansilta mailta	Varainhoito- asetuksen 21 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettut rahoitusosuudet
[...]	[XX.YY.YY.YY] [...]	[...]	KYLLÄ/ EI	KYLLÄ/ EI	KYLLÄ/ EI	KYLLÄ/ EI

⁶⁰ JM = jaksotetut määrärahat; EI-JM = jaksottamattomat määrärahat.

⁶¹ EFTA: Euroopan vapaakauppaliitto.

⁶² Ehdokasmaat ja soveltuvien osien Länsi-Balkanin mahdolliset ehdokasmaat.

3.2. Arvioidut vaikutukset menoihin

3.2.1. Yhteenvedo arvioiduista vaikutuksista menoihin

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Monivuotisen rahoituskehityksen otsake	3	Turvallisuus ja kansalaisuus
---	---	------------------------------

[Elin]: Euroopan raja- ja rannikkovartiovirasto			Vuosi 2017 ⁶³	Vuosi 2018	Vuosi 2019	Vuosi 2020	YHTEENSÄ
Osasto 1:	Sitoumukset	1					
	Maksut	2					
Osasto 2:	Sitoumukset	1 a					
	Maksut	2 a					
Osasto 3:	Sitoumukset	3 a					
	Maksut	3 b					
YHTEENSÄ Euroopan raja- ja rannikkovartioviraston määrärahat	Sitoumukset	= 1 + 1 a + 3 a	281,267	298,286	310,289	322,227	1 212,069
	Maksut	= 2 + 2 a + 3 b	281,267	298,286	310,289	322,227	1 212,069

⁶³ Vuosi N on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi.

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake	5	”Hallintomenot”
---	----------	------------------------

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		Vuosi 2017	Vuosi 2018	Vuosi 2019	Vuosi 2020	YHTEENSÄ
Muuttoliike- ja sisäasioiden pääosasto						
• Henkilöresurssit		0,528	0,528	0,528	0,528	2,112
• Muut hallintomenot		0,030	0,030	0,030	0,030	0,120
YHTEENSÄ muuttoliike- ja sisäasioiden pääosasto	Määrärahat	0,558	0,558	0,558	0,558	2,232

YHTEENSÄ määrärahat monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeessa 5	(Sitoumukset yhteensä = maksut yhteensä)	0,558	0,558	0,558	0,558	2,232
--	---	-------	-------	-------	-------	--------------

milj. euroa (kolmen tai neljän desimaalin tarkkuudella)

		Vuosi 2017	Vuosi 2018	Vuosi 2019	Vuosi 2020	YHTEENSÄ
YHTEENSÄ määrärahat monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeessa 1–5	Sitoumukset	281,2675	298,2865	310,2895	322,2275	1 212,071
	Maksut	281,2675	298,2865	310,2895	322,2275	1 212,071

3.2.2. Arvioidut vaikutukset Euroopan raja- ja rannikkovartioviraston määrärahoihin

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä toimintamäärärahoja
- ☒ Ehdotus/aloite edellyttää toimintamäärärahoja⁶⁴, seuraavasti:

Maksusitoumusmäärärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tavoitteet ja tuotokset ↓		Vuosi 2017		Vuosi 2018		Vuosi 2019		Vuosi 2020		YHTEENSÄ	
	Keskimäär. kustannuk- set	Määrä	Kustannus	Määrä	Kustannus	Määrä	Kustannus	Määrä	Kustannus	Kokonaismäärä	Kustannukset yhteensä
ERITYISTAVOITE NRO 1 ”Ulkorajojen valvonnan tuki”											
Yhteisten merirajaoperaatioiden määrä	23,304	5	115,262	5	116,340	5	117,075	5	117,405	20	466,083
Yhteisten maarajaoperaatioiden määrä	3,656	5	17,053	5	17,890	5	18,777	5	19,407	20	73,126
Yhteisten ilmarajaoperaatioiden määrä	1,032	5	4,472	5	4,970	5	5,432	5	5,762	20	20,635
Operatiivinen varaus nopeita interventioita varten	10,000	1	10,000	1	10,000	1	10,000	1	10,000	4	40,000
Välisumma erityistavoite nro 1			146,787		149,200		151,284		152,574		599,844
ERITYISTAVOITE NRO 2 ”Rannikkovartiostotoimien tuki”											
Koordinaatio Euroopan kalastuksenvalvontaviraston ja Euroopan meriturvallisuusviraston kanssa rannikkovartiostojen tehtäviin liittyvien palvelujen, tietojen, kaluston ja koulutuksen tarjoamiseksi yhdessä	3,126	1	1,556	1	2,547	1	3,608	1	4,794	4	12,505
Sellaisten yhteisten merirajaoperaatioiden määrä, jotka on laajennettu monialaisiksi ja kattavat myös muita rannikkovartiostotoimia	1,055	5	4,249	5	4,933	5	5,698	5	6,226	20	21,106

64

Vaikka taulukkomalli koskeekin toimintamäärärahoja, vaikuttaa siltä, että jos virastojen osalta halutaan esittää operatiivisen toiminnan vaikutukset kattavasti, on asianmukaisempaa ottaa huomioon paitsi toimintamäärärahat (osasto 3) myös vastaavat hallintomenot (osasto 1 ja 2), jotka jaetaan erityistavoitteiden kesken suhteellisesti toimintoperusteisten johtamis- ja budjetointisuunnitelmien mukaisesti. Lukuihin sisältyvät sekä EU:n avustus että Schengeniin liittyneiden maiden rahoitusosuudet.

Välisumma erityistavoite nro 2			5,805		7,480		9,306		11,020		33,611
ERITYISTAVOITE NRO 3 ”Palauttaminen”											
Yhteisten operaatioiden määrä (organisoidut/koordinoit)	0,414	195	75,248	195	78,851	195	82,152	195	86,898	780	323,151
Välisumma erityistavoite nro 3			75,248		78,851		82,152		86,898		323,151
ERITYISTAVOITE NRO 4 ”Riskianalyysit ja haavoittuvuusarvioinnit”											
Laadittujen riskianalyysien/haavoittuvuusarviointien lukumäärä	0,191	60	9,133	60	11,081	60	12,215	60	13,349	240	45,777
Välisumma erityistavoite nro 4			9,133		11,081		12,215		13,349		45,777
ERITYISTAVOITE NRO 5 ”Koulutus”											
Järjestettyjen koulutusten määrä	0,039	200	7,555	200	7,555	200	7,851	200	8,373	800	31,334
Välisumma erityistavoite nro 5			7,555		7,555		7,851		8,373		31,334
ERITYISTAVOITE NRO 6 ”Yhdistettyjen voimavarojen hallinnointi ja tutkimus ja kehittäminen”											
Yhdistettyjen resurssien hallinnointi	6,151	1	4,072	1	5,910	1	7,014	1	7,606	4	24,604
Ostetun ja vuokratun oman kaluston lukumäärä (pieni ja keskisuuri kalusto)	0,112	100	10,688	100	11,376	100	11,376	100	11,376	400	44,816
Tutkimus ja kehittäminen, mukaan lukien lisääntyneet valmiudet hallinnoida tutkimushankkeita	3,541	1	3,062	1	3,524	1	3,788	1	3,788	4	14,162
Välisumma erityistavoite nro 6			17,823		20,811		22,179		22,771		83,582
ERITYISTAVOITE NRO 7 ”EUROSUR ja tilannekuva”											
Eurosurin toiminta	16,164	1	15,137	1	15,815	1	16,555	1	17,147	4	64,655
Viraston tilannekeskuksen toiminta (toimii kaikkina päivinä ympäri	3,036	1	0,858	1	2,376	1	3,696	1	5,214	4	12,144

vuorokauden)											
Tilannekuvien toimittaminen	4,655	1	4,655	1	4,655	1	4,655	1	4,655	4	18,619
Väli summa erityistavoite nro 7			20,650		22,846		24,906		27,016		95,418
ERITYISTAVOITE NRO 8 ”Ulkosuhteet ja perusoikeudet”											
Ulkosuhteet ja tiedottaminen	4,666	1	4,437	1	4,690	1	4,768	1	4,768	4	18,662
Kolmansien maiden kanssa tehtävän yhteistyön tiivistäminen, mukaan lukien mahdolliset yhteiset operaatiot naapurimaiden kanssa, teknisen avun hankkeet ja yhteistyö palauttamisissa	6,090	1	5,370	1	5,857	1	6,270	1	6,862	4	24,359
Yhteyshenkilöiden määrä kolmansissa maissa (henkilöstökustannukset + operatiiviset kustannukset)	0,281	10	2,835	10	2,748	10	2,826	10	2,826	40	11,235
Yhteyshenkilöiden lukumäärä jäsenvaltioissa ja muissa Shengen-sopimukseen liittyneissä maissa	0,503	30	2,155	30	4,310	30	4,310	30	4,310	30	15,085
Perusoikeudet, mukaan lukien valitusmekanismi	1,844	1	1,423	1	1,897	1	2,029	1	2,029	4	7,377
Väli summa erityistavoite nro 8			16,220		19,502		20,203		20,795		76,719
KUSTANNUKSET YHTEENSÄ			299,220		317,325		330,095		342,795		1 289,435

3.2.3. Arvioidut vaikutukset Euroopan raja- ja rannikkovartioston henkilöresursseihin

3.2.3.1. Yhteenvedo

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä hallintomäärärahoja.
- ☒ Ehdotus/aloite edellyttää hallintomäärärahoja seuraavasti:

Henkilöresurssit	2016	2017	2018	2019	2020
COM(2013) 519:n mukainen lähtötilanne	149	146	145	145	145
Vuoden 2016 talousarviomenettelyssä tehdyt tarkistukset (oikaisukirjelmä 2/2016)	60	60	60	60	60
Muuttoliikekriisiin liittyvät lisävirat/-toimet (Triton, Poseidon) vuoden 2016 talousarvioesityksessä	16	16	16	16	16
Tarkistettu lähtötilanne	225	222	221	221	221
Pyydetty lisävirat/-toimet		130	197	263	329
Henkilöstötaulukkaan sisältyvät virat/toimet (lukumäärä)	225	352	418	484	550
– joista AD-palkkaluokassa	157	262	311	377	443
– joista AST-palkkaluokassa	68	90	107	107	107
Ulkopuolinen henkilöstö (kokoaikaiseksi muutettuna)	177	288	342	396	450
– joista sopimussuhteisia toimihenkilöitä	91	147	174	202	230
– joista kansallisia asiantuntijoita	86	141	168	194	220
Henkilöstö yhteensä	402	640	760	880	1000

Henkilöstömenot		2017	2018	2019	2020	2017–2020
Henkilöstötaulukkaan sisältyvät virat/toimet		38,082	50,820	59,532	68,244	216,678
– joista AD-palkkaluokassa		27,654	37,818	45,408	54,120	165,000
– joista AST-palkkaluokassa		10,428	13,002	14,124	14,124	51,678
Ulkopuolinen henkilöstö		17,183	23,286	27,278	31,266	99,013
– joista sopimussuhteisia toimihenkilöitä		8,330	11,235	13,160	15,120	47,845
– joista kansallisia asiantuntijoita		8,853	12,051	14,118	16,146	51,168
Henkilöstömenot yhteensä		55,265	74,106	86,810	99,510	315,691

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Ehdotuksessa sovelletaan henkilöstöuudistuksessa määriteltyä 5 prosentin henkilöstövähennystä vuosille 2013–2017. Siten henkilöstötaulukon viroista vähennetään asteittain 1 prosentti vuonna 2017. Vuosia 2013–2016 koskee vastaava vähennys.

Vuoden 2015 aikana viraston vuoden 2016 henkilöstötaulukkoon lisättiin 76 uutta virkaa, jotta virasto voisi puuttua muuttoliikekriisiin mahdollisimman tehokkaasti. Kyetäkseen hoitamaan asetuksessa sille annetut uudet tehtävät virasto kuitenkin tarvitsee vuoteen 2020 mennessä 329 uutta virkaa sekä 273 ulkopuolisen henkilöstön uutta tointa. Erityisesti tarvitaan lisävirkoja seuraavasti:

- 117 väliaikaisen toimihenkilön virkaa (107 AD- ja 10 AST-virkaa) palauttamistoimiston tehtäviin ja hallinnoimaan viraston kasvanutta palauttamistoimien määrää. Näissä luvuissa on mukana tarvittava määrä palauttamisia koordinoivaa henkilöstöä ja ilma-alusten vuokraamista hoitavaa henkilöstöä;
- 29 väliaikaisen toimihenkilön virkaa (27 AD- ja 2 AST-virkaa) sen varmistamiseksi, että rajoilla on tarvittava määrä henkilöstöä, joka koordinoi yhteisiä operaatioita, nopeita interventioita ja hotspot-järjestelykeskuksia;
- 29 väliaikaisen toimihenkilön virkaa (27 AD- ja 2 AST-virkaa), joiden avulla perustetaan seuranta- ja riskianalyysikeskus samoin kuin vahvistetaan viraston valmiuksia tehdä haavoittuvuusarvioita ja huolehtia tarvittavista jatkotoimista;
- 6 väliaikaisen toimihenkilön virkaa (3 AD- ja 3 AST-virkaa) perusoikeusvaltuutetun toiminnan tukemiseksi hänen työmääränsä lisääntyneenä palauttamisen seurannan ja uuden valitusmekanismin vuoksi;
- 7 väliaikaisen toimihenkilön virkaa (4 AD- ja 3 AST-virkaa), jotta virasto kykenee osallistumaan aktiivisesti sellaisen tutkimus- ja innovointitoiminnan hallinnointiin, joka liittyy ulkorajojen valvontaan. Tällöin on kyse muun muassa kehittyneen valvontateknologian käytöstä (kuten kauko-ohjatun ilma-aluksen käytön kokonaisjärjestelmät);
- 46 väliaikaisen toimihenkilön virkaa (41 AD- ja 5 AST-virkaa) sen mahdollistamiseksi, että viraston tilannekeskus toimii kaikkina päivinä ympäri vuorokauden ja tuottaa reaaliaikaista, muuttovirtoja koskevaa seurantatietoa ja raportointia, myös viikonloppuina ja yleisinä vapaapäivinä;
- 10 väliaikaisen toimihenkilön virkaa (9 AD- ja 1 AST-virkaa), joiden avulla virasto kykenee lähettämään yhteyshenkilöitä toimintansa kannalta merkittäviin kolmansiin maihin ja lujittamaan entisestään yhteistyötä kaikkein merkittävimpien kolmansien maiden kanssa;
- 30 väliaikaisen toimihenkilön virkaa (30 AD-virkaa), jotta virasto voi lähettää yhteyshenkilöitä jäsenvaltioihin;
- 33 väliaikaisen toimihenkilön virkaa (31 AD- ja 2 AST-virkaa) sen mahdollistamiseksi, että virasto suoriutuu rannikkovartiostojen tehtäviin liittyvistä uusista velvollisuuksistaan, joissa se koordinoi monialaisia valvontatehtäviä ja tuottaa tietopalveluja ja koulutusta;
- 10 väliaikaisen toimihenkilön virkaa (5 AD- ja 5 AST-virkaa), jotta virasto voi hallinnoida tehokkaasti jo olemassa olevia valmiusryhmiä (Euroopan rajavartioryhmiä) ja valmiuskalustoja sekä luoda uusia valmiusryhmiä (3 palauttamiseen liittyvää valmiusryhmää);
- 6 väliaikaisen toimihenkilön virkaa (3 AD- ja 3 AST-virkaa), joiden avulla tuetaan viraston oman kaluston hankintaa ja vuokrausta ja varmistetaan oman kaluston huolto;

- 6 väliaikaisen toimihenkilön virkaa (3 AD- ja 3 AST-virkaa), joiden avulla vahvistetaan viraston valmiuksia hallinnoida kasvanutta talousarviotaan ja suoriutua uusista tehtävistään moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti.

Ehdotetaan henkilöstön lisäämistä vähitellen siten, että henkilöstön kokonaismäärä on 550 vuonna 2020.

Henkilöresurssit	2016	2017	2018	2019	2020
COM(2013) 519:n mukainen lähtötilanne	149	146	145	145	145
Vuoden 2016 talousarviomenettelyssä tehdyt tarkistukset (oikaisukirjelmä 2/2016)	60	60	60	60	60
Muuttoliikekriisiin liittyvät lisävirat (Triton, Poseidon) vuoden 2016 talousarvioesityksessä	16	16	16	16	16
Tarkistettu lähtötilanne	225	222	221	221	221
Pyydettyt lisävirat		130	197	263	329
Henkilöstötaulukkaan sisältyvät virat/toimet (lukumäärä)	225	352	418	484	550
– joista AD-palkkaluokassa	157	262	311	377	443
– joista AST-palkkaluokassa	68	90	107	107	107
Ulkopuolinen henkilöstö (kokoaikaiseksi muutettuna)	177	288	342	396	450
– joista sopimussuhteisia toimihenkilöitä	91	147	174	202	230
– joista kansallisia asiantuntijoita	86	141	168	194	220
Henkilöstö yhteensä	402	640	760	880	1000

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Henkilöstömenot		2017	2018	2019	2020	2017–2020
Henkilöstötaulukkaan sisältyvät virat/toimet		38,082	50,820	59,532	68,244	216,678
– joista AD-palkkaluokassa		27,654	37,818	45,408	54,120	165,000
– joista AST-palkkaluokassa		10,428	13,002	14,124	14,124	51,678
Ulkopuolinen henkilöstö		17,183	23,286	27,278	31,266	99,013
– joista sopimussuhteisia toimihenkilöitä		8,330	11,235	13,160	15,120	47,845

– joista kansallisia asiantuntijoita		8,853	12,051	14,118	16,146	51,168
Henkilöstömenot yhteensä		55,265	74,106	86,810	99,510	315,691

Ehdotuksessa sovelletaan henkilöstöuudistuksessa määriteltyä 5 prosentin henkilöstövähennystä vuosille 2013–2017. Siten henkilöstötaulukon viroista vähennetään asteittain 1 prosentti vuonna 2017. Vuosia 2013–2016 koskee vastaava vähennys.

Vuoden 2015 aikana viraston vuoden 2016 henkilöstötaulukkoon lisättiin 76 uutta virkaa, jotta virasto voisi puuttua muuttoliikekriisiin mahdollisimman tehokkaasti. Kyetäkseen hoitamaan asetuksessa sille annetut uudet tehtävät virasto kuitenkin tarvitsee vuoteen 2020 mennessä 329 uutta virkaa henkilöstötaulukkoonsa (väliaikaisen toimihenkilön virkoja). Erityisesti tarvitaan lisävirkoja seuraavasti:

- 117 väliaikaisen toimihenkilön virkaa (107 AD- ja 10 AST-virkaa) palauttamistoimiston tehtäviin ja hallinnoimaan viraston kasvanutta palauttamistoimien määrää. Näissä luvuissa on mukana tarpeellinen määrä palauttamisia koordinoivaa henkilöstöä ja ilma-alusten vuokraamista hoitavaa henkilöstöä;
- 29 väliaikaisen toimihenkilön virkaa (27 AD- ja 2 AST-virkaa) sen varmistamiseksi, että rajoilla on tarvittava määrä henkilöstöä, joka koordinoi yhteisiä operaatioita, nopeita interventioita ja hotspot-järjestelykeskuksia;
- 29 väliaikaisen toimihenkilön virkaa (27 AD- ja 2 AST-virkaa), joiden avulla perustetaan seuranta- ja riskianalyysikeskus samoin kuin vahvistetaan viraston valmiuksia tehdä haavoittuvuusarvioita ja huolehtia tarvittavista jatkotoimista;
- 6 väliaikaisen toimihenkilön virkaa (3 AD- ja 3 AST-virkaa) perusoikeusvaltuutetun toiminnan tukemiseksi hänen työmääränsä lisääntyneenä palauttamisen seurannan ja uuden valitusmekanismin vuoksi;
- 7 väliaikaisen toimihenkilön virkaa (4 AD- ja 3 AST-virkaa), jotta virasto pystyy osallistumaan aktiivisesti sellaisen tutkimus- ja innovointitoiminnan hallintaan, joka liittyy ulkorajojen valvontaan. Tällöin on kyse muun muassa kehittyneen valvontateknologian käytöstä (kuten kauko-ohjatun ilma-aluksen käytön kokonaisjärjestelmät);
- 46 väliaikaisen toimihenkilön virkaa (41 AD- ja 5 AST-virkaa) sen mahdollistamiseksi, että viraston tilannekeskus toimii kaikkina päivinä ympäri vuorokauden ja tuottaa reaaliaikaista, muuttovirtoja koskevaa seurantatietoa ja raportointia, myös viikonloppuina ja yleisinä vapaapäivinä;
- 10 väliaikaisen toimihenkilön virkaa (9 AD- ja 1 AST-virkaa), joiden avulla virasto kykenee lähettämään yhteyshenkilöitä toimintansa kannalta merkittäviin kolmansien maihin ja lujittamaan entisestään yhteistyötä kaikkein merkittävimpien kolmansien maiden kanssa;
- 30 väliaikaisen toimihenkilön virkaa (30 AD), jotta virasto voi lähettää yhteyshenkilöitä jäsenvaltioihin;
- 33 väliaikaisen toimihenkilön virkaa (31 AD- ja 2 AST-virkaa) sen mahdollistamiseksi, että virasto suoriutuu rannikkovartiostojen tehtäviin liittyvistä uusista velvollisuuksistaan, joissa se koordinoi monialaisia valvontatehtäviä ja tuottaa tietopalveluja ja koulutusta;

- 10 väliaikaisen toimihenkilön virkaa (5 AD- ja 5 AST-virkaa), jotta virasto voi hallinnoida tehokkaasti jo olemassa olevia valmiusryhmiä (Euroopan rajavartioryhmiä) ja valmiuskalustoja sekä luoda uusia valmiusryhmiä (3 palauttamiseen liittyvää valmiusryhmää).
- 6 väliaikaisen toimihenkilön virkaa (3 AD- ja 3 AST-virkaa), joiden avulla tuetaan viraston oman kaluston hankintaa ja vuokrausta ja varmistetaan oman kaluston huolto.
- 6 väliaikaisen toimihenkilön virkaa (1 AD- ja 5 AST-virkaa), joiden avulla vahvistetaan viraston valmiuksia hallinnoida kasvanutta talousarviotaan ja suoriutua uusista tehtävistään moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti.

Ehdotetaan henkilöstön lisäämistä vähitellen siten, että henkilöstön kokonaismäärä on 550 vuonna 2020.

Jotta virasto voi hoitaa asetuksessa sille annetut uudet tehtävät, se tarvitsee lisäksi **273 uutta ulkopuolisen henkilöstön jäsentä (sopimussuhteisia toimihenkilöitä ja kansallisia asiantuntijoita)**, jotka saadaan vähitellen palkattua vuoteen 2020 mennessä siten, että ulkopuolisen henkilöstön kokonaismäärä on 450 vuoteen 2020 mennessä.

Viraston **henkilöstön määrä kaikki ura-alueet mukaan lukien (väliaikaiset toimihenkilöt, sopimussuhteiset toimihenkilöt ja kansalliset asiantuntijat) olisi siten 1000 työntekijää** vuoteen 2020 mennessä.

3.2.3.2. Henkilöresurssien arvioitu tarve vastuullisessa pääosastossa

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä henkilöresursseja.
- ☒ Ehdotus/aloite edellyttää henkilöresursseja seuraavasti:

arvio kokonaislukuina (tai enintään yhden desimaalin tarkkuudella)

	2017	2018	2019	2020	Ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat (ks. kohta 1.6)		
• Henkilöstötaulukkaan sisältyvät virat/toimet (virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt)							
XX 01 01 01 (päätoimipaikka ja komission edustustot EU:ssa)	4	4	4	4			
XX 01 01 02 (edustustot EU:n ulkopuolella)							
XX 01 05 01 (epäsuora tutkimustoiminta)							
10 01 05 01 (suora tutkimustoiminta)							
• Ulkopuolinen henkilöstö (kokoaikaiseksi muutettuna)⁶⁵							
XX 01 02 01 (kokonaismäärärahoista katettavat sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)							
XX 01 02 02 (sopimussuhteiset ja paikalliset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat, vuokrahenkilöstö ja nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa)							
XX 01 04 yy ⁶⁶							
– päätoimipaikka ⁶⁷							

⁶⁵ Ulkopuolista henkilöstöä ovat sopimussuhteiset toimihenkilöt, paikalliset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat, vuokrahenkilöstö ja nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa.

⁶⁶ Toimintamäärärahoista katettavan ulkopuolisen henkilöstön enimmäismäärä (entiset BA-budjettikohdat).

⁶⁷ Etenkin rakennerahastot, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto ja Euroopan kalatalousrahasto.

	– edustustoissa							
XX 01 05 02 (epäsuora tutkimustoiminta: sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)								
10 01 05 02 (suora tutkimustoiminta: sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)								
Muu budjettikohta (mikä?)								
YHTEENSÄ								

XX viittaa kyseessä olevaan toimintalohkoon eli talousarvion osastoon.

Henkilöresurssien tarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetulla pääosaston henkilöstöllä ja/tai pääosastossa toteutettujen henkilöstön uudelleenjärjestelyjen tuloksena saadulla henkilöstöllä sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka tointa hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

Kuvaus henkilöstön tehtävistä:

Virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt	Edustaa komissiota viraston hallintoneuvostossa. Laatia komission lausunto vuotuisesta työohjelmasta ja valvoa sen täytäntöönpanoa. Valvoa viraston talousarvion valmistelua ja seurata talousarvion toteuttamista. Avustaa virastoa sen toiminnan kehittämisessä EU:n toimintalinjojen mukaisesti, muun muassa osallistumalla asiantuntijakokouksiin.
Ulkopuolinen henkilöstö	

Kokoaikaiseksi muunnetun henkilöstön kustannusten laskentamenetelmä olisi kuvattava liitteessä V olevassa 3 kohdassa.

3.2.4. Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen kanssa

- ☒ Ehdotus/aloite on nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen mukainen, mutta sen täytäntöönpanossa voidaan tarvita monivuotista rahoituskehystä koskevassa asetuksessa määriteltyjen erityisvälineiden käyttöä.
- ☐ Ehdotus/aloite edellyttää monivuotisen rahoituskehyksen asianomaisen otsakkeen rahoitussuunnitelman muuttamista.

Selvitys rahoitussuunnitelmaan tarvittavista muutoksista, mainittava myös kyseeseen tulevat budjettikohdat ja määrät.

Viraston vuosien 2015 ja 2016 talousarvioita on lisätty vuonna 2015 huomattavasti, jotta virasto kykenisi puuttumaan muuttoliikekriisiin. Erityisesti yhteisten Poseidon- ja Triton-operaatioiden rahoitus on kolminkertaistettu, viraston jäsenvaltioille palauttamisasioiden antamaa apua on lisätty ja hotspot-järjestelykeskusten toteuttamiseen on osoitettu tarvittavat varat. Komission vuodelle 2016 ehdottama lopullinen EU:n avustus on 238 686 000 euroa.

Koska viraston on tarpeen jatkaa ulkorajojen valvontatyötä samalla teholla kuin nyt – myös etsintä- ja pelastustyön ja palauttamisasioiden aloilla – on välttämätöntä, että tulevaisuudessa Euroopan raja- ja rannikkovartioviraston vuosibudjetin perustana säilytetään vuoden 2016 avustuksen taso.

Lisäksi viraston uusien tehtävien hoito edellyttää lisää taloudellisia ja henkilöstöresursseja:

	Avustus			Väliaikaisen virkamiehen virat/toimet		
	Moni- vuotinen rahoitus- kehys	Uudet toimi- valtuudet	Erotus €	Muutettu moni- vuotinen rahoitus- kehys	Uudet toimi- valtuu- det	Erotus koko- aikaisiksi työn- tekijöiksi muutet- tuna
2016	238,686*	0		225**	0	
2017	91 274	281 267	189 993	222	352	130
2018	91 274	298 286	207 012	221	418	197
2019	93 099	310 289	217 190	221	484	263
2020	94 961	322 227	227 266	221	550	329

* EU:n vuoden 2016 talousarvioon otettu avustus on suurempi kuin luku, joka esitettiin hajautettujen virastojen henkilöstö- ja rahoitusresurssien ohjelmoinnista kaudelle 2014–2020 annetussa komission tiedonannossa COM(2013) 519 final. Tiedonannossa luku oli 88,774 miljoonaa euroa.

** Kokonaismäärä käsittää kaikki 225 uutta virkaa, jotka budjettivallan käyttäjä on hyväksynyt vuonna 2015. Tiedonannon COM(2013) 519 final mukaan vain 147 virkaa oli alun perin hyväksytty.

- ☐ Ehdotus/aloite edellyttää joustovälineen varojen käyttöön ottamista tai monivuotisen rahoituskehityksen tarkistamista.⁶⁸

Selvitys tarvittavista toimenpiteistä, mainittava myös kyseeseen tulevat rahoituskehityksen otsakkeet ja budjettikohdat ja vastaavat määrät.

3.2.5. Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet

- Ehdotuksen/aloitteen rahoittamiseen osallistuu ulkopuolisia tahoja seuraavasti (arvio):

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi 2017	Vuosi 2018	Vuosi 2019	Vuosi 2020	Yhteensä
Schengen-sopimukseen osallistuvien maiden rahoitusosuudet ⁶⁹	17,953	19,040	19,806	20,568	77,366
YHTEENSÄ yhteisrahoituksella katettavat määrärahat	17,953	19,040	19,806	20,568	77,366

3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

- ☒ Ehdotuksella/aloitteella ei ole vaikutuksia tuloihin.
- ☐ Ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia tuloihin seuraavasti:
 - ☐ vaikutukset omiin varoihin
 - ☐ vaikutukset sekalaisiin tuloihin

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tulopuolen budjettikohta:	Käytettävissä olevat määrärahat kuluvana varainhoitovuonna	Ehdotuksen/aloitteen vaikutus ⁷⁰					
		Vuosi N	Vuosi N+1	Vuosi N+2	Vuosi N+3	Ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat (ks. kohta 1.6)	
Momentti							

Käyttötarkoitukseensa sidottujen sekalaisten tulojen osalta ilmoitetaan vastaavat menopuolen budjettikohdat.

[...]

⁶⁸ Ks. vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen vahvistamisesta annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 artikla 11 ja 17.

⁶⁹ Frontex laskee Schengen-alueeseen kuuluvien maiden osuuden vuosittain ja ottaa tällöin huomioon EU:n avustuksen määrän ja asianomaisten maiden bkt-suhteen. Osuus vastaa noin 6:ta prosenttia viraston kokonaistalousarviosta. Rahoitusosuudet maksetaan virastolle.

⁷⁰ Perinteiset omat varat (tulli- ja sokerimaksut) on ilmoitettava nettomääräisinä eli bruttomäärästä on vähennettävä kantokuluja vastaava 25 prosentin osuus.

Selvitys tuloihin kohdistuvan vaikutuksen laskentamenetelmästä.

[...]